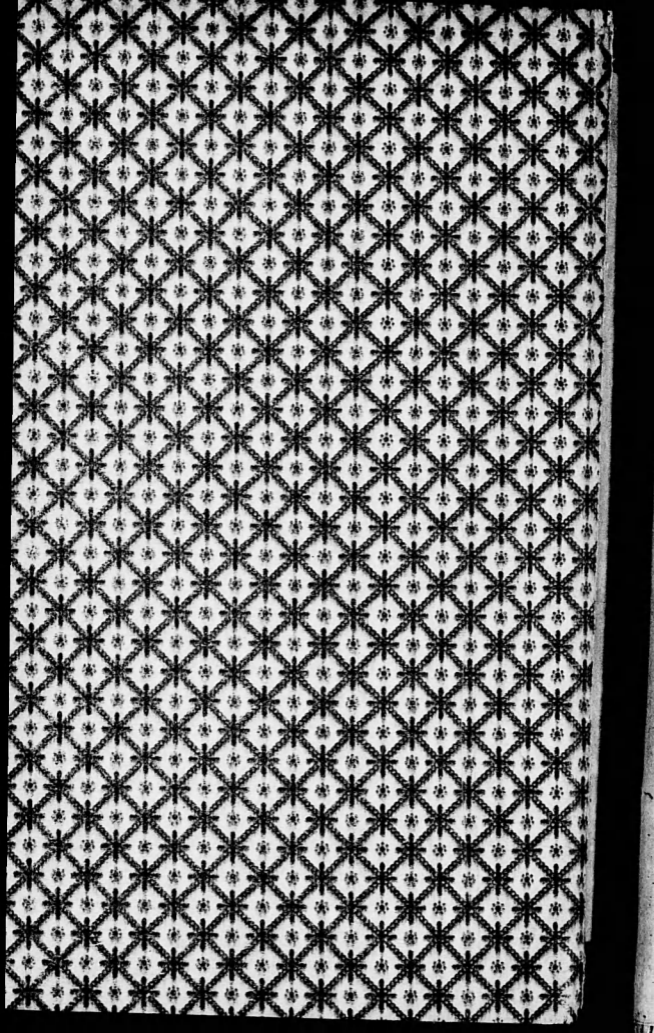
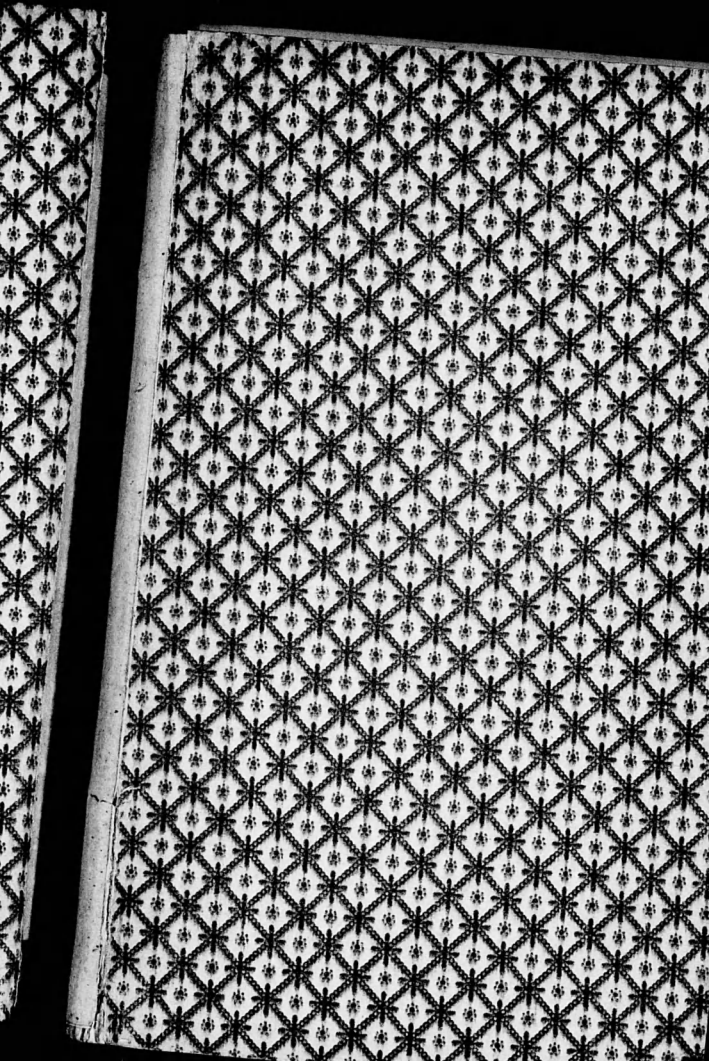

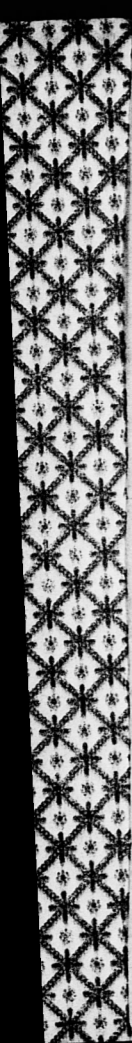
548

PER
Lak 164

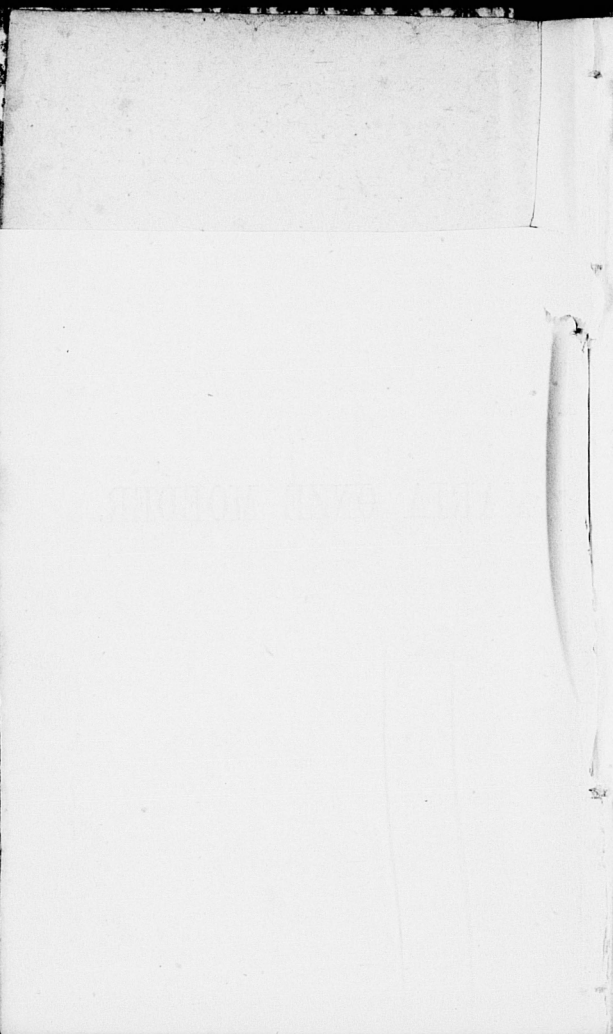

97 Per 164
MARIA ONZE MOEDER. 548

MARIA ONZE MOEDER.

97 Per 164
MARIA ONZE MOEDER. 548

HANDBOEKJE

TER GODVRUCHTIGE EN HEILZAME VIERING

DER

M E I M A A N D.

DOOR

H. J. DE JONG,

PASTOOR TE DELDEN.

TWEEDE VERMEERDERDE UITGAVE.

Kerkelijk Goedgekeurd.

Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT 5717
Voignummer 22063
Bibliotheek

ALMELO,

J. T. SOMMER.

1872.

Mchtig is hare bescherming, ontelbaar zijn hare weldaden; niemand wordt behouden, niemand van de kwalen dezes levens verlost, niemand verkrijgt genade, niemand wordt der goddelijke barmhartigheid deelachtig, dan door haar.

H. GERMANUS.

a
M
e
u
P
M
n
d
d
ee
ze
vo
vo
ho
po
ma
pr
mo

VOORREDE.

Bij de vele oefeningen voor de Meimaand, die, meest uit het fransch vertaald, in onze Moeders taal reeds verschenen zijn, vooral echter na het voortreffelijk oorspronkelijk werk: de Moedergodsmaand van Prof. P. VAN DER PLOEG, zou men eene nieuwe Meimaand-oefening volstrekt overbodig kunnen achten. En toch hoort men aanhoudend klagen, dat de eene te hoog van prijs, de andere te hoog, verheven van beschouwing, eene derde te uitgebreid is, zoodat een ieder, ze zich niet aanschaffen, of niet genoeg volgen of er de oefening dagelijks niet van volbrengen kan. Daarom verzocht mij een hooggeschat, zeer Eerwaardig Vriend eene poging te wagen tot samenstelling eener Meimaand-oefening, die zoo laag mogelijk van prijs, zoo duidelijk en eenvoudig, maar gemeedelijk en practisch tevens was, dat een

ieder ze met nut volgen en zoo kort, dat een ieder ze dagelijks gemakkelijk volbrengen kon. In hoeverre ik hierin met dit werkje geslaagd ben, moge de lezer beoordeelen. Voor de overwegingen heb ik een hoogduitsch werkje zonder naam van den schrijver grootendeels gevolgd, daarbij getracht het leven van Maria in verband te beschouwen met de grootste waarheden onzer heilige godsdienst, uit elke overweging eene bepaalde vrucht te trekken voor het godsdienstig leven, welke bepaalde vrucht het voorwerp wordt van een bijzonder onderzoek en door een bijzonder gebed der Allerheiligste Maagd dringend wordt aanbevolen. Daarenboven maakt een aanhangsel van Gebeden, Litaniën en Gezangen, waarvan de Melodiën meestal bekend en o. a. bij D. H. KONING Boekhandelaar te Zutphen en den uitgever dezer verkrijgbaar zijn, het werkje wellicht ter openbare voorlezing niet ongeschikt. — Mocht ik hierdoor iets bijdragen, om die schoone en heilzame viering der lieve Meimaand onder het geloovige volk nog meer te verbreiden, dan mag ik mij natuurlijk ge-

lukkig en mijne geringe moeite reeds overrijk beloond achten. Zoo ooit, dan mogen toch, bijzonder in onze dagen van schromelijk ongeloof en zedebederf, de kinderen der Kerk wel eenparig en met verdubbelden ijver hunne toevlucht nemen tot haar, die de H. GERMANUS (1) het geneesmiddel voor ongeneeslijke wonden noemt, in wier handen, volgens den H. PETRUS DAMIANUS, de schatten zijn van Gods ontfermingen (2), door wie wij, volgens den H. AUGUSTINUS, de vergiffenis onzer misstappen hopen (3); tot haar, van wie de H. BONAVENTURA zegt: die haar op eene waardige wijze zal vereeren, zal gerechtvaardigd worden, maar die haar minachtend voorbijgaat, zal in zijne zonden sterven (4), op wie de woor-

---

(1) Maria insanabilium vulnerum medicina. *S. Germ.*

(2) In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini. *S. Petr. Dam.*

(3) Per te speramus delictorem veniam. *S. August.*

(4) Qui digne coluerit eam, justificabitur; qui autem neglexerit illam, morietur in peccatis suis. *S. Bonav.*

den der wijsheid dikwerf worden toegepast : die naar mij hoort, wordt niet te schande en die in mij hunne werken doen, zich door mij laten leiden, zondigen niet en die mij verheerlijken, zullen het eeuwige leven bezitten (1), tot haar, die onze Moeder is, die wij liefhebben, op wie wij ons vertrouwen stellen, die wij willen navolgen, terwijl wij de woorden van den Psalmist tot de onzen maken : O Heer ! ik ben uw dienaar en de zoon uwer dienaresse (2); o ! dan voorzeker zal de viering der schoone Meimaand rijke vruchten dragen voor de eer van God, voor het welzijn der Kerk en voor onze eigene onsterflijke zielen.

---

(1) Qui audit me, non confundetur; et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt. *Eccli*: XXIV, 30, 31.

(2) O Domine, ego servus tuus et filius ancillae tuae. *Ps.* 115, vs. 16.

---

h
bl
ee
tig
lie
di
tre
en
ée
di
ve
aa
JE
de
ste
Ma
mij
(H
blo
zie

DE MAAND MEI,

BIJZONDER AAN DE VEREERING GEWIJD DER

ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.

De doodsche winter is voorbij, de natuur herleeft, de velden prijken in jeugdig groen; bloemen, planten en boomen ontwikkelen eene oogbetooverende bloesempracht, lustig zingen de vogelen des Hemels, de lieve Meimaand is daar! Maar hoe schoon die ontluikende natuur onze oogen ook treffe, hoe zoet en opbeurend het zingen en kweelen der vogelen onze oorea streele; ééne is er onbeschrijfelijk schooner dan die gansche natuur, ééne, wier Naam onvergelykelyk zoeter en liefelyker klinkt aan onze ooren en harten, dat is MARIA, JESUS LIEVE MOEDER. Te recht hebben de kinderen der Kerk daarom deze schoonste der maanden aan de vlekkelooste der Maagden toegewijd. *Gij zijt geheel schoon, mijne vriendin en er is geene vlek in U.* (Hcogl. IV. 7.) Immers in wat sneeuwitten bloesemglans straalt niet hare vlekkelooze ziel en haar zuiver lichaam? Is zij niet

de uitverkoren lelie midden onder de doornen? Welk een lieflijk viooltjen van ootmoed en bescheidenheid is niet die nederige dienstmaagd des Heeren? Moet niet de gansche schepping Maria prijzen als de prachtvolste roze en wij allen haar beschouwen als den gezegendsten akker, waaruit de hoop van ons heil voortsproot, en even als in de Meimaand de zon reeds meer licht en warmte verspreidt, even zoo zullen in deze maand harer bijzondere vereering ook rijker genaden en zegeningen uit haar hart en hare handen uitstralen. Ja, hoe meer allen wedijveren om Maria te vereeren, des te meer zal Maria, — de uitdeelster van alle genaden des Hemels, — zich nimmer in grootmoedigheid laten overwinnen; maar aan allen: grooten en kleinen, rijken en armen, ouders en kinderen, rechtvaardigen en zondaren in milden overvloed heil en genade mededeelen, opdat allen wassen en bloeien en vruchten dragen voor het eeuwig leven.

O, ijlen wij dus allen tot Maria en vieren wij met en bij haar de schoonste Meimaand; niemand die met vertrouwen haar nadert, zal ooit ongetroost en onbedeeld van haar weggaan. Gij, die droef en treurig daar henen gaat, bid tot Maria, zij zal u troosten; gij, die door lijden en

rampen wordt neêrgedrukt, roep Maria aan, zij zal balsem gieten in uwe wonden; gij, die onder zware bekoringen verzucht, neem tot haar uwe toevlucht, zij zal uwe kracht, uwe sterkte zijn: zondaar, die diep in 't zondenslijk verzonken ligt, werp u in de medelijdende armen van Maria en wees verzekerd, zij zal barmhartigheid en genade voor u verwerven. Neen, niemand zal haar ooit onverhoord verlaten. Maar nadert tot haar met vertrouwen, met liefde, want Jesus zelf stervende aan het kruis heeft haar ons tot moeder gegeven. *O Maria onze Moeder!* en wel de beste der moederen, die ons hartelijk lief heeft en door woord en voorbeeld en door hare machtige tusschenkomst ons allen wil redden en gelukkig maken!

Zoo zij en blijve Maria onze Moeder, die wij beminnen, op wie wij ons vertrouwen stellen en die wij willen navolgen.

Dit heilig voornemen is het schoonste meimaand-geschenk dat wij aan Maria kunnen brengen. Zoo zal die schoone maand ook ons immer dierbaar en gedenkwaardig blijven, wijl Maria alsdan tot een nieuw leven ons opwekken, met onvergankelijke schoonheid van deugden ons sieren en eens met eeuwige heerlijkheid ons kroonen zal. Dat kunnen duizenden bij ondervin-

ding beves'igen, voor wie de vereering van Maria in de Meimaand eene rijke bron van zegen in tijd en eeuwigheid geworden is.

Daarom keurde de H. Kerk de devotie der Meimaand niet alleen goed, toen zij in het midden der vorige eeuw 't eerst te Rome gehouden werd en zich van daar uit van lieverlede over de gansche Katholieke wereld uitbreidde; maar zij bevorderde die tevens door haar met geestelijke voorrechten en aflaten te begunstigen, als blijkt uit het besluit van Z. H. Paus Pius VII, van 21 Maart 1815, waarbij: „aan „alle geloovigen, welke openlijk in de „kerk, of te huis in den kring der hunnen, gedurende de Meimaand, de allerheiligste Maagd door hunne hulde, hunne „gebeden en andere oefeningen van deugd „vereeren, verleend wordt voor elken dag „dezer maand een aflaat van 300 dagen „en eenmaal in die maand, op den dag „namelijk, waarop zij het H. Sacrament „der Biecht en de H. Communie ontvangen en voor het welzijn der Kerk volgens de meening zijner Heiligheid bidden, een *volle* aflaat, welke aflaten ook „*bij wijze van voorbede* aan de geloovige „zielen in het Vagevuur kunnen worden „toegevoegd.”

M
de=
ee=
vas
do=
U
dag
gen
in
men
leva
te
oog
Mo
aan
ter
will
kor
en
mij
dert
Mar

(*
ma

OPDRACHT DER MEIMAAND

AAN

M A R I A (*).

O Maria! Moeder Gods en ook mijne Moeder, hulp der Christenen en toevlucht der zondaren, werp, bid ik U, op mij een blik van liefde en genade, daar ik vast besloten ben, deze schoone maand door de teederste godsvrucht en vereering U toe te wijden. Ik wil in deze maand dagelijks de verhevene voorrechten van genade en deugden uws levens overwegen, in uw voorbeeld mij stichten en er mij met allen ijver op toeleggen, om U in leven en sterven tot aan den Hemel na te volgen. O, sla dan uwe barmhartige oogen op mij neder en wees mij eene Moeder van genade en heil. Beveel mij aan uwen Zoon, die mij in alles, wat ik ter uwer eer zal ondernemen, wel zal willen zegenen. Sta mij bij in alle be-koringen, opdat ik een goeden strijd strijde en eens zegevierend over wereld en zonde mij ter eeuwige rust nederlegge. O goedertieren, o zoete en liefdevolle Maagd Maria! Amen.

(*) Dit gebed zal men meermalen in de Mei-maand herhalen.

Korte aanwijzing om deze overweging met vrucht te doen.

De overweging in 't algemeen is een bedaard, ernstig en oplettend nadenken over de eene of andere waarheid onzer heilige godsdienst, waardoor wij opgewekt en bewogen werden, om de zonde meer en meer te verafschuwen en te vermijden, de deugd ijveriger en volmaakter en beter te beoefenen en zóó altijd aan onze verhevene bestemming beter te beantwoorden. Over den grooten zegen, welken de overweging aanbrengt, zegt de H. Bernardus het volgende: „Niets aangename wordt er in „dit leven gevoeld, niets heerlijkers gesmaakt, niets trekt zoozeer den geest van „de ongeregelde liefde tot de wereld af, „niets sterkt zoo zeer tegen de bekoringen, „niets spoort den mensch zoo krachtig aan „en helpt hem tevens tot elke goede inspanning en deugd als de genade van „godsdienstige overweging.”

En zou dan inzonderheid de dagelijksche overweging in de Meimaand, over het leven van Maria, zonder vrucht, zonder verdiensten, zonder zegen zijn? Integendeel, zij zal al die uitwerkselen, welke de H. Bernardus aan de overweging in 't algemeen toeschrijft, in de ruimste mate en in uit-

stekenden zin voortbrengen. Daarom zullen wij de verhevene voorrechten van genade, de schitterende deugden van Maria overwegen, d. i. bedaard, ernstig, godvruchtig nadenken over al het groote, wat God aan Maria gedaan, hoe Maria in de verschillende betrekkingen haars levens daaraan beantwoord, nu deze dan gene deugd voortreffelijk beoefend, en God daarom zijne getrouwe dienaress hier met genade, ginds met onsterflijken luister gekroond heeft. Uit elke meditatie zullen wij trachten eene *bepaalde* en *bijzondere* vrucht te trekken, ons-zelfen op dat *bepaalde* punt aan Maria's voorbeeld te spiegelen en nopens die *bepaalde* deugd, met berouw over onze afwijkingen, betere en krachtigere voornemens te maken voor de toekomst; alles, om ons krachtig op te wekken, *Maria onze Moeder, lief te hebben, op haar te vertrouwen en haar na te volgen.*

Wilt gij dan, lieve lezer, uit de overwegingen, die volgen, groot nut trekken voor uwe ziel, bedenk dan, wat gij vooral te behartigen hebt:

I. *Vóór de overweging:*

1° Keer in u-zelfen.

2° Bid om verlichting van uw verstand, om verteederling van uw hart en volgzaamheid van uwen wil.

3° Stel u het onderwerp der overweging levend'g voor den geest.

II. *Gedurende de overweging:*

1° Overdenk de bijzondere waarheden, die het onderwerp der meditatie uitmaken.

2° Pas ze op u-zelfen toe.

3° Maak dienaangaande heilige en vaste en bepaalde voornemens.

III. *Na de overweging:*

1° Dank God en ook Maria voor alles, wat gij nu goeds en heilzaams hebt leeren inzien en erkennen.

2° Draag hun uwe goede voornemens op.

3° Bid Maria om hare voorspraak, opdat God u daarbij zegene.

Waarbij het tevens is aan te bevelen, zich na de overweging eene korte spreuk te herinneren, die op het gemaakte voornemen eenige betrekking heeft, en dikwerf door den dag het een of ander schietgebed, ter volharding in 't streven naar volmaaktheid, tot God of Maria op te zenden.

Gebed vóór elke overweging.

Liefdevolle Jesus, heiligste Zoon van de beste der Moeders, vol berouw en leed-

w
b
t
e
o
te
O
o
v
da
to
ge
kr
ge
do
he
lie
lev
tot
An

D
Go
alle
dez
voo
stor
noo

wezen over de zonden, waardoor ik U ooit bedroefde, stel ik mij in uwe goddelijke tegenwoordigheid, om de verhevene genaden en deugden uwer allerheiligste Moeder te overwegen, mij aan haar voorbeeld te stichten en tot hare navolging op te wekken. O, verlicht dan, lieve Jesus! mijn verstand, om die heerlijke deugden te erkennen; verteeder mijn hart, opdat het door liefde daartoe ontstoken worde; beweeg mijn wil tot de heiligste en vaste voornemens en geef mij dan door uwe goddelijke genade kracht en sterkte om ze ten uitvoer te brengen. O Maria! mijne lieve Moeder, zegen, door uw machtigen invloed bij Jesus, de heilige voornemens, die ik koester, om U lief te hebben en na te volgen, opdat ik in leven en dood uwe moederlijke bescherming tot zaligheid mijner ziel ondervinden moge. Amen.

Gebed ná elke overweging.

Ik dank U, barmhartige en goedertieren God! voor alle genade en verlichtingen, voor alle opwekkingen ten goede, die Gij mij in deze overweging verleend, voor alle goede voornemens, die Gij mij hebt in 't hart gestort. Ik bid U, door de voorbede der nooit volprezen Moedermaagd, geef mij

kracht en genade, om de gebreken, die ik in mij ontdekt heb, te verbeteren, mijne goede voornemens te volbrengen, Maria's deugden na te volgen, om eens met haar in de eeuwige heerlijkheid te deelen. Amen.

M

M

erfst

eeni

reed

ontv

vrij

schu

Sche

lighe

woon

Moe

Zij v

hare

verh

H. S

gehe

Hoo

beel

OVERWEGINGEN

VOOR ELKEN DAG DER MEEMAAND.

I. DAG.

Maria's onbevleete ontvangenis.

Maria, Jesus' liefste Moeder, is zonder erfsmet ontvangen. Door een bijzonder en eenig voorrecht van den Almachtigen God, reeds in het eerste oogenblik van hare ontvangenis van alle smet der erfschuld vrij bewaard, kwam zij in staat van onschuld en heiligheid uit de handen haars Scheppers te voorschijn. Die staat van heiligheid, die volheid van genade beantwoordde aan de hooge waardigheid van Moeder Gods, waartoe zij was uitverkoren. Zij was heiliger dan de Engelen zelven, wijl hare waardigheid haar ver boven dezen verhief. Op haar vinden de woorden der H. Schrift hunne volle toepassing: *Gij zijt geheel schoon, en er is geene vlek in u!* Hoogl. IV. 7. Daarop wijzen al hare beeldtenissen henen, inzonderheid de af beel-

ding harer onbevleete ontvangenis, die Maria voorstelt staande op den aardbol, waarom eene slang zich kronkelt, die een appel in den mond houdt, en wier kop zij met den eenen voet vertrapt, terwijl zij onder den anderen de maan heeft. Zij slaat de oogen hemelwaarts en houdt de handen of wel tot een vurig gebed gevouwen of zij houdt in de rechter eene lelie, terwijl de linker op haar hart rust, of wel zij houdt beide handen naar beneden, waaruit stroomen van zegeningen nêrstralen, terwijl eene kroon van twaalf sterren haar hoofd siert, — alles om ons hare weergalooze reinheid en heiligheid voor te stellen; hare weêrgalooze reinheid, eene reinheid haar alléén eigen onder alle kinderen van Eva. „Gelijk de „lelie onder de doornen, zoo is die welbeminde onder de dochteren.” (Hoogl. II. 2.)” „Volstreckt immers betaamde het, dat de Eeniggeborene, gelijk Hij in den Hemel een Vader had, dien de seraphijnen als den driewerf Heilige verheffen, zoo ook op aarde eene Moeder had, die nooit den glans der heiligheid heeft gederfd.” „Geen wonder, zegt de H. Ambrosius, dat Hij, de Heer, die de wereld zou verlossen, zijne werking met Maria begon, zoodat zij, door wie aan allen het heil werd bereid, zelve

e
 p
 d
 pa
 ve
 ho
 di
 be
 te
 uit
 eer
 lief
 He
 voo
 zoo
 dan
 ven
 haa
 mij
 Ma
 S
 ont
 toew
 C
 met
 een

eerst de vrucht des heils uit den losprijs genoot;" „op Maria dan heeft Christus den ganschen prijs der verlossing toegepast." (H. Bernardus).

O hoe groot, hoe vol van genade, boven allen verheerlijkt is dus Maria! Hoe hoog vereert haar de drieënige God door dit uitstekend en eenig voorrecht der onbevleete ontvangenis, terwijl Hij daardoor tevens Hemel en aarde tot hare vereering uitnoodigt!

Maar hoe heb ik dan Maria tot hertoe vereerd? Heb ik haar steeds mijn vertrouwen, mijne liefde, mijne teederheid, mijne godsvrucht gewijd? Heb ik mij wel altijd beijverd, om hare deugden vooral hare weergalooze reinheid en kuisheid, zooveel in mij is, na te volgen? O, dat vooral zal dan in deze schoone Meimaand mijn eenigst streven zijn. Zoolang ik leef wil ik Maria vereeren, haar liefhebben, op haar mijn vertrouwen stellen, mij op de navolging harer deugden toelleggen.

Spreek: Alles tot grootere vereering van Maria!

Schietgebed: O Maria, zonder erfsmet ontvangen, bid voor ons, die tot u onze toevlucht nemen!

G E B E D.

O Maria, mijne lieve Moeder! ik geloof met de gansche H. Kerk, dat gij door een eenig voorrecht van Gods genade reeds in

het eerste oogenblik uwer ontvangenis voor alle smet der erfschuld zijt vrij bewaard; ik vereer U als de altijd reine en vlekkelooze, de schoonste, heiligste en volmaaktste onder alle Engelen en Heiligen, door God boven allen uitverkoren, om de Moeder te worden van zijn goddelijken Zoon. O mocht ik, lieve Moeder! in die engelachtige reinheid U eenigzins gelijkvormig worden! Uit geheel mijne ziel betreur ik alle zonden, waardoor ik ooit de reinheid mijner ziel, de zuiverheid mijns harten bezedeld heb. Onder uwe moederlijke bescherming maak ik heden het heiligste voornemen, om mijne ziel en mijn lichaam zuiver te bewaren, de gevaren van zonde te vluchten, U deze gansche maand kinderlijk en vertrouwvol te eeren, om door U geholpen, mijn Jesus oprecht lief te hebben, getrouw te dienen en mijne zaligheid te bewerken. Amen.

II. DAG.

Geboorte van Maria.

Maria is geboren. — Met welk eene vervoering der zaligste vreugde zullen de Engelen des Hemels die geboorte niet be-

gro
Mo
mel
geb
mo
kon
den
Mo
Zij
won
het
aard
Maa
zonk
raad
zon,
welg
M
gave
kostb
aan
minn
voor
kostb
Zij is
hoogs
baar
eerbi
Anna
moer

groet hebben, de geboorte van haar, die de Moeder des Verlossers, de Koningin van Hemel en aarde zijn zou! Immers met Maria's geboorte zagen zij al die verheerlijking te gemoet, welke door haar en door hare tusschenkomst aan hun God en Schepper zou worden gegeven. Zij zagen in de verlostte Moeder den Verlosser en zijne verlostten. Zij zagen de zonde geboet, den dood verwonnen, den vorst dezer wereld veroordeeld, het rijk Gods komen in den hemel en op aarde. Zij zagen die van genade blinkende Maagd onze aarde, in alle duisternis verzonken, intredende als een rijzende dageraad, schoon als de maan, uitgelezen als de zon, verschrikkelijk voor den vijand als eene welgeordende heirschare! (Hoogl. VI. 9).

Maar ook welk eene onschatbare bemelgave voor Joachim en Anna! Welk een kostbaren schat vertrouwde God in Maria aan die vrome ouderen toe! O, dat aanminnig kind, klein, onaanzienlijk misschien voor de oogen der menschen, hoe groot en kostbaar is 't niet in de oogen van God? Zij is onschuldig, vlekkeloos, heilig, tot de hoogste waardigheid, die op aarde denkbaar is, geroepen. O met hoeveel liefde, eerbied en teederheid namen Joachim en Anna dit kind niet op de armen? Hoeveel moeite en opofferingen hebben zij zich niet

getroost, hoeveel rustelooze zorgen niet aangewend, hoezeer waren zij er immer niet eenig en alleen op bedacht, om dat kind, door God hun geschonken, ook voor God te bewaren, te volmaken, te heiligen?

O, hoezeer treft mij het gezicht van dit beminnelijk kind, wanneer ik mij daarbij mijne dierbare ouders voorstel, aan wie ik eenmaal door Gods vaderlijke goedheid werd toevertrouwd. Ook zij zagen in mij een geschenk des Hemels, en namen mij toen inzonderheid als zoodanig met heilige liefde en eerbied op, toen ik door de wateren des Doopsels herboren, onschuldig, rein, heilig als kind van God en erfgenaam des Hemels aan hunne dankbare vreugde werd weêrgegeven. O, hoe kostbaar is een gedoopt kind in de armen van vrome, christelijke ouders! Immers, waartoe is dit kind niet geroepen, wat is niet zijne verhevene en heerlijke bestemming? Als kind van God zal de Christen trachten volmaakt te worden, zooals de hemelsche Vader volmaakt is, en daardoor eens in het eeuwig Vaderhuis des Hemels binnengaan.

Ach! heb ik tot hertoe de groote genade van het H. Doopsel, dat groote geluk van kind Gods en erfgenaam des Hemels te zijn, wel naar waarde geschat? Leefde ik steeds als kind der Kerk gehoorzaam aan hare voorschriften, vol

geho
Bea
mijn
mijn
roep
wan
word

S
scha
der
de

S
dat

O
met
in u
dagen
dank
rechte
de g
mij
de w
gehei
van
men.
angst
der

gehechtheid en liefde aan die beste der moederen? Beantwoordde mijn levenswandel inderdaad aan mijne verhevene bestemming? Ja, voortaan, o mijn God, wil ik, getrouw aan mijne verhevene roeping, in onschuld en heiligheid des levens wandelen, slechts U dienen, U behagen en zalig worden.

Spreuk. Tot iets hoogers ben ik geschapen, dan om een slaaf der wereld en der zonde te zijn. God is mijn Vader, de Hemel mijn erfdeel!

Schietgebed. O Maria! bid voor mij, dat ik toch niet verloren ga.

G E B E D.

O Maria! met de Engelen des Hemels, met de gansche H. Kerk verheug ik mij in uwe heilaanbrengende geboorte, die de dageraad onzer verlossing geweest is. Ik dank God voor al de genade en voorrechten, waarmede Hij u reeds voor en bij de geboorte versierde, en dat Hij ook mij zoo spoedig reeds na de geboorte in de wateren des Doopsels afgewassen en geheiligd, tot kind der Kerk en erfgenaam van het rijk des Hemels heeft aangenomen. Ééne gedachte, één vrees slechts bangstigt mij, dat ik den kostbaren schat der heiligmakende genade nog weêr ooit

zou kunnen verliezen. Ach! liever wil ik den dood sterven, liever alles verliezen dan de vriendschap, de liefde van mijnen God. In dien angst neem ik daarom tot uwe machtige bescherming mijne toevlucht, beveel ik mij met ziel en lichaam u aan. O, wend toch alle gevaren van mij af, die mij dien grootsten aller schatten zouden kunnen doen verliezen; versterk mij in den strijd tegen mijne vijanden, die mij daarvan willen berooven, bewaar in mij eene heilzame vreeze en voortdurende waakzaamheid, doe mij volharden in 't gebed en in uwe kinderlijke liefde en vereering, opdat ik het kindschap Gods nimmer verlieze, maar waardig worde eenmaal in den Hemel mijn eeuwig erfdeel in bezit te nemen. Amen.

III. DAG.

Naam van Maria.

En de naam der Maagd was Maria, zoo schrijft de H. Evangelist Lucas I. 27. Maar wie beschrijft ons, wat de geest van dien heiligen man Gods gedacht, wat zijn hart gevoeld heeft, toen hij dien heiligen naam *Maria* neêrschreef? Hoe vol van beteekenis is die gezegende naam! Hij duidt

zoo kort en schoon al hare voortreffelijkheden in genade en in deugd, geheel het leven dezer onovertroffen Maagd aan. Hij spreekt het uit, wat zij was en is en in eeuwigheid zijn zal. Maria beteekent immers *ster*. O, die beteekenis alleen levert ons stof tot de schoonste en heerlijkste overwegingen. *Maria eene ster!* Ja, dat was, dat is immer Maria: zoo hoog verheven als de sterren wegens hare waardigheid van Moeder Gods, zoo heerlijk stralend in schitterglans als de sterren door hare deugden, zoo zeker en veilig ons leidend en voorlichtend, als de sterren, op het pad door Gods heiligen wil ons afgebakend. Ja, zij is een heerlijk licht, een schitterend voorbeeld. Daarom verkozen alle Heiligen haar tot leidsvrouw, noemden allen haar hun Koningin! En wie kan alle andere namen en eeretitels van Maria optellen, waardoor de naam: *Maria*, immer treffender nog verklaard werd? Nu eens noemt men Maria: *Moeder Gods*, dan eens: *Maagd der Maagden*, dan: *Spiegel der gerechtigheid*, dan: *Zetel der wijsheid*, dan weer: guldenhuis, Ark des Verbonds, deur des Hemels, kortom, in alle betrekkingen haars levens kreeg Maria hare eeretitels, die, als de stralen der sterren, hoe langer zij schijnen des te helderder lichtglans verbreiden.

Ook ik draag een naam, die hoog verheven is, den naam van *Christen*. Die naam is vol van beteekenis. Hij zegt mij, wat ik ben en in alle betrekkingen mijns levens zijn moet: verlost, leerling, volgeling van Jesus Christus.

Heb ik aan dien verheven naam immer beantwoord? . . . Welk zijn mijne bijnamen en eertitels, die ik door mijn gedrag mij verworven heb? . . . Was ik, als Christus mijn Meester, vol ijver voor de glorie Gods? . . . zachtmoedig en ootmoedig van harte? . . . geduldig in kruis en lijden, in smaad en vervolging? . . . liefdevol en weldadig jegens den evenmensch? . . . overal een geur van deugden en goede werken van mij gevende? . . . Helaas! hoeveel stof tot berouw en tranen! Waartoe zal dus de naam van *Christen* mij van nu af aan krachtig aansporen?

Spreuk. Wijl ik Christen ben, wil ik ook *als Christen* leven.

Schietgebed. O Maria verwerf door uwe voorbede mij de genade, dat ik, naar 't voorbeeld van uw goddelijken Zoon en van U, ook mijn licht voor de menschen late schijnen en een goeden geur van deugden van mij geve.

G E B E D.

O Maria! na den naam van Jesus is er geen zoeter, krachtiger, heiliger en heilzamer naam dan de uwe. Gij wordt

Heerscheress
alle Engele
Christenen
hunne huld
en al het
met geheel
dienst toe.
de zee deze
geslingerd
van uw h
de stormer
als ik op
ling stoot,
sterre en
varen, in
digheden,
uwen zoeter
mer zal h
hart wijken
levenspad
toevluchtso
stand. Uw
bedroefde,
de trooster
wees dus r
beuring in
strijd, opd
duldig lijd
mag verhee

Heerscheresse genoemd, want Jesus zelf, alle Engelen en Heiligen en millioenen van Christenen gehoorzamen u en brengen u hunne hulde. O Maria! heersch over mij en al het mijne, voor eeuwig wijd ik mij met geheel mijne ziel aan uwe heilige dienst toe. — Gij heet *zeestar*. Ik wil op de zee dezer wereld door storm en onweêr geslingerd geen oogenblik mijne oogen van uw helderen glans afwenden. Als de stormen der bekoringen mij naderen, als ik op de klippen van lijden en kwelling stoot, dan wil ik opzien naar die sterre en u, Maria! aanroepen. In gevaren, in nood, in angst en wederwaardigheden, in smaad en vervolging zal ik uwen zoeten naam: Maria! aanroepen. Nimmer zal hij van mijn mond of uit mijn hart wijken. O Maria! wees mij op mijn levenspad een helderlichtende ster, een toevluchtsoord, een machtige hulp en bijstand. Uw naam beteekent eindelijk ook *bedroefde*, als de moeder van smarten en de troosteres tevens aller bedrukten. O wees dus mijn troost in lijden, mijne opbeuring in smarten, mijne sterkte in den strijd, opdat ik hier met Jesus en U geduldig lijdende, eens eeuwig in den Hemel mag verheerlijkt worden. Amen.

IV. DAG.

Opoffering van Maria in den Tempel.

Maria werd door hare vrome ouders aan den goeden God opgedragen. O, die brave ouders! Zij bezitten slechts een eenig kind, en dat kind wijden zij den Heer toe. Dit offer brengt ook Maria zelve, zoodra zij in staat is, om de beteekenis daarvan te begrijpen. Reeds in de prilste jeugd wijdt zij uit vrije liefde geheel haar leven aan de dienst van God. Zie dat jeugdig kind, verrukkelijk aanminnig! als in een licht treedt het van de menschen uit, uit het ouderlijk huis naar Gods tempel heen, om in zijne voorhoven te gaan wonen, en hare ziel verzucht:

„Hoe liefelijk zijn uwe woontenten, Heer
 „der legerscharen! mijne ziel verlangt en
 „versmacht naar de voorhoven des Heeren...
 „Uwe altaren! o mijn Koning en mijn God!
 „Welzalig die in uw huis wonen, Heer!
 „in de eeuwen der eeuwen zullen zij U
 „loven!” (Ps. 83). O gelukkig kind! Zoo vroeg reeds mocht dan dit bevoorrecht schepsel zich geheel den Schepper toewijden, om Hem gedurende geheel haar leven, en altijd met steeds grooter heiligheid en volmaaktheid te dienen! Ach hoe jammer is

't toch
 blik
 van
 Al de
 niet g
 als v
 kostba
 maar
 is de
 hij co
 als G
 wijl
 van C
 ken
 daarv
 ook

Hoe
 heid
 hierto
 ik H
 moet
 mijne
 missc
 en ja
 Niets
 dan
 werf
 teven

S/

S/

waar
 dien

't toch, dat wij ook slechts een enkel oogenblik aan de dienst van God onttrekken, van God, *wien te dienen, heerschen is!* Al den tijd, waarin gij aan of over God niet gedacht hebt, beschouw dien voor u als verloren, zegt de H. Bernardus. Hoe kostbaar is niet de tijd in 't algemeen, maar in 't bijzonder de tijd der jeugd. Dat is de zaaitijd. *Wat de mensch zaait, zal hij ook maaien.* De tijd is zooveel waard als God zelf, zegt dezelfde H. Bernardus, wjl in den wel besteden tijd het bezit van God verworven wordt. De weg, welken men in zijne jeugd heeft ingeslagen, daarvan zal iemand ouder geworden zijnde ook niet afwijken. Spreuk. XXII. 6.

Hoe maakte ik mij den tijd mijner kindsheid en van mijne jeugd ten nutte? Was 't tot hiertoe mijn lust, om God te dienen? Wijdde ik Hem de schoonste jaren mijns levens? Of moet ik misschien met smart en leedgevoel op mijne vroegere jaren terugblikken? Moet ik misschien treurig terugzien op vele uren, dagen en jaren en klagend uitroepen: *zij zijn verloren! Niets is kostbaarder*, zegt nog de H. Bernardus, *dan de tijd.* En dat woord zal ik heden en dikwerf in mijn leven tot leering en opwekking tevens herhalen.

Spreuk. Niets is kostbaarder dan de tijd.

Schietgebed. O Maria! leer mij toch de waarde van den tijd erkennen, opdat ik dien steeds nuttig bestede.

G E B E D.

O Maria, mijne lieve Moeder, die u reeds van de prilste jeugd onherroepelijk aan de dienst van God hebt toegewijd, naar uw voorbeeld wil ik mij zelven met alles wat ik ben en wat ik heb volgaarne den Heer onzen God ten offer wijden. Reeds in het H. Doopsel heb ik Hem eeuwige liefde en trouw gezworen en die belofte sedert dikwerf hernieuwd. Draag mij nog van daag op nieuw aan den Drieëenigen God op en verkrijg mij de genade, om Hem door een levendig geloof, vertrouwvolle hoop en vurige liefde aan te hangen en te dienen alle dagen van mijn leven. Maar neem mij daarbij tevens op onder 't getal uwer toegewijde dienaren en dienaressen, die steeds uwe moederlijke bescherming ondervinden. Ach! ik betreur het, dat ik tot hiertoe den kostbaren tijd mijns levens zoo slecht besteed, niet geheel in de dienst van den lieven Jesus en van u, goede Moeder! heb doorgebracht. Onder uwe bescherming en door uwe machtige voorbede geholpen, zal daaraan voortaan geheel mijn leven zijn toegewijd. Voor den Hemel, voor u, voor God wil ik leven en sterven. Amen.

V. DAG.

Jeugd van Maria.

Heer! wat wilt Gij, dat ik doen zal? —
 zoo bad Maria, zoo was zij voortdurend in den tempel in gebed en overweging ver-slonden, in dat tijdperk haars levens, dat vooral over hare toekomst moest beslissen. Niet zij zelven, maar God zou bepalen, welken bijzonderen levensweg zij te verkiezen had. Zij erkende den wil Gods, die haar tot de hoogste volmaaktheid riep. Daarhenen was dan ook al haar streven gericht. Zij vermijdt alles, wat haar in 't streven naar volmaaktheid kon hinderen en grijpt alle mid-delen ter zaligheid aan. Door engelachtige reinheid, door maagdelijke kuischheid aan God verbonden vlucht zij de wereld, veracht zij hare goederen, wil zij van hare eer en vrengde niets weten en leefde zij afgezon-derd in gebed en overweging en de be-oefening van alle deugden. Zoo vormde en bereidde Maria zich voor tot die hooge waardigheid, waartoe zij door God was uit-verkoren. — En ik, koos ik ook den staat mijns levens onder biddend navorschen naar den heiligen wil Gods? Als ieder mensch ben ook ik tot iets groots geroepen: ik

moet zalig en heilig worden. Maar welke stand is door God mij bijzonder aangewezen, waarin ik mijne zaligheid 't best zal bewerken? Zietdaar gewichtige levensvragen, die onze ernstige overweging verdienen.

Was mijne jeugd zoo vol geloof en godsvrucht en deugd, dat zij eene geschikte voorbereiding kon zijn voor den staat mijns levens? Bad ik God vurig om verlichting en genade? Heb ik de verschillende levensstaten slechts met die bedoeling onderzocht, opdat ik met meer zekerheid dien staat zou kiezen, waarin ik 't beste aan Gods wil beantwoorden en het zekerst mijn heil bewerken zou? Leef ik thans overeenkomstig mijne roeping, naar den staat, waarin God mij geplaatst heeft, of waartoe ik met zijne hulp hoop te komen? Zoo niet, o God vergiffenis en ontferming! voortaan wil ik slechts uw wil volbrengen.

Spreek. Gods wil geschiede!

Schietgebed. Laat mij, o Heer! uw wil kennen en zoodra ik dien erken, hem gereedelijk volbrengen.

G E B E D.

O Maria! die den schoonsten tijd des levens volhardend in den Tempel in gebed en overweging, in de innigste vereeniging met God hebt doorgebracht, ik bid U, vraag God voor mij om vergiffenis voor de vele misstappen mijner jeugd, waardoor ik God bedroefd en mij voor mijn levensstaat

zoo
Zoon
op
waar
lever
hebb
volg
voor
voor
dien
best
reik

hei
da
me
ter
die
bin
de
lig
he
d
d

zoo slecht heb voorbereid. Bid uw lieven Zoon voor mij, dat ik alleen met het oog op mijn eeuwig geluk dien staat kieze, waarin Hij wil, dat ik Hem mijn gansche leven zal dienen, of dien reeds gekozen hebbende, van nu af aan waardig, heilig, volgens zijn aanbiddeijken wil beleve. Bid voor mij, dat ik bij al mijn doen en laten voortaan niets anders beooge, dan God te dienen, U na te volgen en mijne heerlijke bestemming, de eeuwige zaligheid te bereiken. Amen.

VI. DAG.

Verloving van Maria.

Maria en Joseph, welke tconbeelden van heiligheid en lievelingen Gods, in wier daden en leven, — als de heerlijkste bloemen in een schoonen luthof, — de schitterendste deugden bloeiden! God zelf had die beiden verbonden; dat was eene verbindtenis van hemelschen aard. Maria zou den Zoon des Allerhoogsten van den Heiligen Geest ontvangen; maar volgens den heiligen wil Gods zou dit aanbiddingswaardig geheim niet zoo terstond bekend worden, wjl de aardsgezinde menschen het nog

niet begrepen, ja, zij zouden de maagdelijke Moeder des Heilands gelasterd en vervolgd hebben. Daarom weet zijne goddelijke wijsheid het zoo te leiden, dat Joseph tot bescherming van Maria en van haar goddelijk kind zich aan haar verlooft. Gods Engelen zien met verrukking op die verbindtenis neder, terwijl God zelf daaraan in de rijkste volheid zijn zegen schenkt. O aanbiddenswaardige wijsheid Gods! hoe wondervol voert gij de menschen samen!

Heb ik dat wel ooit recht bedacht? Zocht ik het verkeer met de menschen steeds met zoo heilige bedoeling, als Maria en Joseph? Was mijn wandel, mijn omgang steeds zoo onschuldig, zoo rein, zoo heilig? Let ik bij de keuze mijner vrienden vooral op braafheid en deugd? Is mijne vriendschap stichtend en nuttig of misschien gevaarlijk en heilloos? Ben ik voor allen, die met mij verkeerden, tot bescherming en steun, even als Joseph voor de Bruid des Hemels? . . . Voortaan, o mijn God! zal mijne vriendschap stichtend, heilig, U welgevallig zijn.

Spreuk. Allen ten heil, niemand tot aanstoot!

Schietgebed. O Maria en Joseph, bescherm mij en bidt uwen geest ook over mij af.

G E B E D.

O Maria, kuische en vlekkelooze Moeder, die in uwe verloving door Gods Vader-

lijke Voorzienigheid aan de teedere bescherming en verzorging van den H. Joseph zijt toevertrouwd; ik bid u, verkrijg voor mij, dat ik in mijne vriendschap steeds de bevordering der deugd betrachte, dat ik met een hartelijk berouw over mijne ongeregelde gehechtheid aan gevaarlijke en slechte vrienden, voortaan in al mijn omgang steeds stichtend, heilig en zuiver wandele, alle gevaarlijke gezelschappen en lichtzinnige personen ontvluchte en in eene bovennatuurlijke en heilige liefde tot den evenmensch U en uwen goddelijken Zoon behagen moge. Amen.

VII DAG.

Boodschap des Engels aan Maria.

Wat hemelsch schouwspel ontwikkelt zich daar voor onze oogen in Maria's nederige woning te Nazareth, wat ongekende woorden treffen daar ons oor? Maria, de reinste der maagden bidt, en daar verschijnt haar een Engel des Hemels, een gezant Gods, die haar begroet met de woorden: „Wees gegroet, gij vol van genade; de Heer is met u, gezegend zijt gij onder de vrouwen.” Is er grooter lof-

spraak voor Maria denkbaar! Een engel noemt haar *vol van genade*: van eeuwigheid is zij uitverkoren tot de volheid der genade, die reeds gebleken is in hare onbevleete ontvangenis, die in haar uitschijnt door het bezit der deugden, welke de H. Geest in haar instortte, en die zij zelve aanhoudend vermeerderde; vol van genade inzonderheid, als voorbestemd, om de Moeder Gods, de Moeder des Verlossers te wezen. *De Heer is met U* in den volsten zin des woords, bij uitnemendheid, met u: door zijne kracht, zijne liefde, zijne bescherming en bevoorrechtiging. *Gezegend zijt gij onder de vrouwen*, bij uitstek gezegend, boven alle andere met alle zegeningen van genaden, gunsten en voorrechten overladen. Een Engel des Hemels kondigt haar aan, dat zij in de eeuwige raadsbesluiten des hemelschen Vaders is uitverkoren, om moeder te worden van zijn eeniggeboren Zoon, dien zij *Jesus*, redder, verlosser zal noemen. Maria ontstelt bij dat gezicht, bij die boodschap, maar van Gods wege gerust gesteld, geeft zij ter liefde van God en van de menschheid dat verheven antwoord: „Zie de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord!” O machtig en wondervol woord, *het geschiede!* Op dat woord wordt Gods Zoon mensch, wordt het eeuwig Woord

vlee
Heil

V
gehe
eeni
den
gehe
ses!
ter
lief
wo
„de
„Zo
„on
me
we
mi
E
Ma
har
ik
een
me
den
lie
Zou
zoo
we

lie

rig

vleesch; wordt Maria de moeder van den Heiland der wereld.

Wat wonderen van liefde verbazen hier geheel mijne ziel! De Vader geeft zijn eenigen Zoon, Maria onderwerpt zich aan den wil des Vaders en de Zoon Gods wordt gehoorzaam tot — aan den dood des kruises! Alles, alles geschiedt echter slechts ter liefde van de zondige menschheid, ter liefde van mij! O, thans begrijp ik de woorden van Jesus: „Zoo zeer heeft God „de wereld bemind, dat Hij zijn eenigen „Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor „ons allen heeft overgeleverd!” en ik, die met eene eeuwige liefde door God bemind werd, ik zelf beminde zoo weinig! . . . . beminde zoo laat! —

Begrijp ik in dit geheim de voorzichtigheid van Maria, — zij ontstelde, — hare nederigheid en hare liefde voor de maagdelijke reinheid? Besef ik vooral de eeuwige liefde des Vaders, die zijn eenigen Zoon het menschelijk vleesch laat aannemen, om te lijden en te sterven ter verlossing van den zondigen mensch? En zou ik die eeuwige liefde niet met dankbare wederliefde vergelden? Zou ik mijn Jesus niet lief hebben, die zich voor mij zoo diep vernederde, dat Hij mensch, dat Hij slaaf werd, om mij tot God, tot den Hemel op te voeren?

Spreek. God is liefde en zou de liefde dan niet bemind worden!

Schietgebed. Maria, bid toch liefde, vurige liefde voor mij af!

G E B E D.

Heb dank, o God, eeuwigen dank, dat gij op de ellende van uw volk hebt neêrgezien, U over ons ontfermd, en uw eenigen Zoon de menschelijke natuur hebt doen aannemen om ons te redden en te verlossen. Eer en lof zij u, o allerheiligste Maagd! wijl gij door uwe gehoorzaamheid, door uwe liefde tot God en de menschen ons eene tweede Eva, eene ware moeder der levenden geworden zijt. Bid toch voor mij, dat ik aan de eeuwige liefde Gods, die in dit groote geheim doorstraalt, door een levendig geloof, kinderlijk vertrouwen en standvastige en vurige liefde beantwoorde; dat ik uw diepen ootmoed, uwe heilige voorzichtigheid, uwe liefde voor de kuischheid en volledige overgeving in den aanbiddelijken wil van God navolge, op dat ik de vruchten der verlossing overvloedig in mij gewaar worde. Amen.

VIII. DAG.

Bezoek van Maria bij hare nicht Elisabeth.

Het grootste wonder van Gods outferming over het menschedom had reeds een begin genomen, toen Maria op de bood-

schap
gesch
de g
en v
een
den
God
te z
imm
naar
offer
de
naas
ligst
het
Toe
wo
zou
den
sch
loss
blij
ges
he
ge
sn
om
Jo
oc

schap des Engels had geantwoord: *Mij geschiede naar uw woord!* Maria kende al de gevolgen van dit veelbeteekenend woord en wist, dat zij als Moeder des verlossers een naauw aandeel zou hebben aan zijn lijden en sterven. Maar zij beminde haren God oprecht en voor de liefde valt niets te zwaar. De ware liefde tot God denkt immer: *alles voor God!* en handelt daarnaar ook dan, wanneer er groote, zeer groote offers gevraagd worden. En hier trad met de liefde tot God ook de liefde tot den naaste samen. Het was toch der allerheiligste Maagd niet onbekend, waarnaar geheel het menschdom zoo reikhalzend verlangde. Toen zij dus uit den mond des Engels het woord: *Jesus, Verlosser* hoorde, die haar Zoon zou worden, toen doorgloeide, met het oog op den zegen der redding van geheel het menschelijk geslacht, de liefde voor dien Verlosser zoo vurig hare ziel, dat zij oogenblikkelijk en met vreugde uitriep: „*mij geschiede naar u woord!* En nauwelijks heeft zij den Heiland der wereld ontvangen, of andermaal uit heilige naastenliefde snelt zij over het gebergte naar Hebron, om Elisabeth en Zacharias en zelfs den H. Joannes in haar geluk, in hare vreugde en ook in hare begenadiging te doen deelen.

En zie, nauwelijks had zij hare nicht

begroet, of Elisabeth, ingelicht van omhoog, riep in vervoering uit: „gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht uws lichaams. En van waar komt mij dat geluk dat de moeder des Heeren tot mij komt? Want zie, zoodra de stem van uwen groet in mijne ooren klonk, sprong het kind in vreugde op in mijnen schoot; en zalig gij die geloofd hebt; want vervuld zal het worden, wat u gezegd is van den Heer.” Zoo werd Moeder en Zoon, Elisabeth en Joannes bij de komst van Maria geheiligd en van den H. Geest vervuld. Zoo beoefende Maria dus bij het bezoek van hare nicht een verheven werk van naastenliefde. Zoo is de liefde tot God en den naaste steeds innig met elkander verbonden.

Hoe was 't steeds, hoe is 't nog met mijne naastenliefde gesteld? Ben ik altijd bereid en wel uit hooger beginsel, namelijk om God, den evenmensch met woord en daad naar mijn best vermogen te helpen? Tracht ik overal, even als Maria in het huis van Zacharias, zegen en heil te verspreiden, overal wel te doen, te raden, te troosten? Wat wenscht, wat voelt mijn hart, wanneer het mij beter dan anderen, of omgekeerd anderen beter dan mij gaat? Wat zegt dan mijn mond? . . . Wat toonen dan mijne daden? —

Spreek. Bemin God boven alles en den naaste als u-zelfen.

Schietgebed. O Maria, verwerf mij ware liefde tot God en den evenmensch.

G E B E D.

O! Maria, die door het bezoek aan uwe nicht Elisabeth heil en zegen en genade in het huis van Zacharias hebt aangebracht, zoodat de H. Joannes de Dooper reeds in den schoot zijner moeder geheilgd werd; o, verwerf mij toch door uwe machtige voorspraak eene ware en oprechte liefde tot den evenmensch, dat ik immer bereid zij den droevige te troosten, den ongelukkige te helpen, den onwetende te leeren, den twijfelmoedige goeden raad te geven, overal blijdschap, vreugde, geluk en zegen te verspreiden; verwijder van mij alle gevoel van liefdeloosheid, van nijd en afgunst jegens den naaste, en dat alles om u, mijne lieve Moeder en uw goddelijken Zoon te behagen, om Hem mijne liefde te toonen en te verheerlijken met de zoete hoop van Hem eens eeuwig te bezitten. Amen.

IX. DAG.

Reis van Maria naar Bethlehém.

Van hare nicht Elisabeth naar Nazareth teruggekeerd bleef Maria in de beoefening van alle deugden de geboorte van haar goddelijk kind afwachten. Die tijd naderde reeds met rassche schreden, en zie, daar

ging een bevel uit van Keizer Augustus tot eene algemeene volkstelling, waartoe ieder zich in de plaats zijner afkomst moest laten opschrijven. Het stamoord van Maria en Joseph, haar maagdelijken Bruidegom, was Bethlehem, de stad Davids, van wien beiden afstonden. Hoevele versooningen zou Maria niet hebben kunnen inbrengen tegen eene zoo moeilijke reis? Maar zij weet, dat alle macht van God komt en erkent daarom in het bevel des Keizers den heiligen wil Gods, wiens wil te volbrengen haar lust en leven was. In die heilige gehoorzaamheid begeeft zij zich op reis en of het jaargetijde ongunstig, de afstand ver, de weg moeilijk, de bezwaren groot zijn, zij verdraagt alles gaarne en met vreugde ter wille der heilige gehoorzaamheid. En zie: hier, te Bethlehem baarde zij haren goddelijken Zoon; hier schonk zij het leven aan Dengene, die leven geeft aan al wat ademt; hier daalde de Hemel als 't ware op aarde neder; hier werd God mensch; hier deed zij dus eene der grootste voorzieningen des Ouden Verbonds in vervulling gaan, dat namelijk de Heiland der wereld te Bethlehem zou geboren worden. Zoo draagt de heilige gehoorzaamheid immer zoete vruchten voor het tijdelijk en eeuwig leven; maar de ongehoorzaamheid is de troe-

bele bron van alle ongeluk, want zonder gehoorzaamheid geen zegen.

Heb ik de gehoorzaamheid wel immer beoefend? Was ik steeds met eerbied, met liefde, met vreugde onderdanig aan mijne ouders, aan mijne geestelijke en wereldlijke overheden? Zag ik in hunne bevelen en voorschriften wel altijd den heiligen wil van God? Hoeveel heb ik misschien op dit punt te betreuren, hoeveel te verbeteren voor de toekomst?

Spreek. Spreek, Heer! uw dienaar hoort.

Schietgebed. O Maria, bid voor mij om den geest eener kinderlijke gehoorzaamheid.

G E B E D.

O Maria! die, om in het gebod der oversten den wil des Vaders te volbrengen, u zonder bedenken de moeilijkste en lastigste reis getroost hebt, verwerf voor mij de genade, om steeds met heilige naauwgezetheid de geboden van God en van de H. Kerk te vervullen. Geef dat ik in den wil mijner ouders en oversten steeds den heiligen wil van God erkenne en mij daaraan ootmoedig, uit liefde en gehoorzaamheid aan God onderwerpe; dat ik in alles, wat mij overkomt zijne goddelijke beschikking of toelating beschouwe, en mijn wil volmaakt met den zijnen vereenige. Offer aan God mijne bereidvaardigheid op,

om aan Hem in alles onderworpen te zijn en verwerf mij de genade, om al mijne gedachten, woorden en werken naar Gods wet in te richten en met al mijn doen en laten, in mijn lijden en mijne ontmoetingen Hem steeds het offer mijner algeheele onderwerping te brengen. Amen.

X. DAG.

Geboorte van Christus.

Maria heeft den Verlosser der wereld, de verwachting der volken, den Koning der Koningen gebaad, maar niet in een paleis, niet van schitterenden glans en den rijkdom dezer wereld omgeven, maar in de diepste armoede. Een stal is de plaats zijner geboorte, eene kribbe de eenigste legerstede, waarin zij haar goddelijk Kind kon neêrleggen, arme windsels zijn het eenige, wat zij heeft, om zijne teedere ledematen te bedekken. Maar geene klacht komt van hare lippen, geen pijnlijke zuchten ontschieten aan heur hart, dat zich te midden dier armoede overrijk en gelukkig gevoelt; te meer, daar de Engelen des Hemels luide den lof zingen van haar goddelijk Kind: „Glorie aan God in den allerhoogste en vrede op aarde den menschen van goeden wille!” Moet zij dan al de

goederen dezer aarde derven, zij bezit toch haren *God* en *Heiland* en met Hem *alles!* O hoe dikwerf kan men bij de armoede zulken rijkdom aantreffen? En toch dát is rijkdom, dát is waar geluk, als men zijn God en Heiland mag bezitten; maar dáár is armoede, dáár is waarlijk ongeluk, waar men zonder God, zonder den goddelijken Heiland leeft. Hoe dikwerf toch is de rijkdom dezer wereld niet oorzaak van die geestelijke armoede, van dat wezenlijk ongeluk, terwijl daarentegen de armen dezer wereld dikwerf rijk voor God zijn? Immers de Heiland zelf prijst de armen zalig en roept een vreeselijk wee over de rijken af, die hun hart aan de goederen dezer aarde gehecht houden.

Wat ben ik? Arm voor de wereld en rijk voor God? of rijk misschien voor de wereld en arm voor God? Is mijn hart inderdaad onthecht aan de aardse goederen? . . . los van het vergankelijke? van eer en aanzien, van den lof en de toejuichingen der menschen, van geld en goed, van de vreugde en vermaken dezer wereld, zoodanig dat bij mij altijd en overal God boven alles gaat? Zoo niet, onthechten wij ons dan, naar 't voorbeeld van Maria, aan al het vergankelijke, om al onzen rijkdom alleen in God te stellen.

Spreek. O mijn God en mijn al!

Schietgebed. O Maria, verwerf mij de onthechting van het aardse, om alleen naar het bemelsche te haken.

G E B E D.

O Maria, die uw goddelijken Zoon in de grootste armoede gebaard hebt, maar in 't bezit van Jesus u-zelve allerrijkst en gelukkig gevoeldet, verwerf mij van God de genade, dat mijn hart nimmer aan de aardsche goederen gehecht, dat ik in mijn staat volkomen tevreden zij en de goederen dezer aarde immer gebruike volgens den heiligen wil Gods; verwerf mij door uwe voorbede, dat wat ik heb, mij genoegzaam, dat ik met het verdiende spaarzaam en met mijn overvloed milddadig en gul zij; verwerf mij liefde voor de eenvoudigheid, verachting van opschik en weelde. Bewaar mij voor al te groote en nuttelooze zorg voor het tijdelijke en verkrijg mij een onwrikbaar vertrouwen op God. O Maria, eenmaal arm en verborgen voor de wereld, maar nu rijk en hoog vereerd in den Hemel, geef mij deel aan den overvloed uwer genadeschatten, verkrijg mij Gods liefde en genade, dan ben ik rijk genoeg en verlang niets meer op aarde.

XI DAG.

De H. drie Koningen.

Welk eene vreugde moet het moederhart

van
de
Zal
het
bren
haar
en
kwa
den
wiel
en
Hen
de
bren
hun
bloe
hun
alle
tige
moet
heen
paal
toen
vindr
in
kribb
moed
In d
zij
opene

van Maria niet gevoeld hebben, toen zij de vrome herders voor de kribbe des Zaligmakers zag neêrknielen, om Hem het offer hunner liefde en aanbidding te brengen! Maar hooger nog steeg de vreugde haars harten, toen groote, machtige, rijke en geleerde mannen uit het verre Oosten kwamen, om hunne knieën te buigen voor den Verlosser der wereld, om in dit teeder wicht den goddelijken Heiland te aanbidden en alles, wat zij edels en schoons hadden, Hem op te offeren. Voorzeker groot waren de offers, die de drie Wijzen hadden moeten brengen, om zóóver te geraken. Zij hadden hun vaderland, hunne haardsteden, hunne bloedverwanten en vrienden, alles, wat hun dierbaar was, moeten verlaten, zich alle moeilijkheden en lijden van eene lastige en onzekere reis op onbekende wegen moeten getroosten, zonder te weten, waarheen de ster hen geleiden, waar de eindpaal van hun pelgrimstocht zijn zou, en toen zij eindelijk te Bethlehem aankwamen, vinden zij in een dierenstal een arm kind in doeken gewikkeld op stroo in eene kribbe en daarbij eene niet minder arme moeder. O goddelijk geloof der Wijzen! In dat arm kind erkennen en aanbidden zij den Heer van Hemel en aarde, zij openen hunne schatten, offeren Hem goud,

wierook en myrrhe, om Hem als waarachtigen Koning, als God en mensch te huldigen en wijden zich-zelven met al het hunne onherroepelijk aan de dienst des Heeren toe, al te gelukkig dat zij Bethlehem bereikt en Jesus gevonden hebben. Ja, dat waren waarlijk Wijzen, die begrepen, alles te moeten offeren, om *alles*, om *Jesus* te winnen; maar dwaas is hij, die de offers schuwt, die voor het heil der ziel gevorderd worden. Het rijk der Hemelen toch lijdt geweld en alleen die geweld gebruiken nemen het in. Het leven voor God, voor den Hemel is een leven van sacrificie, een leven van opoffering, maar ook het loon, het gewin is groot, is heerlijk, is alles!

Heb ik tot hiertoe alle offers gebracht, welke de weg naar Bethlehem, naar Jesus, mijn Verlosser van mij vorderde? Offers van tijd? Offers van mijn vermogen, van mijne tijdelijke goederen? Offers van vermaak en genoegens, die zoo gevaarlijk waren voor mijne onsterfelijke ziel? Heb ik het niet reeds ondervonden, hoe rijk de lieve Jesus reeds aan inwendig genoegens en aan ware zielevreugde de offers beloont, die men met een blij en gul hart voor zijne eer en het heil onzer ziele Hem opdraagt? Welaan dan!

Spreuk. Zonder offer geen Christen, geen volgeling van Jesus Christus. Het rijk der Hemelen toch lijdt geweld.

Schietgebed. O God! maak mij los van

mij
't n

C
uit
in
deli
naar
bere
God
niet
wil
gehe
van
sterf
mij,
van
al n
godd
over
dan
stem
zal.

M

mij-zelfen en geef mij aan U. Niets zij
't mijne, alles 't Uwe.

G E B E D.

O Maria, die bij het bezoek der Wijzen uit het Costen u grootelijks verheugd hebt in de verheerlijking, die daardoor uw goddelijken Zoon bewezen werd, verwerf mij naar 't voorbeeld dier Wijzen eene groote bereidvaardigheid tot alle offers, welke God van mij verlangt, dat mij niets te lief, niets te dierbaar zij, wat ik niet gaarne wil opofferen, geld, vermaken, vrienden, gehechtheden, wanneer het voor de glorie van God, voor de zaligheid mijner onsterflijke ziel gevorderd wordt. Verwerf mij, dat ik overal en in alles de roepstem van God bereidvaardig volge, dat ik in al mijn doen en laten aan de leiding der goddelijke Voorzienigheid mij vertrouwwol overgeve, in de vaste overtuiging, dat ik dan Jesus vinden en het doel mijner bestemming in den schoonen Hemel bereiken zal. Amen.

XII. DAG.

Maria-Zuivering.

Maria onderwerpt zich, veertig dagen na

de geboorte van haar goddelijk Kind, aan de wet der zuivering. Welk een stichtend voorbeeld! Om niemand aanstoot te geven, volbracht zij een voorschrift der wet, waartoe zij, — de allerzuiverste der maagden, die daarenboven den Heilige der Heiligen ontvangen, onder haar hart gedragen en gebaard heeft, — niet in 't geringste verplicht was. Maar meer nog deed zij dit ter liefde van die schoone deugd van ootmoed, waarvan Jesus reeds bij zijn geboorte het voorbeeld gegeven had. „*Leert van mij, dat ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben.*” Matth. XI, 29. Die les, welke Jesus later leerde, bracht Maria nu reeds in beoefening. Even als Hij stelde ook zij zich in de rij der zondaren, die door 't brengen van offers de goddelijke gerechtigheid moesten bevredigen. Ootmoedig dus in de onderwerping aan eene wet, die haar niet kon verplichten, bracht zij tevens in diepen ootmoed het offer der ootmoedigen, der armen: een paar tortels of jonge duiven.

Leeren wij hier van Maria de deugd van ootmoed, zonder welke men aan God niet behagen, zonder welke geene andere deugd bestaan kan. *God wederstaat den hoovaardige, maar geeft den ootmoedige zijne genade.* (I Petr. V, 5). Ootmoed is de

wortel, de stam en de voltooiing aller deugden. De ootmoedige bemint God boven alles, is dankbaar voor zijne gaven, nauwgezet in het volbrengen der geboden, bereid tot elk offer. Hoe klein de ootmoed ook schijne voor het menschelijke oog, is hij nogtans de grootmoedigste verhevenste en edelste der deugden, hij is het sieraad der deugd en heeft de rijkste en heerlijkste beloften.

Was ik, naar 't voorbeeld van Maria, immer ootmoedig? ... immer bereid, ter liefde Gods ook daar een offer te brengen, waar ik er, streng genomen, niet toe verplicht was? Welke waren mijne gevoelens, als men mij beleedigde, tegen sprak, voorbijging, met minachting behandelde? Heb ik niet al te verheven gedachte van mij-zelfen, van mijne bekwaamheden? Speelt de eigenliefde in al mijne zelfs goede werken nog niet eene groote rol? Zie ik al mijne gebreken niet te veel over 't hoofd? Tracht ik ze niet door alle voorwendsels te verontschuldigen en te vergoelijken? O lieve Jesus! ontferming dan en verbetering; naar uw voorbeeld wil ik ootmoedig van harte zijn,

Spreuk. Waar ootmoed is, daar is wijsheid. (Spreuk XI, 12).

Schietgebed. O Maria, bid voor mij, dat ik ootmoedig van harte zij!

G E B E D.

O Maria, verhevene, genadevolle en te-

vens allerootmoedigste Maagd, die in uwe onderwerping aan de wet der zuivering ons het schoonste voorbeeld van den diepsten ootmoed hebt nagelaten; ach, verkrijg toch voor ons, dat wij ook waarlijk ootmoedig van harte zijn, dat wij onze gebreken inzien en erkennen, onze fouten en zonden betreuren, eene geringschatting van ons zelve, maar eerbied en hoogachting hebben voor anderen, dat wij de tegenspraak, die wij soms ondervinden, de minachting, waarmede wij misschien behandeld worden, uit liefde voor God grootmoedig en geduldig verdragen, opdat wij de genade van Jesus, zijne liefde en goddelijk welbehagen in tijd en eeuwigheid over ons aftrekken. Amen.

XIII. DAG.

Voorzegging van Simeon.

Wat is 't niet smartelijk en treurig plotseling uit eene groote vreugde in eene niet minder groote droefheid verplaatst te worden; want juist de voorafgaande vreugde vergroot nog het pijnlijke der opvolgende smart; dit heeft Maria in den hoogsten graad ondervonden. In jubel der ziele had zij haar goddelijk kind gebaad, in heilige verrukking in hare armen genomen en zoo

dikwerf reeds aan haar maagdelijk moederhart gedrukt. Zij had den lof- en jubelzang der Engelen gehoord, de hulde en aanbidding der herders en koningen gezien en dat alles had hare vreugde ten top gevoerd. Maar toen zij veertig dagen na Jesus' geboorte naar den tempel ijde, om haren goddelijken lieveling den Hemelschen Vader op te dragen, ach! toen werd al hare moedervreugde in diepe smart, hare zalige vervoering in bittere droefheid veranderd. Daar toch voorspelde haar de vrome Simeon, dat Jesus gesteld was *tot val* en tot opstanding van velen in Israël en dat een scherpstijgend zwaard van droefheid ook haar moederhart zou doorboren. En met die smart van Maria kan de smart van geene andere moeder ooit vergeleken worden. Die smart was zoo groot, als het getal der zondaren, voor wie het bloed van haren goddelijken Zoon te vergeefs zou vergoten worden, voor wie de genade der Verlossing krachteloos zou verloren gaan. — Ach! de ongelukkige zondaar! hij is en blijft zonder genade, zonder heil, zonder zaligheid. Ach, mocht toch iedere zondaar het beseffen, dat de zonde hem van al de verdiensten van Jesus berooft; dat er slechts een wezenlijk kwaad is voor tijd en eeuwigheid: de zonde; dat de zondaren telkens

door de zonde Jesus op nieuw kruisigen in hunne harten en het moederhart van Maria weêr met een snijdend zwaard doorvlijmen.

Heb ik ook misschien door de doodzonden Jesus in mijn hart gekruist, Maria's hart op wreede wijze doorstoken? Leef ik misschien nog in zware zonde voort? . . . . in gevaren? . . . . in naaste gelegenheden? . . . . in den omgang met slechte, ongodsdienstige lieden? . . . . in ongeoorloofde vermaken? . . . . En zou ik in dien toestand kunnen en willen volharden? . . . . ik die zonde-band en willen verbreken? Zou Jesus ook voor mij ten *val* zijn? . . . . Zijn goddelijk bloed ook voor mij te vergeefs zijn vergoten? O, neen, mijn Jesus!

Spreek. Liever sterven, dan te zondigen.

Schietgebed. O Maria, bid voor mij, dat ik toch nooit meer zondige!

G E B E D.

O Maria, diep bedroefde Moeder, wier ziel reeds bij de voorzegging van Simeon met een zwaard van droefheid doorstoken werd, toen gij hoordet, dat zoovele zondaren de liefde van Jesus tot hunne zwaardere veroordeeling zouden misbruiken, ach! verwerf mij toch door uwe machtige voorbede een eeuwigen haat tegen de zonde, die de wreede oorzaak is van het lijden en sterven van Jesus. O bewaar mij toch voor de zonde, vooral voor de afschnwelijke doodzonde en wanneer ik ooit mijn

Jes
ooi
dat
het
ver
ban
zoo
dat
Mo
dier

I
ont
Mar
op
lege
Om
zoel
van
gaan
kost
vele
den
een
ning
Her
Ach

Jesus met zware zonde beledigd heb, of ooit ongelukkig nog mocht beledigen, o, dat ik dan oogenblikkelijk die zonde uit het diepste mijns harten betreure, verfoeie, verzake en ontvluchte, dat ik alle zondebanden verbreke en voortaan zoo voorzigtig, zoo matig, zoo verstorven en heilig wandele, dat ik nooit mijn lieven Jesus en u goede Moeder! meer bedroeve, maar Hem en u diene en liefhebbe in eeuwigheid. Amen.

XIV. DAG.

Vlucht naar Egypte.

Een ander tooneel van smart en angsten ontwikkelt zich hier voor mijne oogen: Maria en Joseph met het goddelijk Kind op de vlucht naar Egypte, een verafgelegene afgodisch land. En waarom dit? Omdat Koning Herodes het goddelijk Kind zoekt te dooden. Helaas! de voorzegging van Simeon begint reeds in vervulling te gaan. Bij de smart harer ziel, wijl het kostbaar bloed van haren Jesus voor zoovele zielen vruchteloos zou vergoten worden, voegde zich reeds eene tweede, dat een heerschzuchtige en bloeddorstige Koning den Verlosser zelfs wilde ombrengen. Herodes vervolgt Jesus en Jesus vlucht! Ach, wat is Herodes en zijn gansche rijk

zonder Jesus, den Verlosser, dat Hij den Heiland ons wil ontnemen? Wat bezit Herodes, wat kan hij zijnen dienaren aanbieden, als hij hun Jesus ontrooft? Dat ondervinden wij nog heden, als wij bedenken, wat ook nu nog Jesus en wat de wereld ons geeft. Ja, de wereld geeft vreugde; maar die het hart onbevredigd laat. De wereld geeft eer, maar die vluchtig en ijdel is als de rook. De wereld geeft goederen, maar die, helaas! zoo kortstondig, zoo vergankelijk zijn en met zooveel bitterheid genoten worden; ja, de wereld vergaat met al hare lusten. Waar is thans Salomon en al zijne heerlijkheid? Waar is de rijke brasser met al zijne slemppartijen? Waar is Herodes zelf met zijne aardsche grootheid? — De geringste genade daarentegen, die Jesus aan zijne dienaren verleent, overtreft oneindig alle vreugden, alle eer, alle schatten en goederen dezer wereld! De wereld heeft nog niemand gelukkig, maar integendeel al hare slaven ongelukkig gemaakt. Jesus nu geeft zijne genade en zijn heil aan allen, die Hem geloovig aannemen. Maar niemand kan twee Heeren dienen. Of *Jesus* dus of de wereld. *Die niet met mij is, die is tegen mij.* (Luc. XI, 23). Wie dus Jesus wil dienen, moet de wereld

niet
ten.
noc
II,
W
of
der
gods
't ge
eer,
deze
en
Chri
van
daag
te v
S
de
S
voor
ik
O
den
om
dors
ontt
balli
later
leer

niet najagen, maar verachten en ontvluchten. *Wil toch de wereld niet beminnen, noch dat, wat in de wereld is.* (I Joan. II, 15).

Wien heb ik tot hertoe aangehangen? Jesus of de wereld? Heb ik misschien, om de gunst der menschen te bejagen, mij voor de deugd en godsvrucht geschaamd? Heb ik misschien op 't gevaar af van mijnen Jesus te verliezen, de eer, de vermaken, de genoegens en goederen dezer wereld nagejaagd? Kwam ik altijd en overal en in elk gezelschap er voor uit, dat ik ijverig Christen, waar leerling en onverschrokken belijder van Jesus wenschte te zijn? Zoo niet; dan van daag nog vastelijk besloten, om voortaan de wereld te verachten en Jesus alleen aan te hangen.

Spreuk. Hoe verachtelijk schijnt mij de aarde, als ik Jesus aanschouw.

Schietgebed. Jesus! voor U leef ik, voor U sterf ik. In leven en dood ben ik de uwe.

G E B E D.

O Maria, die met uw goddelijk Kind en den H. Joseph naar Egypte gevlucht zijt, om dien onschuldigen Jesus aan den bloed-dorst van den goddeloozen Herodes te onttrekken, en die dus in dien staat van ballingschap van de gansche wereld verlaten, uw lieven Jesus getrouw bleeft; leer mij toch door uw voorbeeld en uwe

voorbede mijn hart losrukken van de wereld, hare goederen, vermaken en genietingen, leer mij toch het onbestendige en nietige van al het aardsche inzien, om alleen Jesus aan te hangen, Hem te dienen, Hem lief te hebben, Hem getrouw te blijven, ook dan, wanneer de gansche wereld ons schijnt te verlaten. Leer mij met Jesus strijden en volharden, om eens door Hem gekroond te worden. Amen.

XV. DAG.

Verblijf in Egypte.

Hoe treurig zou zonder Jesus Maria's leven geweest zijn in dit vreemde oord, waar de bloeddorst van Herodus haar zoo lang verbannen hield. Verwijderd van haar vaderland en het huis haars vaders, van hare vrienden en betrekkingen is Jesus hier al haar troost, al hare vreugde en verzoet Hij het bittere harer ballingschap. Als de droefheid haar hart vervult en de angst haar neêrdrukt, o, dan werpt die teedere moeder een blik op haren Jesus, stiert zij een woord, een zucht naar zijn minnend harte en alle angst, alle droefheid is verdwenen. En zoo is 't ook heden nog met ons. Ook wij leven op deze aarde als

in een ballingsoord, ver verwijderd van ons waarachtig vaderland en het huis des Vaders. Reizigers, pelgrims, vreemdelingen zijn wij hier beneden en hebben hier geene blijvende woonplaats. Hoe dikwerf worden wij in ons leven niet door bange zorgen, door lijden, wederwaardigheden en droefheid gekweld? Maar Jesus is ook in deze ballingschap ons nabij. Zijn beeld blikte ons overal, in kerk en huis, troostend en opbeurend tegen. Een oogslag dus op Jesus, eene vurige verzuchting tot zijn allerheiligst Hart zal troost en verkwikking, lansenis en zalving aanbrengeu. Meer nog. Hij zelf wil onder ons wonen, leeft voortdurend in ons midden in zijn H. Tabernakel. Dáár troost Hij, waar geen mensch meer troosten kan, dáár brengt Hij nog hulp en bijstand, waar menschelijke hulp niet meer kan baten. Ja, waarlijk in dit oord van ballingschap is Jesus onze vertrooster zonder weêrga, de vreugdestichter en onze beste Vriend in leven en in sterven!

En ik, beschouwde ik wel immer deze aarde als een tranendal, een oord van ballingschap en van beproeving, waar ik mij eenig en alleen voor mijne eeuwigc bestemming, voor mijn waarachtig Vaderland te bereiden heb? Zocht ik in alle lijden en rampen, in leed en droefheid misschien troost bij de schepselen, of, zooals het behoorde,

bij Jesus, den waarachtigen vertrooster, die alleen waren en afdoenden troost en hulp en bijstand kan aanbrengen? Stelde ik op Hem alleen al mijne hoop, al mijn vertrouwen? Ja voortaan, o mijn Jesus! stel ik op U alleen al mijn vertrouwen en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden.

Spreuk. Jesus is mij *alles* in tijd en eeuwigheid.

Schietgebed. O Jesus, in U geloof ik, op U hoop ik, U bemin ik, ontferm U mijner.

G E B E D.

O Maria, onze lieve Moeder! wat was 't in uwe treurige ballingschap in Egypte een troost, een balsem voor uw hart als gij telkens een blik van vertrouwen, van teederheid en liefde mocht werpen op uw goddelijk kind! O verwerf ons ook door uwe voorbede, dat wij, in de ballingschap dezes levens, immer al ons vertrouwen stellen op uw goddelijken Zoon, dat wij in lijden en nood, in droefheid en smarten, in angst en verlatenheid tot Hem vluchten, bij Hem opbeuring en troost, lansenis en zalving vinden. — Ja, lieve Jesus! zoolang wij leven willen wij ons-zelfen als vreemdelingen beschouwen op aarde en eenig en alleen naar den Hemel, ons waarachtig Vaderland verzuchten; maar geleid ons dan

op dien moeilijken pelgrimstocht, bewaar ons voor alle afdwalingen, bescherm ons in alle gevaren, help ons in den strijd, opdat wij zegevieren en zalig worden. Amen.

XVI. DAG.

Terugkeer naar Nazareth.

Welk eene zielevreugde vervulde het hart van Maria, toen Joseph haar de boodschap des Engels bekend maakte, van uit Egypte naar 't vaderland terug te keeren. *Sta op en ga naar het land van Israël* (Matth. II, 20), zoo sprak de Engel tot Joseph, zoo Joseph tot Maria, en oogenblikkelijk werd aan die stemme des Hemels gehoorzaamd. Welk een zalig gevoel doorgloeide niet beider harten, toen zijn den dierbaren geboorte- grond en het huis huns vaders weêrzagen! Welk een gloed van dankbaarheid en liefde zullen die beide heiligen zielen voor God niet hebben uitgestort? — En in dat woord des Engels: *sta op en keer terug naar het land van Israël*, vernemen ook wij, die dit lezen, eene stemme des Hemels, waardoor zijne vaderlijke barmhartigheid ons, arme zondaren, in zijne vaderarmen terugroept, ons tot waarachtige bekeering en verbete-

ring des levens opwekt. Ja! ook mij roept God in deze oogenblikken toe: sta toch op uit den slaap der zonde, die u zoolang reeds van mijn vaderhart verwijderd houdt; sta op, verbeter u, keer terug, zie, hoe ik mijne armen heb uitgestrekt, om u daarin op te nemen. — En ik, ik zou die liefdevolle uitnoodiging van God verachten! De Vader roept, Maria, mijne Moeder roept, Gods Engelen roepen: sta op, bekeer u, doe boetvaardigheid! en ik, ik zou doof blijven voor dien liefderoep? — O zalig geluk der heilaanbrengende boetvaardigheid! Terwijl alle deuren van genade en glorie zich sluiten voor den zondaar, opent zich voor den boetvaardige de gansche Hemel. *Zoo gij geene boetvaardigheid doet*, dreigt Jesus alle zondaren, *zult gij allen gelijkelijk vergaan* (Luc. XII, 5): maar doet gij boete, laat Hij aan de rouwmoedigen zich hooren, dan is het rijk der Hemelen u nabij. Den boetvaardige weigert God niets; dat kunnen Petrus, Magdalena, de moordenaar aan 't kruis zelf getuigen.

Ook ik heb gezondigd, dikwerf, misschien zelfs zwaar gezondigd. Wie weet of ik nog op dit oogenblik wel alle zondebanden verbroken, wel mijne zondige gewoonten heb afgelegd? En zou die stem van God: *sta op en keer terug naar 't land van Israël*, dan te vergeefs mijn oor getroffen hebben? O neen, lieve Jesus! ik wil mijne

zon
afle
ik
boet
heil
die,
stor

gee

zon
bre

als
lan
dat
kon
mis
mij
gen
ein
geh
bes
om
en
ach
ven
liev

zondebanden verbreken, mijne booze gewoonten afleggen, de gevaren en gelegenheden vluchten; ik wil met Petrus mijne zonden betreuren en boete doen, overtuigd als ik ben, dat er geen heilzamer, zoeter en troostrijker tranen zijn, dan die, welke over onze afdwalingen en zonden gestort worden.

Spreuk. Ook voor mij zonder boete geene genade, geene zaligheid!

Schietgebed. O Maria! bid dat ik mijne zonden oprecht betreure en ware vruchten brenge van boetvaardigheid.

G E B E D.

O Maria, onze lieve Moeder, die even als uw goddelijke Zoon niets vuriger verlangt, dan dat de zondaren zich bekeeren, dat zij van hunne booze wegen terug komen, en door berouw en boete hunne misstappen uitwischen, o, verwerf voor mij en voor alle ongelukkige zondaren de genade eener oprechte bekeering; dat wij eindelijk onze zondebanden, onze zondige gehechtheden verbreken, ons hoofdgebrek bestrijden, onze hartstochten onderdrukken, om door rouwmoedige belijdenis van zonde en schuld, door berouw en tranen en waarachtige boetvaardigheid tot een nieuw leven te worden opgewekt. O, bid voor ons, lieve Moeder, dat wij eenmaal tot God terug-

gekeerd en met Hem verzoend, Hem nimmer meer door eene doodzonde verlaten, maar Hem getrouw blijven en volharden mogen tot aan den dood. Amen.

XVII. DAG.

Bedevaart naar Jerusalem.

Toen Jesus twaalf jaren oud was trok de heilige familie in vrome bedevaart opwaarts naar Jerusalem. Met angstvallige zorg waakt het rusteloos moederoog over het goddelijk Kind. Ook geen enkel oogenblik ontgaat haar de lieveling heurs harten. De moeder geleidt, bewaart en bestiert en het kind volgt met liefde en vreugde de moederlijke leiding. Zoo togen zij opwaarts naar Jerusalem ter viering van het heerlijkste feest. — O Christen! Wie is 't hier op aarde, die als die teedere moeder u wil leiden en opwaarts voeren naar het hemelsch Jerusalem? Dat is de heilige Katholieke Kerk; zij is de moeder aller geloovigen en wij zijn hare kinderen. Het doel, waarheen zij ons leidt is de schoone Hemel. Met het oog naar boven waakt en leert en werkt zij aan ons heil van de wieg af tot aan het graf. Met hoeveel moederlijke liefde en zorg onderwijst zij de jeugd in huis en in de kerk, brengt zij de dwalenden te recht, waarschuwt zij de

afgedwaalden, troost en versterkt zij de zieken, zoekt zij alles voor allen te worden. O! welk een geluk en troost in die heilige Katholieke Kerk te kunnen leven en sterven! Zij alleen heeft Heiligen voortgebracht; buiten haar geen heil. *Wie de Kerk niet tot Moeder heeft kan ook God niet tot Vader hebben* H. Cypr.

O mijn God! hoe zal ik U immer naar waarde danken voor dat groote geluk, die onschatbare genade van tot die zaligmakende Kerk te behooren, die mij nimmer verlaat, die mij overal veilig den weg wijst en naar den schoonen Hemel opvoert? Ach! was ik daarvoor wel immer dankbaar? Luisterde ik immer met kinderlijke volgzzaamheid naar hare wijze lessen en heilaanbrengende voorschriften? Was ik steeds ijverig in 't gebruik harer genademiddelen, die mij de liefde Gods en eens den schoonen Hemel moeten aanbrengen? Was het leed en het lijden der Kerk steeds het mijne? Bad ik steeds vurig voor hare uitbreiding en verheffing, even als een recht geaard kind steeds inzig deelt in al het lijden, maar ook in alle vreugde en glorie zijner Moeder? Ja! heilige Kerk van Jesus, mijne Moeder! U vereer, U bemin ik, U wil ik kinderlijk volgen, naar U luisteren, uwe geboden met heilige nauwgezetheid vervullen, in U wil ik leven en sterven.

Spreek. Buiten de Kerk geen heil.

Schietgebed. Bid toch, Maria! dat ik als waar Katholiek leve en sterve. Amen.

G E B E D.

O Maria, die door uwe vrome bedevaart

naar Jerusalem ons een voorbeeld geeft van liefde en ijver voor de plechtigheden der heilige godsdienst, verwerf mij door uw voorbeeld eene innige verknochtheid, kinderlijke gehoorzaamheid en vurige liefde tot onze Moeder, de H. Kerk, de grondzuil en steun der waarheid, de Bruid van Jesus Christus, die haar in zijn bloed zich verworven heeft; bid voor mij, dat ik hare leer met geheel mijne ziel aanneme, hare geboden en voorschriften kinderlijk opvolge en hare genademiddelen waardig en godvruchtig gebruikte. En gij, lieve Jesus! kom vooral in deze dagen van strijd en vervolging de H. Kerk, uwe vlekkelooze Bruid door uwe krachtige genade te hulp. Bescherm haar in den strijd tegen de vijanden van waarheid, gerechtigheid en deugd, laat haar zegenen over de gansche aarde, opdat zij hare kinderen in rust en vrede opvoere naar het hemelsch Jerusalem. Amen.

XVIII. DAG.

Verlies van Jesus.

Maria heeft Jesus, haar goddelijk Kind verloren. Welk eene smart, welk een doodelijke angst! Hoe bang moet het haar zonder Jesus niet om 't harte geweest zijn?

We
har
zon
baa
Ma
sch
zij
lang
ging
van
troc
volh
lesn
geb
len,
lief
ging
en
God
den
had
over
graa
bew
die
gen
ong
Hei
verl
rust

Welk eene ontroostbare droefheid moest hare gefolterde ziel niet overstelpen? Ach! zonder Jesus te zijn, welk een onuitstaanbaar lijden voor eene godminnende ziel! Maria weent, haar hart bloedt, dat verlies schijnt haar onherstelbaar toe. En toch is zij geheel onschuldig. Haar eenigst verlangen was en is nog de innigste vereeniging met haren God en Heiland. Die smart van Maria strekt aan alle vrome zielen tot troost, wanneer zij in heur streven naar volmaaktheid dergelijke verlatenheid en zielsmart ondervinden. Hoe dikwerf toch gebeurt het niet, zelfs aan de braafste zielen, die vast besloten hebben, slechts God lief te hebben en in de innigste vereeniging met Hem te leven, dat zij verlatenheid en dorheid des harten ondervinden, alsof God haar verlaten, zich van haar gescheiden had, alsof zij haren Heiland verloren hadden. Dat is eene beproeving, welke God over die zielen laat komen, opdat zij den graad hunner liefde tot God toetsen, die bewaren en versterken zouden. Maar hij, die bij het verlies van Jesus deze kwellingen niet ondervindt, of liever, die geheel ongeroerd blijft, wanneer hij zijn God en Heiland, en wel *door eigen schuld* heeft verloren, die werkelijk in ongenade van God rustig, zonder zorg of angst voortleeft, he-

Kind
doo-
haar
zijn?

laas! diens toestand is verschrikkelijk, die verkeert in het grootste gevaar van eeuwig verloren te gaan.

Leef ik misschien ook rustig en onbekommerd in een gevaarlijken toestand voort? Is 't mij misschien ook onverschillig of ik innig met God vereenigd, of door Jesus verlaten in zonde voortleef? Is er misschien eene gehechtheid aan zekere vrijwillige dagelijksche zonde, die ik voortdurend onbestreden laat en die mij in traagheid, in laauheid en onverschilligheid in de dienst van Jesus doet vervallen? En is die verfoeilijke laauheid niet walgelijk voor God, niet allergevaarlijkst voor de toekomst? Voert die eindelijk niet tot de grootste zonde en tot volslagen ongodsdienstigheid? Op dan! met moed en kracht ons aangegrepen en liever alles gedaan, alles geleden, dan Jesus te verliezen en de dienst van God te verlaten!

Spreek. God verloren is alles verloren.

Schietgebed. Bewaar mij toch, Maria, dat ik nimmer door de zonde mijn Jesus verlieze.

G E B E D.

O Maria, Jesus liefste Moeder, die den bittersten angst hebt doorgestaan, toen Ge uw goddelijk kind in Jerusalem verloren hadt, o verkrijg voor mij de genade, dat ik mijn Jesus toch nimmer verlieze, dat ik mijne hartstochten onderdrukke, mijne verkeerde neigingen bestrijde, geene enkele gevaarlijke gehechtheid aan personen of

zak
af v
verv
zen
heid
om
ginn
voor
door
bid
verv
geva
erke
Jesu
verl
blijv

A

M
Jesu
maa
niet
inte
om
en
verv

zaken in mij onbestreden late, op 't gevaar af van in lauwheid en onverschilligheid te vervallen, en mijn lieven Jesus te verliezen; verwerf mij eene rusteloze waakzaamheid over al mijne neigingen en zinnen, om elk opkomend kwaad reeds in den beginne uit te roeien. Maar bid vooral ook voor die ongelukkige zondaren, die Jesus door de doodzonde reeds verloren hebben, bid om verlichting van hun verstand, om vermorzeling van hun hart, opdat zij hun gevaarlijken toestand inzien, hunne zonden erkennen, belijden en beweenen, bid dat zij Jesus weêrvinden, Hem dan nimmer meer verlaten, maar tot aan hun dood getrouw blijven. Amen.

XIX. DAG.

Angstig zoeken van Maria naar Jesus.

Maria treurt over het verlies van haren Jesus, hare ziel is doodelijk bedroefd; maar zij wanhoopt niet, zij laat het hoofd niet moedeloos in den schoot nederzinken; integendeel zij spant al hare krachten in, om Hem weer te vinden; rusteloos loopt en zoekt zij overal rond onder de bloedverwanten en vrienden, op alle wegen en

straten; zij verdubbelt haren ijver, zij onderzoekt en vraagt en hoort; zij bidt en smeekt of niemand haren Jesus, de vreugd haars harten, gezien heeft; al haren tijd, al hare rust offert zij op; zij bespoedigt hare schreden, oor en oog heeft zij overal op alles gevestigd, om Jesus te vinden; één vraag, één woord slechts komt overal, bij elk, dien zij ont, moet, haar van de lippen: *hebt gij mijn kind, mijn lieven Jesus niet gezien?* — O, welk een voorbeeld voor ons ten tijde van beproeving, als God ons schijnt verlaten te hebben. Verdubbelen ook wij dan onzen ijver, om Jesus terug te vinden in ootmoediger gebed, in vuriger godsvrucht, in rusteloozer waakzaamheid, in volhardend streven naar innige vereeniging met God, en wij zullen veel zuiverder, veel inniger met God vereenigd, veel volmaakter uit deze beproeving te voorschijn treden; dan heeft die bekoring, die verlatenheid ons waarlijk ten heile gestrekt. Zóó handelen ook alle ware Godminnende zielen; zij wanhopen niet, worden niet moedeloos, niet neêrslachtig, want zij weten, dat wij hier beneden een leerschool hebben, waarin onze deugd op velerlei wijze moet beproefd en geoefend worden. Daarom leggen zij de wapenen des heils nimmer

af;
wape
vol
krijg
eu z
korin
houd
dein
maan
en l

Be
Wel
opge
gezw
liefde
altijd
telke
den,
mijne
aan r
nelijk
liefde
had?
van
naars
ontfe
u vo
S
word
Sc
mijn

af; daarom staan zij immer gereed in de wapenrusting Gods, vol Geloof, vol liefde, vol geduld, vol vertrouwen. Zij strijden als krijgers Gods en blijven hunnen Koning en zijn kruisvaan steeds getrouw. De bekoring moge nog zoo geweldig, zoo aanhoudend, de strijd nog zoo heet zijn; zij deinzen niet terug, zij geven het niet op, maar blijven voor de goede zaak op bloed en leven strijden.

Ben ik ook zulk een dappere strijder Gods? Wel ben ik in de rijen van Jesus' strijderen opgenomen, wel heb ik aan zijn kruisvaan trouw gezworen, wel beloofde ik hem telkens eeuwige liefde en trouw; maar ben ik die belofte wel altijd nagekomen? Ben ik in de bekoringen niet telkens moedeloos, verzaagd, neerslachtig geworden, niet telkens bezweken? Schond ik dan om mijne driften en hartstochten te bevredigen, om aan mijne eigenliefde, mijne winzucht, mijne zinnelijkheid, mijne wellust te voldoen, niet de eeuwige liefde en trouw, die ik aan mijn Jesus gezworen had? Spande ik dan misschien zelfs met de vijanden van Jesus samen tegen de deugd en hare beoefenaars? Zoo ja, ach! lieve Jesus! vergiffenis en ontferming, kracht en sterkte smee ik U af, om u voortaan in eeuwigheid getrouw te blijven.

Spreek. Strijden, overwinnen, gekroond worden!

Schietgebed. Bid voor mij, Maria, dat ik mijn Jesus tot in den dood getrouw blijve.

G E B E D.

O Maria, die met rusteloozen ijver drie dagen lang in onverpoosde volharding naar uw lieven Jesus gezocht hebt, verkrijg voor mij de genade, dat ik in langdurigen strijd en bekoring niet moedeloos worde, dat ik in dorheid en verlatenheid van mijne gewone oefeningen van godsvrucht niets achterlate, maar integendeel mijne gebeden verdubbele; dat ik alsdan des te nederiger en vuriger en volhardender tot God mijne toevlucht neme, en door zijne goddelijke genade gesterkt, strijde, volharde en overwinne. O, bid toch voor mij, dat ik die eeuwige liefde en trouw, die ik mijn Jesus zoo dikwerf gezworen heb, nimmer schende, zijne banieren nimmer verlate, om tot zijne vijanden over te loopen. O neen, lieve Jesus! dat nooit; maar met U strijden, voor U lijden, door U zegevieren! Amen.

XX. DAG.

Wedervinden van Jesus in den tempel.

Zoekt en gij zult vinden. (Matth. VII, 7). Dit onbedrieglijk woord des Heeren ging heerlijk aan Maria in vervulling. Onver-

mo
zij
bid
één,
eind
pel
blij
sma
lijde
gete
nu
bezi
voer
vreu
ligh
in o
een
wij
ben
pel,
in l
den
bern
vlek
droc
te o
Hen
alle
rech
zij

moeid zoekt zij haren Jesus, overal klopt zij aan, overal vraagt zij om inlichting, bidt zij om uitkomst en zet haar zoeken één, twee dagen voort, totdat zij Hem eindelijk op den derden dag in den Tempel te midden der verbaasde leeraars in blijde jubel haars harten wedervindt. Alie smart is verdwenen, al de angst en het lijden van drie zoo pijnlijke dagen is vergeten; zij is buiten zich zelve van vreugde, nu zij het hoogste goed haars levens weêr bezit en met zich naar Nazareth kan voeren. O hemelsch geluk, ongekende vreugde, niet te malen blijdschap en zaligheid! — En wij ook, kunnen ook wij in ons leven zulke zalige oogenblikken van een hemelsch geluk niet viëren, wanneer wij ongelukkig onzen Jesus verloren hebben? Kunnen ook wij Hem in den tempel, in de vierschaar van boetvaardigheid, in berouw en tranen daar niet wedervinden? Rust Hij dáár niet in het H. Tabernakel, altijd bereid, om onze zondevlekken af te wasschen, onze tranen te droogen, ons te troosten en aan zijn hart te drukken, ons op de innigste wijze met Hem te vereenigen? Dáár vonden Hem alle zondaren, die Hem ooit met een oprecht hart gezocht hebben; dáár smaakten zij een geluk, als dat van den verloren

Zoon, toen hij in de armen zijns vaders nederlag, als dat van Magdalena, toen zij tranen van berouw, tranen van liefde en opbeuring weende aan de voeten van Jesus; als dat van Zachaeus, toen de Heiland der wereld bij hem zijn intrek nam; als dat van Joannes bij het laatste Avondmaal, toen hij aan het hart van den lieven Jesus mocht rusten. O welk geluk, welke zaligheid hier beneden voor den rouwmoedigen zondaar! Neen, geen gelukkiger oogenblik hier op aarde voor de boetvaardigen, dan in den biechtstoel en aan de tafel des Heeren. Dat is een zalig wedervinden. De goede Herder vindt zijn afgedwaald schaapjen en het dwalend schaapjen zijn zorgvollen Herder terug.

Ach zondaar, hebt gij hier in den tempel wel vaak *gebeden*, wel dikwerf *gezocht*, wel dringend *aangeklopt*? Ach, bid dan, zoek dan, klop dan aan en Jesus zal U verhooren en zich laten vinden. Helaas! hoe dikwerf heb ik niet mijn Jesus, maar wel de schijngoederen, vermaken en genoegens dezer wereld gezocht en ik zag het diepe ongeluk niet in, mijn Jesus verloren te hebben; ik spande alle krachten niet in om Hem door 't verbreken der zondebanden, door gebed, door berouw en boetvaardigheid in zijnen tempel weêr te vinden? O lieve Jesus! voortaan zal ik U-alleen zoeken, U vasthouden, U nimmer meer verliezen.

Spreuk. Jesus gevonden is alles gevonden.

Schietgebed. O Jesus! dat ik U vinde,
en dan blijf bij mij in eeuwigheid.

G E B E D.

O Maria, die in de zaligste vreugde
uws harten uw goddelijk Kind in den
Tempel mocht wedervinden, o bid toch
voor de bekeering der ongelukkige zon-
daren, voor wie Jesus zijn dierbaar bloed
vergoten heeft, verkrijg door uwe voor-
bede, dat zij eindelijk door het licht der
genade getroffen en door de liefde van
Jesus overwonnen, het afschuwelijke der
zonde, hunne ondankbaarheid en boosheid
mogen inzien, dat zij moeds genoeg be-
zitten, om hunne zondige gewoonten te
verbreken, door warme tranen van berouw
en liefde die uit te wischen en ze in
ootmoed des harten te belijden, om daar-
door Jesus, hun Redder en Verlosser
weêr te vinden. Laat hen ondervinden,
hoe zoet de Heer is, en met God ver-
zoend, een geluk, eene vreugde en zalig-
heid des harten smaken, waarbij alle ge-
noegens dezer wereld nietig en ijdel zijn;
verwerf hun eindelijk de genade der vol-
harding, opdat zij dat groote geluk, dat
er in de dienst van God, in zijne liefde
en genade gelegen is, nimmer meer ver

liezen, maar daarin leven en sterven mogen.
Amen.

XXI. DAG.

Huiselijk leven te Nazareth.

Beschouw eens de Heilige Familie te Nazareth. Hoe rechtvaardig is de vrome Joseph, hoe godvruchtig Maria, hoe heilig haar kind? Welk eene orde en regemaat heerscht er niet in deze heilige woning? Gebed en arbeid wisselen elkander af, gaan dikwerf zelfs met elkander gepaard, heilige vrede en de vreeze des Heeren vervult er de ruimte en de een sticht er den andere. Deze heilige familie is slechts één hart en ééne ziel. De band der reinste liefde houdt allen omsloten. Geheel hun leven is eene onophoudelijke godsvereering, wijl pleegvader en moeder en kind naar den heiligen wil Gods steeds in gerechtigheid en heiligheid wandelen. Alles tot grooter eer van God, alles volgens zijn heiligen wil, alles ter liefde van Hem, dat is er de eerste en voornaamste huisregel. — Zoo moeten ook alle christelijke huisgezinnen worden ingericht naar 't voorbeeld van de Heilige Familie van Nazareth. Dan zijn het kweekscholen van

deugd en heiligheid, plaatsen van geluk, waarover God zijn zegen uitstort. De huizen der christenen moeten huizen Gods, kerken zijn, waarvan de ouders de priesters en zielzorgers, de kinderen de geloovigen zijn. Ouders en kinderen, wilt dit toch beseffen en behartigen.

Heerscht er ook in ons huisgezin zulk een ware christelijke geest? Heerscht daar liefde, vrede en zachtmoedigheid? Doen daar allen hun best, om God te dienen? Sticht daar de een den ander? Zijn allen er één hart en ééne ziel? Was ik steeds in het huisgezin, wat God van mij verlangde er te zijn? Zachtaardig, geduldig, toegeeflijk, stichtend en vroom, altijd bedacht om door woord en voorbeeld de eere Gods en het heilder huisgenooten te bevorderen? Nog eens dan, lieve Jesus, medelijden, vergiffenis en ontferming! Verstrek mij in mijne goede voornemens, om voortaan door een heilig levensgedrag mijne vroegere ontstichting te herstellen.

Spreuk. Ons huisgezin moet eene kerk zijn.

Schietgebed. O God; zegen mij en de mijnen, opdat wij allen aan uw heiligen wil beantwoorden.

G E B E D.

O Maria, die met uw goddelijk Kind en den vromen Joseph in de stille woning van Nazareth ons het schoonste voorbeeld van alle deugden hebt nagelaten, verwerf

ons de genade, dat wij onze huisgezinnen naar den heiligen wil Gods godsdienstig inrichten, dat godsvrucht, vrede en liefde daarin wonen, dat wij elkanders gebreken geduldig verdragen, elkander met liefde in alles helpen en bijstaan, elkander stichten door heiligheid en deugd, in lijden elkander opbeuren, in droefheid elkander troosten, in lief en leed, in vreugde en smart alles met elkander deelen. Bid voor ons, dat de glorie van God en de zaligheid onzer zielen steeds het doel van onze handelingen, ons eenigst streven zij, opdat God in ons midden wone, zijne H. Engelen ons bewaken en beschermen en eens ons binnenvoeren in de eeuwige woningen des Hemels. Amen.

XXII. DAG.

Dood van den H. Joseph.

Hoe zoet en kostbaar in Gods oogen was de dood van dezen rechtvaardige! Hij stierf zalig in de armen van Jesus en Maria. Ja! Jesus en Maria, die hij in zijn leven steeds bemind, die hij zoo trouw bewaakt en verzorgd, die hij nimmer verlaten had, verlieten ook hem in het uur van sterven niet. Ja! zóó zalvend,

zóó :
van
den
alles
zijn
die
vree
hem
wijn
had
nad
rust
voll
in
vre
des
ten
fee
na
des
Oc
M
va
af
de
le
de
ve
st

zoo zoet en zalig waren die troostwoorden van Jesus en Maria bij het sterfbed van den H. Joseph, dat hij niets vreesde, alles hoopte en met blijdschap en vreugde zijn geest weder gaf. Maar wat zou ook die heilige Joseph op zijn sterfbed kunnen vreezen? Een blik in *het verledene* kon hem niets anders dan troost verschaffen, wijl hij steeds in gerechtigheid geleefd had; *het tegenwoordige*, het zien van den naderenden dood moest hem eveneens gerust stellen, wijl hij zijn dagwerk gelukkig volbracht zag, en een blik in *de toekomst*, in de eeuwigheid moest hem met ongekende vreugde vervullen, wijl hij de Engelen des Hemels hem een zegekroon zag vlechten. Zoo was zijn sterven een heilige feestelijke avond en zijn dood de overgang naar de zalige rust in de eeuwige vreugde des Heeren. Sterven was hem zaligheid. — Ook ik moet eens sterven. Dat is zeker. Mocht ook mijn dood de dood der rechtvaardigen zijn! Dat zal van mij-zelfen afhangen. Zooals het leven is, zoo is ook de dood. De dood is de weêrklank des levens. Is het leven goed, dan zal ook de dood gelukkig zijn. Geheel ons leven moet dus een voorbereiding zijn tot sterven.

Ben ik bereid van daag nog, op dit oogenblik

te sterven? En zoo ik op dit oogenblik moest sterven, wat zou ik dan wenschen gedaan te hebben? Wat zou ik dan het meeste betreuren? Wat zou dan mijn grootste troost zijn? O! wat ik dan zou betreuren, wil ik nu oogenblikkelijk verbeteren, wat ik dan zou wenschen gedaan te hebben, wil ik nu voortdurend doen; wat mij dan het meeste zal troosten, dat wil ik thans en alle dagen van mijn leven behartigen, opdat ik ook eens bij mijn verscheiden in de armen van Jesus en Maria mijne ziel zuiver aan God moge wedergeven. Amen.

Spreuk. De dood is de weerklank des levens.

Schietgebed. O Jesus en Maria! bewaar mij voor een plotselingen en onvoorzienen dood.

G E B E D.

O Maria, mijne goede Moeder, die uw kuischen Bruidegom, den H. Joseph, op zijn sterfbed zoo liefderijk verpleegd, zoo zalvend getroost hebt, dat hij in uwe armen en in die van Jesus vol zalige vreugde den geest gaf, o, bid toch ook voor mij, bid voor ons allen, dat wij zoo rechtvaardig, zoo heilig leven, dat wij eens den dood der rechtvaardigen sterven. O sta ons bij in die laatste oongenblikken des levens, versterkt ons dan in de bekoringen, laat dan het gezicht onzer misstappen ons niet tot wanhoop vervoeren, maar inte-

gendeel ons tot hartelijk leedwezen, tot levendig berouw opwekken. Verwerf ons door uwe voorbede en die van den H. Joseph, dat wij toch niet sterven, alvorens met ware godsvrucht en vurige liefde de H. Sacramenten ontvangen te hebben, opdat wij met Jesus in het hart en met de zoete namen van *Jesus, Maria, Joseph* op de lippen vertrouwwol inslapen in den dood, om tot een nieuw leven van eeuwige vreugde te ontwaken in den Hemel. Amen.

XXIII. DAG.

Maria op de bruiloft te Cana.

Te Cana in Galilea werd eene bruiloft gehouden. De gehuwden waren minvermogende lieden. Ook Jesus en Maria daarbij uitgenoodigd lieten zich daar vinden en verheerlijkten door hunne tegenwoordigheid het feest der nieuw gehuwden. Zeker waren het verwanten van Maria, en met denzelfden geest als deze bezielde, zoodat kinderlijke godsvrucht, heilig geloof en godgevallige deugd hen sierde; anders zonder twijfel, al waren zij ook de rijksten geweest, hadden zij die groote eer niet verworven. - Mochten toch alle gehuwden

in dien geest hunne bruiloft vieren, dan zal het een schoon en eervol feest zijn, en door den zegen des Hemels verheerlijkt worden. - Maar, wat zien wij hier op deze bruiloft te Cana gebeuren? Al spoedig is er gebrek aan wijn en Maria, die als eene zorgvuldige moeder die verlegenheid terstond opmerkt, is oogenblikkelijk ter hulp gereed. Haren goddelijken Zoon toch is niets onmogelijk en aan zijne goddelijke almacht paart Hij eene even grenzelooze liefde. Tot Hem, den geliefden Zoon, wendt zich met moederlijke eenvoudigheid die bezorgde Moeder: *Zij hebben geen wijn;* (Joan. II, 3) en zou dat Kind die moederbede verstooten? Zou Hij Maria niet verhooren, als zij diezelfde handen, die Hem zoo dikwerf gedragen, zoo liefderijk verpleegd hebben, tot een nederig smeekgebed samenvouwt? O zeker! En al geeft Jesus haar ook te kennen, dat zijn uur nog niet is gekomen, twijfelt zij nogtans geen oogenblik aan de verhooring harer bede en vertrouwwol spreekt zij daarom tot de dienaren: *Doet alles, wat hij u zeggen zal.* En de dienaren volgen haren raad, en haar gebed werd verhoord, en de nood werd verholpen. Jesus had het water in kostbaren wijn veranderd. - Evenzoo is Maria nog heden bereid, onze hulp in allen nood

te zijn; zij is *de hulp der Christenen*. Nemen wij daarom in allen nood, in leven en in sterven onze toevlucht tot die liefderijke Moeder; maar volgen wij ook haren goeden raad, die zij in die schoone woorden ons geeft: *Doet alles wat Jesus u zeggen zal*; volbrengen wij zijne H. geboden en voorschriften, leven wij volgens de leer van zijn H. Evangelie, o dan verzuchten wij nimmer te vergeefs tot Maria, dan zullen wij op hare voorbede immer door God verhoord worden.

Had ik wel altijd een onbepaald vertrouwen op de goedheid en liefde van Maria? Heb ik in droefheid en lijden, in kwelling en nood, in ziekte en tegenspoed, in vervolging en in de bekeringen haar steeds kinderlijk, vertrouwvol aangeroepen? Heb ik mij door een deugdzaam leven de bijzondere bescherming van Maria steeds waardig getoond? . . . Ja, voortaan, lieve Moeder! zal de teederste godsvrucht en het volste vertrouwen op uwe machtige voorspraak mij immer bezielen, overtuigd als ik ben, dat gij uw kind niet zult verstooten.

Spreuk. Maria is mijne hulp.

Schietgebed. Maria, toon dat gij mijne moeder zijt.

G E B E D.

O Maria, ons aller goede Moeder, die uwe moederlijke bezorgdheid voor de uwen en de kracht uwer voorspraak bij uw

goddelijken Jesus op de bruiloft te Cana zoo troostend en zegenend hebt aan den dag gelegd, o verwerf mij toch, hoe onwaardig ik het ook ben, een onbeperkt vertrouwen in uwe moederlijke bescherming. Helaas! ik betreur het, dat ik u tot hiertoe te weinig bemind, uwe liefde en bescherming zoo weinig gezocht en mij daardoor van een der krachtigste hulpmiddelen ter zaligheid beroofd heb. Maar voortaan, lieve Moeder, wil ik u kinderlijk liefhebben, op u al mijn vertrouwen stellen en, zooveel in mij is, bewerken, dat ook anderen u liefhebben, u vereeren en dienen. O, toon dan immer, dat gij mijne Moeder zijt, sta mij bij en bescherm mij in allen nood, in strijd en gevaren, opdat ik nimmer bezwijk en verlaat mij niet in het uur van mijnen dood. Amen.

XXIV. DAG.

Maria bij het lijden van Jesus.

Sedert de voorzegging van Simeon kleefde het zwaard van droefheid in het hart van Maria. De wonde, die toen geslagen werd, bloedde voort en de tijd zelf, die gewoonlijk 's menschen droefheid lenigt, zijn

lijden verzacht en die wonden geneest, vermeerderde nog altijd hare smarten. Hoe langer zij met Jesus leefde, des te meer naderden de vreeselijke voorzeggingen van het lijden haars Zoons hare laatste vervulling. Alles toonde thans aan, dat die verschrikkelijke tijd daar was. Reeds had Judas, door lage geldzucht gedreven, zijn goddelijken Meester verraden. Reeds was Jesus na den bloedigen doodsangst in Gethsemane als een boosdoener geboeid van den eenen rechter naar den anderen gesleept. Reeds worden de kruisbalken in één geslagen en hoort men door Jerusalems straten dien goddeloozen kreet weêrgalmen: *Hij is den dood schuldig! Kruisig Hem! Kruisig Hem!* — Maar waar is thans Maria? Zij is met de vrome vrouwen, in angstige verwachting van hetgeen gebeuren zal, in aanhoudend gebed vergaderd en ofschoon lichamelijk van haren Jesus gescheiden, is zij nogtans in den geest met Hem vereenigd. Zij denkt slechts aan Hem, zij lijdt met Hem, zij voelt als 't ware haren Jesus van allen verlaten en verstooten. Zij hoort daar, dat Judas Hem verraden, dat Petrus Hem verloochend heeft, dat alle Apostelen gevluht zijn. Vreeselijk is voor haar de treurmare, dat haar Zoon, de Koning des vredes, als rustverstoorder

aangeklaagd en na eene bloedige geeseling en pijnlijke krooning tot den kruisdood veroordeeld is. Onmogelijk is 't voor die teedere Moeder nog langer van haren Jesus gescheiden te blijven. Neen! zij wil Hem zien, Hem troosten, Hem helpen. Maar Jesus is zijn lijdensweg reeds ingetreden. — Maria ijlt Hem na, de moederliefde geeft vleugelen aan haren gang en doet haar den kortsten weg kiezen, om de plaats te bereiken, waar de treurige stoet moest voorbijtrekken. Dáár blijft zij staan en de liefde haars harten afwachten. Maar, mijn God! wat hoort, wat ziet zij daar? Zij hoort het woest getier, het vloeken en razen en spotten en lachen van Jesus' vijanden. Zij ziet de foltertuigen zijner marteling, die de beulsknechten Hem reeds vooruitdragen; zij ziet eene onafzienbare menigte, die den ongelukkige bespot en verguist, maar geen enkele, die medelijden heeft met zijne smarten; zij ziet eindelijk haar goddelijk Kind, maar, helaas! hoe deerlijk misvormd? Geboeid, aan touwen voortgesleept, geheel zijn lichaam met wonden en bloed overdekt, zijn aangezicht met slijk en speeksel bezwalkt, zijn hoofd met scherpe doornen gekroond, ziet zij Hem neêrgedrukt, onder den last van zijn vloekhout! En geen zwaard van droefheid

zou haar moederhart doorboren? Zij zou niet lijden, niet grievend, folterend lijden, terwijl zij de onschuld zelve zoo folterend lijden zag? Ja! hier is zij waarlijk de Moeder van smarten, de Koningin der martelaren geworden. — O ziet dan uwe Moeder aan. Onder zulk lijden is zij ons aller Moeder geworden, in smarten heeft zij ons gebaard. O, bemin haar dan, die uit liefde voor ons, voor onze zaligheid zooveel, zoo bitter geleden heeft. Even als zij onder 't kruis 't naaste stond bij haren goddelijken Zoon, even zoo heeft zij ook na Jesus het meeste tot onze verlossing bijgedragen. Ach zoudt gij haar dan ooit uwe liefde kunnen weigeren?....

Heb ik het lijden van dezen tijd uit liefde tot Jesus en Maria wel met geduld, met vreugde verdragen? Heb ik die Moeder van smarten wel steeds hartelijk bemind voor de liefde, die zij ons betoond, voor het lijden, dat zij voor ons ondergaan, voor het groote aandeel, dat zij gehad heeft in het werk onzer verlossing? Had ik, even als zij, innig medelijden met het lijden van Jesus; haat ik, als zij, de zonde als de oorzaak van dat lijden; bid ik voor de bekeering der zondaren, opdat God niet langer beledigd, maar zijn Naam verheerlijkt worde in eeuwigheid?

Spreek. Maria is en blijft mijne Moeder.

Schietgebed. O Maria! bid voor mij, dat ik mijne zonde betreure, die u en uw lieven Jesus zooveel gekost heeft.

G E B E D.

O Maria, diepbedroefde Moeder! wier teeder moederhart bij het lijden van Jesus zoo pijnlijk gefolterd werd, o bid toch, dat wij innig medelijden hebben met uwe smarten en met die van uw goddelijken Zoon, maar verwerf ons vooral een gloeienden haat tegen de zonde, de oorzaak van al dat lijden; bid, dat wij voortaan ons medelijden, onze liefde vooral daardoor toonen, dat wij onze zonden met geheel onze ziel betreuren en verfoeïen, en die voortaan met heilige naauwgezetheid vermijden. O neen, lieve Jesus! geene zonde meer! Neen! geene zonde meer, o Maria! maar voortaan willen wij u en uw lieven Jesus liefhebben, hartelijk liefhebben alle dagen van ons leven. Amen.

XXV. DAG.

Maria bij den dood van Jesus.

Eeuwig gedenkwaardig blijft de sterfdag des Heeren. Na mateloos lijden, na de folterendste smarten, in hoon en bespottung en verlatenheid roept Jesus aan 't kruis: *Het is volbracht.* Hij neigt zijn hoofd en sterft . . . . En Maria, die Moeder van

smarten, staat daar onder 't kruis van Jesus, zij ziet daar al dat lijden, zij hoort al dien hoon en spot, zij voelt die pijnen, die verlatenheid, zij ziet haar lieven Zoon hier sterven, en zelve, zij wil . . . . maar ach! zij mag niet met Hem sterven! Het lijden van Jesus is ten einde; niet zoo het lijden van Maria. Zij moet zijn hart nog zien doorboren, zijn kil en afgestreden lichaam nog in hare armen, nog op haar schoot ontvangen. Ach! menschenkinderen, roept die diepbedroefde Moeder ons toe, ach! ziet, of er eene smart is gelijk aan mijne smart, ach! ziet hier het ontzielde lichaam des Verlossers, — den losprijs voor uwe zonden, — o mensch, wat zijt gij kostbaar in de oogen van God, tot wat duren prijs zijt gij vrijgekocht, wat hebt gij mijnen Jesus en mij niet gekost? „Verhef u, mijne ziel,” roept bij het zien van dit offer de H. Augustinus uit: „zooveel zijt gij waard, tot zulken prijs „heeft Jesus u gekocht. Tel de uren van „zijn drie en dertig jarig leven, de zuch- „ten, die Hij geslaakt, de tranen, die Hij „gestort, de gedachten, die Hij gevormd, „de woorden, die Hij gesproken, de sla- „gen, die Hij ontvangen heeft, de doornen, „die zijn hoofd doorstoken, de nagels, die „zijne handen en voeten doorboord heb-

„ben, de druppelen bloeds, die Hij vergo-
 „ten heeft; beschouw het kruis, waaraan
 „Hij gehangen, het verlossingswerk vol-
 „bracht, zijn leven geëindigd en zijne ziel
 „voor uwe ziel gegeven heeft; dat alles
 „zegt u: Zóóveel zijt gij waard! Zóóveel
 „als de prijs, die Jesus voor u betaald
 „heeft.” *Niet door vergankelijk goud of
 zilver, maar door het dierbaar bloed van
 Christus zijn wij vrijgekocht.* (1 Petr. I, 19).
 O, hoe kostbaar is dus mijne ziel! Hemel
 en aarde kostten God bij de schepping
 slechts een enkel woord, maar voor mijne
 ziel heeft de Vader zijn eenigen Zoon, en
 de Zoon zijn bloed en leven gegeven.

Heb ik die hooge waarde mijner ziel wel altijd
 begrepen en gewaardeerd? Heb ik wel alles ge-
 daan, alles geleden, om die kostbare ziel te
 redden, mijne *eenige* ziel, die eenmaal verloren,
 altijd, onherstelbaar, voor eenwig verloren is? Is
 mij niets te lief, niets te dierbaar, geen offer te
 groot, om die ziel rein en vlekkeloos te bewaren,
 te heiligen, te volmaken, opdat het bloed van
 Jesus, de prijs van hare verlossing niet vruchte-
 loos voor haar vergoten zij? .... Ja, voortaan,
 lieve Jesus! zal dit mijn vurigst verlangen, mijn
 eenigst streven zijn, om mijne kostbare ziel te
 redden.

Spreuk. Wat baat het mij de gansche we-
 reld te winnen, indien ik mijne ziel verlies.

Schietgebed. Ach Jesus! laat toch mijne
 ziel niet verloren gaan.

G E B E D.

Heb dank, goddelijke Jesus, dierbare Verlosser! dat Gij wildet lijden en sterven, om mijne kostbare ziel te redden. Heb dank, lieve Moeder van smarten, dat gij in al het lijden van uw lieven Jesus wildet deelen, om mij te toonen, hoezeer gij mij bemindet, hoe kostbaar ook voor u mijne onsterflijke ziel is. O, bid dan voor mij, dat ik die kostbare ziel toch redde; die ziel, door 't bloed van een Godmensch vrijgekocht; die ziel, die eenmaal verloren, voor mij onherstelbaar verloren is. O! voor mijne ziel wil ik dan voortaan arbeiden, voor mijne ziel wil ik lijden; ik wil alles vermijden, alles ontvluchten, wat die ziel zou kunnen schaden; ik wil alles doen, alles opofferen, alles aanwenden, om mijne ziel te zuiveren, te volmaken, te heiligen, opdat het lijden en sterven van Jesus voor mij niet vruchteloos zij. Sterk mij dan, o Maria! door uwe krachtige bescherming in deze heilige voornemens, opdat ik deugdzzaam leve en zalig sterve. Amen.

XXVI. DAG.

Maria bij de begrafenis van Jesus.

Met welk eene wreede zielesmart ging Maria niet bij het lijk van haren Zoon, toen men het tegen den avond ten grave bracht. Hare oogen stortten bittere tranen. Vol van eerbied, langzaam en zwijgend ging de lijkstoet, dien de Engelen treurend omzweefden, den Calvarieberg af en kwam in den hof, waar Hij zou rusten. Met betraande oogen legden de leerlingen hun dierbaren Jesus in 't graf en wentelen een grooten steen voor den ingang. Daar lag nu haar Jesus, haar schat, haar Al in 't kille grafgesteente, met ziel en lichaam aan hare oogen onttrokken. Eenzaam, verlaten, gemarteld, afgestreden staat zij daar aan den avond van een zoo vreeselijken dag, verzonken in eene zee van bitternis, met eene leegte, een weedom in 't hart, die met geene pen te beschrijven, door geen hart te voelen is. Maar ook in die overstelping van smarten liet die heilige Moeder den moed niet zinken. Zij geloofde in Jesus en zijn woord had zijne opstanding, zijne verrijzenis voorspeld. Dat heilig geloof troostte haar dus met de hoop van een

blij wederzien. Zoo schonk Jesus aan zijne lieve Moeder, bij de smart van 't graf, rijken troost in 't geloof aan eene heerlijke verrijzenis. — En dien troost geeft het geloof ook aan ons bij den dood onzer dierbare betrekkingen. Ach! die scheiding valt ons zoo hard. Hoe menige traan bevochtigde niet het graf onzer dierbare ouders, onzer lieve kinderen, onzer onvergetelijke vrienden? Maar het heilig geloof troost ons. Die dierbaren, die in 't geloof en in den vrede der Kerk gestorven zijn, slapen slechts, om op den morgen der opstanding heerlijk te ontwaken. Maar ik weet niet of de zielen der dierbaren, die ik beweene, geheel zuiver en vlekkeloos, vrij van schulden en straffen, voor Gods rechterstoel verschenen zijn, om oogenblikkelijk tot de heerlijke aanschouwing van God te kunnen worden toegelaten? Ook in dien twijfel troost mij het heilig geloof, daar het mij leert, dat ik die zielen door gebeden, misoffers en goede werken kan behulpzaam zijn, om het oogenblik harer zegepraal te verhaasten. O, zalig geloof, troostvolle hoop van den waren Christen! O, vergeten wij dus de lijdende zielen niet, bidden, offeren wij voor haar; eenmaal in den Hemel zullen zij ons eeuwig dank-

baar zijn. Maar denken wij ook aan ons eigen graf . . . leven en sterven wij zóó, dat eens onze nagelatene betrekkingen zich bij ons graf in het geloof aan een zalig wederzien kunnen troosten.

Denk ik wel ooit aan mijnen dood? Druk ik de gedachte aan mijn sterven zoo diep en levendig in mijn hart, dat zij mij krachtig aanspoort, om braaf en deugdzaam te leven? Wat zal 't mij baten als ik sterven moet, of de menschen mij geëerd en geprezen, de wereld mij hoog geschat, de boozen mij gevlaid hebben, of ik geld en goederen verzameld, vermaken en voldoening genoten, mijn gebreken verschoond, mijne harts-tochten ingevolgd mijne driften voldaan en mijne schoone, kostbare ziel verloren, mijn God beleedigd, mijne eeuwigheid verschrikkelijk en ranzsalig gemaakt heb? Ik zal dus hier vaak denken aan den dood, om eens eeuwig gelukkig en zalig te leven.

Spreuk. Men leert goed sterven, als men goed heeft leeren leven. (H. Aug.)

Schietgebed. Heer geef aan de zielen der geloovigen de eeuwige rust. — En dat het eeuwige licht haar verlichte. Amen.

G E B E D.

O Maria, die, bij de droefheid der scheiding van uw lieven Jesus, bij de treurige eenzaamheid, de pijnlijke verlatenheid, die gij na zijne begrafenis gevoeldet, door een levendig geloof aan zijne

glor
opg
voor
trek
leve
lijke
in
troc
aan
verv
voor
dat
wij
hul
verl
en
zij
een

Ma

I
All
Ma
lijd
te
en
de

glorievolle Verrijzenis werd getroost en opgebeurd o, sterk ons ook door uwe voorbede bij den dood onzer dierbare betrekkingen, vertroost dan onze ziel, verlevendig dan ons geloof, om bij die vreeselijke slagen kinderlijk, gelaten en tevreden in Gods heiligen wil te berusten in de troostvolle hoop van een zalig wederzien aan gindsche zijde van het graf. Maar verwerf ons ook daarbij eene teedere liefde voor de lijdende zielen in het Vagevuur; dat er geen dag voorbij ga, zonder dat wij ze door gebeden en goede werken te hulp komen, opdat zij, van hare smarten verlost, Jesus aanschouwen en bezitten en niet ophouden met bidden, vóórdat zij ook ons met zich in den Hemel vereenigd zien. Amen.

XXVII. DAG.

Maria bij de Verrijzenis van Jesus.

De blijde mare, het zielverrukkend Alleluja van 's Heeren verrijzenis wekt Maria voor immer op uit den nacht des lijdens, om haar in de zaligste vreugde te verplaatsen. Zij ziet Jesus weder levend en verheerlijkt als den eerst opgestane uit de dooden, als Verwinnaar van dood en

graf en hel. In wat verrukkelijke gestalte zal Jesus na zijne verrijzenis niet 't eerst aan zijne lieve Moeder verschenen zijn? Alleluja! roept hare ziel in heilige geestvervoering den Verrezenen tegen. Als winnaar van zonde en dood viert Hij eene eeuwige zegepraal en is Hij in dien verheerlijkten toestand voor Maria een voorwerp van des te grooter vreugde, daar zij in Hem het voorbeeld en het onderpand tevens ziet van de verrijzenis der zijnen, van de eeuwige hemelsche verheerlijking van alle uitverkorenen. Welk een heerlijk Paaschfeest zal op den algemeenen dag der opstanding door de rechtvaardigen niet gevierd worden? Wat ongekende vreugde zal de glorierijk verrezenen dan in eeuwigheid niet vervullen? Maar ook wat schrik en ontzetting voor de zondaren, wanneer de bazuin van 't wereldgerecht ook hunne lichamen uit de graven zal opwekken!! O ernstige waarheid, die al mijne behartiging verdient. Eens zal mijn lichaam weêr verrijzen; dan zal ik voor de gansche wereld zoodanig verschijnen, als ik werkelijk voor God ben. Geene misleiding is daar meer mogelijk. Mijn lichaam zal er dan zoodanig uitzien, dat men bij den eersten opslag in mij een uitverkorene of een verworpeling zal er-

kennen. — Maar hoeveel eerbied moet ik dan niet hebben voor mijn lichaam en al zijne ledematen, wjl het eens in de verheerlijking der ziel zal deelen? Hoe zeer moet ik niet vreezen, het door eene zonde te bezoedelen? Hoezeer eert de H. Kerk de lichamen niet? Zij zegent ze, wijdt en zalft ze als tempels van den H. Geest en legt ze in gewijde aarde. Hoezeer vereert niet de H. Kerk de lichamen der Heiligen, wjl die ook met de ziel ter verheerlijking Gods hebben medegewerkt?

Heb ik wel dikwerf ernstig overwogen, dat ook mijn lichaam eenmaal zal opstaan uit het graf, om tot eene zalige of rampzalige eeuwigheid te verrijzen? Heb ik daarom immer eerbied voor mijn lichaam, zoowel in de eenzaamheid als in gezelschappen? Bewaar ik mijn lichaam zuiver van alle kwaad, of wordt het misschien al te veel door mij gekoesterd? Onderdruk ik zijne zinnelijke neigingen en begeerten, opdat het onderworpen zij aan den geest en de geest aan God? Leef ik zóó, dat ook eens mijn lichaam heerlijk, glorievol zal verrijzen tot grooter vreugde van Jesus en Maria? Zoo niet, wat is in mij vooral nog te versterven, te verbeteren en te vernieuwen?

Spreek. Die hier met Christus lijdt, zal eens met Hem verheerlijkt worden.

Schietgebed. O God! geef dat ik toch heilig leve, zalig sterve en glorievol verrijze. Amen.

G E B E D.

O Maria, wier teederminnend harte bij de Verrijzenis des Heeren met eene ongekende vreugde vervuld werd, o bid voor ons, dat ook wij nu aan de zonde sterven, om tot een geestelijk leven van genade en liefde tot God te verrijzen; versterk door uwe voorbede ons geloof aan de verrijzenis des vleesches, opdat wij onze lichamen steeds beschouwen als tempels van den H. Geest en voortaan rein en vlekkeloos bewaren tot aan den dood; dat wij den ouden mensch der zonde in ons overwinnen, onze hartstochten onderdrukken, onze booze neigingen bestrijden, om in nieuwhed des levens te wandelen en eens verheerlijkt tot eene zalige eeuwigheid te verrijzen. Amen.

XXVIII. DAG.

Maria's sterven.

Nog mocht Maria na 's Heeren Verrijzenis herhaaldelijk met haren goddelijken Zoon verkeerem, nog mocht zij Hem heerlijk zien ten Hemel varen, en zijne plechtige belofte, dat Hij den H. Geest, den vertrooster zou zenden, over zich en

de Apostelen zien in vervulling gaan; nog mocht zij zich verheugen in de prediking der Apostelen, in den bloei der pas opkomende Kerk; nog mocht zij de leerlingen, wier middenpunt zij was, troosten en versterken, de eerste geloovigen onderwijzen en voorlichten, toen zij eindelijk haar dagwerk verricht, hare loopbaan zaligend volbracht had. Gods stem riep haar uit dit leven, of liever brandende van verlangen, om haren verheerlijkten Jesus weêr te zien, ontvlod hare heilige ziel aan de banden haars lichaams, om zich in den Hemel met Hem te gaan vereenigen. — Maar wie aan God en de menschen welgevallig is, diens aandenken blijft ook op aarde in zegening. Dit zien wij in Maria bevestigd. Reeds achttien honderd jaren zijn verlopen, sedert zij deze aarde verliet en nog is haar aandenken, hare liefde en vereering op aarde niet uitgewischt. Waar ooit op aarde de knieën gebogen worden voor Jesus, daar wordt ook de naam van Maria met eerbied uitgesproken. Aan millioenen is zij reeds ten voorbeeld voorgesteld en haar heilig leven, werken en lijden met bewondering herdacht. En mogen er nog eeuwen en eeuwen voorbij snellen, zoo zal nog tot aan het einde der tijden met de aanbidding

van Jesus ook de vereering van Maria verbonden, haar naam met eerbied uitgesproken en haar aandenken in zegening gehouden worden. O Christen! leer dan Maria navolgen, leer van haar zóó leven, werken, lijden, dat ook uw aandenken immer in zegening blijft. Aan een ieder wijst God hier beneden een werkkring aan, waarin hij goed stichten en zegen verbreiden kan. De een als priester, een ander als vader of moeder, een derde als leermeester, geneesheer of overheidspersoon. Of ambachtsman of soldaat of landbouwer, allen kunnen zich door hunne deugd in de harten der menschen een zegenrijk aandenken vestigen, dat niet spoedig zal worden uitgewischt. Maar, helaas! hoe menigeen is spoedig vergeten? Men tracht zelfs zijn beeld zoo spoedig mogelijk uit het geheugen te verbannen. Waarom? Omdat hij zoo slecht geleefd, zoovele ergernissen gegeven, zoo weinig troostvolle verwachtingen heeft nagelaten. Oordeel dus u-zelfen met een heiligen ernst, of gij met een goed geweten in uw oogenblikkelijken toestand, uit uwe tegenwoordige loopbaan van hier scheiden en de eeuwigheid zoudt durven ingaan.

Leef ik zóó, dat ik aan de verwachting van God, die mij geschapen heeft, van de Kerk, die mij tot haar kind heeft aangenomen, van

mijn
hed
en
Ben
ting
raad
zach
dad
mijn
God
de
dat
blij

sch
zeg

do
's

ba
ter
en
lan
aa
vre
bi
zo
re
vo

mijne ouders en betrekkingen, van mijne overheden en onderdanen, van mijne huisgenooten en allen, die mij zijn aanvertrouwd, beantwoord? Een ik allen tot een goed voorbeeld, tot stichting, tot hulp en bijstand, tot troost en goeden raad? Zijn al mijne schreden door liefde, door zachtaardigheid, door toegeeflijkheid en door weldaden gekenmerkt? Leef ik zóó, dat eenmaal mijn dood kostbaar zijn zal voor het aanschijn van God? *Kostbaar is voor het aanschijn des Heeren de dood van zijne Heiligen.* (Ps. 115, vs. 15)..... dat eenmaal ook mijn aandenken in zegening blijven zal?

Spreek. Hij, die aan God en de menschen behaagt, diens aandenken blijft in zegening.

Schietgebed. Heer, laat mij het goede doen zoolang ik leef tot uwe glorie en 's naasten heil!

G E B E D.

O Maria, mijne lieve Moeder, wier kostbare ziel, — na een leven van de schitterendste deugden, van de vurigste liefde en hoogste heiligheid, — uit smachtverlangen naar uw goddelijken Jesus aan de aarde ontvlood, om zich in de eeuwige vreugde weêr met Hem te vereenigen; o bid toch voor ons, dat geheel ons leven zoo vol van geloof en hoop en liefde, zoo rein en vlekkeloos voor God, zoo liefdevol, weldadig en nuttig zij voor den even-

mensch, dat eenmaal onze ziel den dood der rechtvaardigen sterve; ja, bid voor ons, dat wij steeds zoo leven, dat eenmaal ons aandenken in zegening blijve en onze reine ziel, aan de aarde ontvloden, zich in de vreugde des Hemels eeuwig verheuge. Amen.

XXIX. DAG.

Ten Hemel Opneming van Maria.

Nauwelijks is Maria's reine ziel aan haar lichaam ontvloden, of de gansche Hemel snelt haar jubelend te gemoet, om haar in zegepraal in te halen. Met lichaam en ziel treedt zij de glorie des Hemels binnen. Haar lichaam, waaruit het Woord des Vaders het menschelijk vleesch had aangenomen, zou op deze aarde niet achterblijven. Zooals het begin van Maria's aanzijn door een bijzonder genadevoorrecht van hare onbevleete ontvangenis verheerlijkt was, zoo zou dit ook haar einde wezen. Haar dood was tevens ook het verheerlijkt worden van haar heilig lichaam. Haar is het heerlijk lot ten deel gevallen, dat voor den mensch bestemd was, zoo hij niet gezondigd had; heilig naar ziel en lichaam, werd zij ook met lichaam en ziel in de glorie des Hemels opgenomen, als

Koningin der Heiligen gekroond. En hoe schitterend is die opneming, dat krooningsfeest? „Wie kan, zegt de H. Anselmus, „de vreugde en jubel beschrijven, waar „mede alle koren der zalige Geesten juich „ten, toen zij de Moeder huns Heeren „zagen opvaren en den Heer zelven bereid „zagen, om zijne lieve Moeder in al den „glans zijner gansche heerlijkheid te ont „vangen? God zelf snelt haar te gemoet „en geleidt haar van duizend maal duizend „Engelen en Heerscharen omgeven opwaarts, „verheft haar boven alle Hemelen en plaatst „haar op haren troon aan zijne zijde. O „bewonderenswaardige dag”, zoo gaat de H. Anselmus voort, „want die dag heeft niet u-alleen, o gezegende Vrouwe! boven alle uitdrukkingen verheven, maar ook den Hemel, die u opnam, met alles wat hij bevat, met een nieuwen glans en cnuitsprekelijke glorie verheerlijkt.” Dáár in den Hemel, van alle Engelen en Heiligen omgeven, is nu Maria 't naast bij den troon van God. Haar ter eere viert de Hemel een eeuwig jubelfeest. De gansche Hemel is als een luthof Gods, wiens eindelooze grasperken met de heerlijkste bloemen en de schoonste bloeisems versierd zijn. Dáár golft eene onafzienbare zee van sneeuw witte bloeisems van kinderen, die in onschuld

gestorven zijn; dáár dat lieveld van reine maagden, die purperroode rozen van martelaren, die gulden sterren-bloemen van heilige leeraars, en die schaar van alle Heiligen, en de ontelbare Engelenkoren stemmen haar een eeuwig loflied in. O hoe warm wordt ons het hart, hoe vurig ons verlangen naar dien schoonen Hemel, als wij aan die eeuwige vreugde denken. Voorzeker de Hemel is alles waard! O gelukkige eeuwigheid, zalige vreugde des Hemels! wat moet men niet opofferen om u te winnen?

Maar ik, heb ik tot hiertoe de glorie des Hemels wel verdiend? Heb ik voor God gearbeid, voor God geleden, voor God gestreden, om eens dat heerlijke loon, de roemrijke zegepalmen te kunnen verwerven? Ben ik misschien nog aan de aarde, aan hare goederen, vermaken en cerbewijzen gehecht, zoodat ik nog weinig naar den Hemel verlang? O, die noodlottige verblindheid! Wat, zoo ik eens voor den schoonen Hemel verloren ging? Ach, lieve Jesus, voortaan zal ik met siddering en vreeze aan mijne zaligheid werken!

Spreuk. De Hemel is alles waard!

Schietgebed. Maria! bid voor mij, en houd niet op met bidden, vóór dat gij mij in den Hemel ziet.

G E B E D.

O Maria, Koningin des Hemels, die met lichaam en ziel in de eeuwige glorie opgenomen door God zelve boven alle Engelen en Heiligen verheerlijkt zijt, o, ik verheug mij in uw geluk, in uwe vreugde, in uwe onbeschrijfelijke heerlijkheid. O, aan de rechterhand uws Zoons gezeten, houdt gij niet op, onze Moeder, onze voorspraak, onze hoop en troost en toevlucht te zijn, help ons dus in de gevaren van dit leven, versterk ons in den strijd en in de bekoringen, troost en bemoedig ons in het lijden, opdat wij duivel wereld en vleesch overwinnen. Maak ons hart los van deze aarde, ontsteek daarin een vurig en brandend verlangen naar den Hemel, opdat wij voor God slechts leven, voor Hem strijden, met Hem zegevieren en in de eeuwige glorie met U vereenigd worden. Amen.

XXX. DAG.

Het Rozenkransfeest.

Groot was te allen tijde sedert de instelling van den H. Rozenkrans de zegen, dien hij van den Hemel aftrok. De H. Dominicus leerde bij het begin der dertiende

eeuw hem 't eerst bidden en wel als be-
 hoedmiddel tegen de vreeselijke verwoesting,
 welke de ketterij der Albigenzen toen aan-
 richtte; en de Katholieken werden daar-
 door niet alleen in 't geloof versterkt, maar
 ook, zooals geloofwaardige schrijvers ver-
 halen, werden door dezen Heilige meer
 dan honderd duizend afgedwaalden tot de
 ware Kerk teruggebracht. Onder den H.
 Paus Pius V behaalde het leger der Chris-
 tenen eene schitterende zegepraal over de
 Turken juist op den dag, dat de broeder-
 schappen van den H. Rozenkrans over de
 gansche wereld dit schoone gebed ten Hemel
 zonden, ter gedachtenis waarvan Paus Gre-
 gorius XIII het feest van den Rozenkrans
 instelde. Onder Keizer Karel VI werd een
 vreeselijk heirleger van Turken andermaal
 verwonnen, toen de leden van den H. Ro-
 zenkrans te Rome door dit voortreffelijke
 gebed in plechtigen optocht den zegen des
 Hemels over de wapenen der Christenen
 hadden afgesmeekt; weshalve Paus Cle-
 mens XI het feest van den H. Rozenkrans
 over de geheele H. Kerk uitbreidde. —
 En inderdaad dit gebed zoo eenvoudig
 maar krachtig tevens bevat alles, wat ons
 troosten en opwekken kan. Het herinnert
 ons de blijde, smartelijke en glorievolle
 geheimen van Jesus' leven, lijden en ster-

ven en zijner verheerlijking. Het bevat alles, wat in een gebed edels, verhevens en heiligs kan gewenscht worden. Het wekt ons geloof op en bevestigt ons in de hoofdwaarheden van onze H. Godsdienst, daar het met de geloofsbelijdenis der Apostelen aanvangt; het bevat de krachtigste, schoonste en heerlijkste gebeden, die ooit van 'smenschen lippen kunnen vloeien: het gebed des Heeren, door Jesus de eeuwige wijsheid ons geleerd, de groet des Engels, door den Aartsengel Gabriël, de H. Elisabeth en de H. Kerk uitgesproken en dat herhaald, dat aanhoudend, dat vertrouwvol smeeken en roepen is een heilig geweld, dat men den Hemel aandoet, dat telkens door eene schoone lofprijzing van de aanbiddelijke Drieëenheid wordt afgewisseld: Glorie zij den Vader enz. Ja dit gebed is voor alle tijden, alle plaatsen, alle standen, alle personen, voor geleerden en ongeleerden, het is waarlijk algemeen: *Katholiek*. O bid dan gaarne, godvruchtig, dikwerf, dagelijksch den Rozenkrans, denk daarbij aan die groote geheimen van ons geloof, bid dien met groote godsvrucht, met liefde en vertrouwen, en hij zal in leven en sterven zoeten troost, rijke genade en zegeningen over u aftrekken.

Heb ik waarlijk eerbied, devotie voor den H.

Rozenkrans, waardoor God zoovele wonderen gedaan heeft? Bid ik dien dikwerf, dagelijks ten minste een gedeelte? Ben ik lid van de broederschap van den levenden Rozenkrans? Breng ik daardoor dagelijks aan mijne lieve Moeder eene kleine hulde mijner eerbiedige liefde? Draag ik misschien voortdurend een gewijden Rozenkrans bij mij? O, dat alles zal een bewijs zijn, dat ik mij gaarne aan haar herinner, aan haar denk, met haar spreek, haar loof en prijs en vereer, en zal hare machtige bescherming in leven en dood op mij aftrekken.

Spreek. God heeft het kleine en geringe (den rozenkrans) dikwerf uitgekozen, om het groote te beschamen.

Schietgebed. Geef, lieve Moeder, dat ik U dagelijks een rozenkrans vlechte van de innigste en teederste beden.

G E B E D.

O Maria, die ook door den H. Rozenkrans u steeds eene magtige beschermster der Kerk tegen al hare vijanden getoond hebt, o kom ook in onze dagen de H. Kerk te hulp, verdedig haar tegen alle aanslagen, waarmede de vijanden van uw goddelijken Zoon haar met zooveel verwoedheid bestrijden, bid voor onzen H. Vader den Paus, bid voor alle bisschoppen en priesters, opdat zij waarheid, gerechtigheid en deugd onverschrokken handhaven en

verdedigen tegen de goddeloozen dezer eeuw, die in ongeloof en boosheid met helse woede tegen den Heer en zijnen Gezalvde samenspannen. Bid dat die verdwaalden eindelijk hunne verblindheid inzien en zich met levendig geloof en warme tranen van berouw in den schoot dier liefdevolle moeder nederwerpen om vergiffens, genade en heil te erlangen, opdat die H. Kerk in zoeten vrede al hare kinderen beware en besture en naar den schoonen Hemel opvoere. Amen.

XXXI. DAG.

Feest van het H. Hart van Maria.

Even als in den kring der feesten des Heeren het feest van het allerheiligste Hart van Jesus het laatste is, zoo is 't ook in den feestkring van Maria. Laat ons dan ten slotte van die lieve Meimaand het heilig Hart van Maria beschouwen, om daardoor nog eens ons te binnen te brengen al het groote, wat God aan Maria, wat Maria aan ons gedaan heeft, om daardoor nog sterker te worden opgewekt veel voor God, voor Maria, voor onze onsterfelijke ziel te doen. Stel u levendig voor, hoe dit Hart van Maria met een krans van witte

rozen omvlochten, met een zwaard doorboord is en vlammen van liefde uitslaat. Die krans van witte rozen herinnert u aan hare onbesmette reinheid, het zwaard aan haar lijden, de vlammen haars harten aan hare liefde tot God en de naaste. Zoudt gij dan aan het allerzuiverste Hart, dat u zoo gloeiend bemint, uwe liefde kunnen ontzeggen? Ook Maria roept ons toe: *mijn zoon, mijne dochter, geef mij uw hart.* (Spreek XXIII, 26.) Zij heeft ons uit geheel haar hart liefgehad en wij, wij zouden die beste der Moederen ons hart weigeren! O vereeren, beminnen wij dus het allerheiligst en onbevlekt Hart van Maria, wijden wij het ons hart, onze liefde toe. Hoevele zegeningen en genade heeft de vereering van dat H. Hart op de wereld niet afgetrokken? Wonderen van genade, wonderen van bekeering; zondaren, die reeds aan den rand van den eeuwigen afgrond waren ingeslapen, werden door aanroeping van dit H. Hart nog opgewekt, gered en bekeerd. De broederschap van dat allerheiligst en onbevlekt Hart, dat zich vooral de bekeering der ongelukkige zondaren ten doel stelt, is reeds over de gansche aarde uitgebreid; duizenden en duizenden roepen daarin dagelijks met kinderlijk vertrouwen de liefde en tusschenkomst van dat allerheiligst Hart

vo
ren
nel
roe
bec
ger
N
het
ik
har
bea
har
toe
haa
dev
Ma
har
pen
lief

Mo

lijk
on

vu
he
he
ste

voor de bekeering der ongelukkige zondaren in. En wij ook zullen dat allerbeminnelijkst Hart bewonderen, liefhebben en aanroepen, opdat dat rampzalig ongeloof, zedebederf en ongodsdienstigheid verdwijne en genade, heil en vrede onder ons wone.

Maar heb ik dit tot hertoe wel altijd gedaan; het Hart van Maria bewonderd en liefgehad? Heb ik mijn hart aan die lieve moeder geschonken, hare vurige liefde met waarachtige wederliefde beantwoord? Heb ik mij thans voor eeuwig aan hare liefde, aan hare vereering, aan hare dienst toegewijd? Behoor ik thans onherroepelijk aan haar toe? Wil ik hare deugden navolgen, hare devotie bevorderen, kind van Jesus, kind van Maria zijn? Ja lieve Moeder! ik ben de uwe, mijn hart behoort u toe, het zal voor u slechts kloppen. Gij zult na Jesus het eerste voorwerp mijner liefde en van al mijne teederheid zijn.

Spreuk O. Maria! toon dat gij mijne Moeder zijt!

Schietgebed. Geloofd, bemind en verheerlijkt zij altijd en overal het allerheiligst en onbevlekt Hart van Maria. Amen.

G E B E D.

O Maria! ik vereer en prijs u om de vurige liefde tot God, waarvan uw allerheiligst Hart steeds gloeide en om de reinheid en verhevene heiligheid, waarin het steeds geschitterd heeft. Verwarm mijn hart

door den gloed van uw liefdevlammend Hart, laat uwe reinheid en uw deugden-
glans ook in mijn hart weêrstralen en den
H. Geest bewegen, om in mij zijne aange-
name en genaderijke woning te nemen. Ik
dank u voor het medelijden, dat uw Hart
voor ons menschen vervult en beveel mij
heden op nieuw aan uw minnend Harte
ter liefdevolle verzorging aan; geheel en
voor eeuwig wijd ik mij aan u toe, u drin-
gend smeekende, mij onder het getal uwer
liefste kinderen aan te nemen. Geef dat ik
u nimmermeer bedroeve of mij uwer moe-
derlijke teederheid onwaardig make, maar
door liefde tot Jesus en u ontgloeid, mij
als een waar kind van God en leerling van
Jesus toone, dat ik u meer gelijkvormig
worde en in heiligheid en deugd aanwasse
tot aan het einde mijns levens. Amen.

G
O
naar
Zoo
men
H.
tere
Gee
heil
o G
mij
aan
aan
bre
I
om
God
sche
kon
?
bitt
dit

GEBEDEN BIJ DE H. MIS.

VOOR DE H. MIS.

O God, hemelsche Vader, Gij, die mij naar uw beeld geschapen hebt; o God, de Zoon, Gij, die om mij te verlossen de menschelijke natuur hebt aangenomen, uw H. Bloed voor mij vergoten en den bitteren dood geleden hebt; o God, Heilige Geest, Gij, die mij in den H. Doop geheiligd en tot het ware geloof geleid hebt; o Gij, allerheiligste Drievuldigheid, geef mij uwe genade, dat ik dit H. Misoffer aandachtig bijwone en het met den priester aan uwe goddelijke Majesteit ten offer brenge:

1. Tot roem en eer van uwen H. Naam, om te belijden, dat Gij de eenige hoogste God en Heer over ons menschen en alle schepselen zijt, wien alléén dit offer toekomt.

2. Tot gedachtenis, o Jesus, van uw bitter lijden en sterven, tot welk einde Gij dit H. offer hebt ingesteld.

3. Tot danzegging voor alle mij bewezene genaden en weldaden.

4. Tot voldoening voor al mijne zonden en misdaden.

5. Tot verwerving der goddelijke hulp en bijstand in al mijnen nood.

6. Voor mijne geliefde ouders, bloedverwanten en vrienden, voor mijne geestelijke en wereldlijke overheden en al mijne weldoeners, bepaaldelijk voor... .

7. Voor de zielen van alle in Christus afgestorvenen, bepaaldelijk voor.....

Neem, o barmhartige God en Heer, dit offer genadig aan; laat dit mijn voornemen U welgevallig zijn en verhoor mijn gebed, door onzen Heer Jesus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht in de eenheid des Heiligen Geestes, God, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

BIJ DE BELIJDENIS.

O Jesus, hoe groot is uwe goedheid en barmhartigheid jegens mij! Het is U niet genoeg geweest, voor mij mensch te worden, te lijden en te sterven; maar Gij hebt ook bij uw verscheiden uit deze wereld dit H. Offer ingesteld, waarin Gij U-zelfen aan uwen hemelschen Vader voor mij opdraagt. Hoe zal ik, o allergoedertierenste

Jesus, die liefde genoegzaam erkennen en zoeken te vergelden? Ach, in plaats van U te danken, houd ik niet op met U dagelijks te vergrammen. Daarom beschuldig ik mij zelve en spreek: ik, arme zondaar, belijde voor God, den Almagtige, voor de allerheiligste Moeder Gods en altijd Maagd Maria, voor den H. Aartsengel Michaël, voor den H. Joannes den Dooper, voor de HH. Apostelen Petrus en Paulus, voor alle Heiligen, en voor u, mijne broeders, dat ik al te zeer gezondigd heb door gedachte, door woorden en door werken, met mijne schuld, mijne schuld, mijne meeste schuld; dus bid ik de allerheiligste Moeder Gods en altijd Maagd Maria, den H. Aartsengel Michaël, den H. Joannes den Dooper, de HH. Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen en u, mijne broeders, den Heer, onzen God, voor mij te smeeken.

Bij het *Kyrie eleison* zegge men met den priester:

Heer, ontferm U onzer (*drie maal*).

Christus ontferm U onzer (*drie maal*).

Heer, ontferm U onzer (*drie maal*).

BIJ HET GLORIA (*wanneer het gebeden wordt*).

Eere zij aan God in den allerhoogste, en vrede op aarde den menschen van goeden

wille. Wij loven U; wij prijzen U; wij aanbidden U; wij verheerlijken U; wij danken U om uwe groote glorie. Heer God, hemelsche Koning, Almagtige Vader, Heer Jesus Christus, eengeboren Zoon des Vaders. Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer. Die wegneemt de zonden der wereld, verhoor onze gebeden. Die aan de rechterhand des Vaders gezeten zijt, ontferm U onzer. Want Gij zijt alleen de Heilige, Gij-alleen de Heer, Gij-alleen de Allerhoogste: Jesus Christus, met den Heiligen Geest, in de heerlijkheid van God den Vader. Amen.

BIJ DE COLLECTE, DEN EPISTEL EN HET
GRADUAAL:

Hoor, o hemelsche Vader, naar het gebed uwer H. Kerk, waarmêe zij uwe goddelijke majesteit in den Naam van onzen Heer Jesus Christus ootmoedig toespreekt, en uwe hulp en bijstand in allen nood voor hare geliefde kinderen nederig inroept. Wend uw vaderlijk aanschijn niet van ons af, maar zie met genadigen blik op ons neder, ten einde wij, van allen ramp bevrijd, U welbehagelijk leven, zalig sterven, en uw rijk en heerlijkheid verwerven mogen, door Christus onzen Heer. Amen.

Verwek hier uit geheel uw hart de oefeningen van Geloof, Hoop en Liefde.

BIJ HET EVANGELIE.

Hart en ziel heffen zich, o Christus Jesus, in uw H. Evangelie, tot U op; o Heilige Geest, zend uw licht van omhoog, opdat ik de blijde boodschap des hemelschen Vaders en zijn H. Woord door U, o Jesus, zijnen eengeboren Zoon, verkondigd, wel versta, en er de genade van erkennen moge. Ontsteek mijnen wil, o Gij eeuwig vuur, opdat ik het nieuwe gebod der liefde met lust en begeerte ontvange en volbreng. Voer ook mijn hart tot de volmaaktheid der evangelische vermaningen, ten einde ik met de kudde uwer uitverkoren schapen, die uwe herderlijke stem hooren, in dit leven zóó vereenigd worde, dat ik eenmaal ten jongsten dage, met hen aan uw rechterhand staande, de troostvolle woorden verneme: komt, gezegenden mijns Vaders, en bezit het rijk, dat voor u bereid is van den beginne der wereld.

BIJ DE GELOOFSBELIJDENIS.

Ik geloof in éénen God, den almachtigen

Vader, Schepper van hemel en van aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen.

En in éénen Heer Jesus Christus, Gods eengeboren Zoon, en uit den Vader vóór alle eeuwen geboren, God van God, licht van licht, waarachtig God van den waarachtigen God; voortgebracht en niet gemaakt, van ééne zelfstandigheid met den Vader, door wien alles gemaakt is. Die om ons menschen en om onze zaligheid is nedergedaald van den hemel. *En is vleesch geworden door den Heiligen Geest, uit de Maagd Maria en is mensch geworden.* Hij is ook gekruist voor ons onder Pontius Pilatus. Hij heeft geleden en is begraven, en Hij is ten derden dage van den dood, volgens de schriften, weder opgestaan; en Hij is opgeklommen ten hemel, zit aan de rechterhand des Vaders, en zal wederkomen, in heerlijkheid, om te oordeelen de levenden en de dooden; wiens rijk geen einde zal hebben.

Ik geloof in den Heiligen Geest, den Heer en levendmaker, die uit den Vader en den Zoon voortkomt; die met den Vader en den Zoon te zamen aanbeden en mede verheerlijkt wordt; die door de Profeten gesproken heeft.

En ééne Heilige, Katholieke en Apostolische Kerk. Ik belijd één doopsel ter vergeving

van
din
me

alle
bor
bor
zelf
ons
ven
Ma
gen
cha
en
zijn
Chr
het
God
eind
mij
in
ber
Her
Hij
heil
I
ook

van de zonden. En ik verwacht de opstanding der dooden, en het leven der toekomstige eeuwen. Amen.

BIJ DE OFFERANDE.

O God, hemelsche Vader, Gij, die deze allerheiligste offerande des Nieuwen Verbonds door Jesus Christus, uwen eeniggeboren Zoon, hebt ingesteld, die zich daarin zelf, door de handen uws Priesters, voor ons opdraagt, evenzeer breng ik mij zelve hiermede ten offer aan uwe goddelijke Majesteit. Neem deze onbloedige offerande genadig aan; ik wijd U daarbij mijn lichaam en mijne ziel, ja, alles wat ik ben en bezit. Laat dit al te samen vereenigd zijn met de bloedige offerande, welke Jesus Christus eens aan het kruishout voor geheel het menschelijk geslacht, U, o almachtige God, heeft opgedragen. Met Jesus en zijne eindelooze verdiensten begeer ik mij in al mijn doen en laten eeuwig te verbinden; in Hem en in zijn bitter lijden en sterven berust mijne hoop en mijn vertrouwen; op Hem is mijn geloof gegrond en gevestigd; Hij is de bron mijner liefde en van mijn heil in eeuwigheid.

Ik breng U hiermede, o hemelsche Vader, ook al mijn lijden en geluk, mijne ouders

en verwanten, mijne naasten en mijne be-
minde vrienden op aarde, ootmoedig ten
offer. Laat mij en al de mijnen U een wel-
gevallig offer zijn, en neem ons allen op
in uw rijk, waar wij U, en uwen Zoon,
onzen Heer, tegelijk met den Heiligen Geest,
altijd en eeuwig zullen loven en prijzen.
Amen.

BIJ DE PRAEFATIE.

Tot U, o God, verheffen wij onze har-
ten en zeggen uwe goddelijke Majesteit
dank. In waarheid, het is betamelijk en
billijk, pligtmatig en heilzaam, dat wij U,
heilige Heer, almachtige Vader, eeuwige God,
altijd en overal dankzeggen door Christus
onzen Heer, door wien de Engelen en
Aartsengelen uwe Majesteit loven, de Heer-
schappijen U aanbidden, de machten voor
U sidderen, en de Hemelen, met de krach-
ten der Hemelen, gelijk ook de gelukzalige
Serafijnen U, in eenparige vreugde, ver-
heerlijken. Vergun, bidden wij U, dat ook
onze lofzangen met deze worden toegelaten,
terwijl wij in ootmoed belijden: Heilig,
heilig, heilig, is de Heer, de God der
heerkrachten, Hemel en aarde zijn vol van
uwe heerlijkheid. Hosanna in het aller-
hoogste! Gezegend Hij, die komt in den

naam des Heeren! Hosanna in het allerhoogste.

BIJ HET MEMENTO, OF DE GEDACHTENIS
DER LEVENDEN.

Barmhartige God en Heer, zie op mij en allen, die tot glorie van uwen grooten Naam bij deze heilige offerande tegenwoordig zijn, genadig neder; en opdat mijn gebed te krachtiger zij, zoo wil ik het vereenigen met de voorbede der allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria, de heilige Apostelen, Martelaars en Belijders, Maagden en van alle Heiligen. Laat, o hemelsche Vader, deze offerande, waarin uw eengeboren Zoon zich op eene onbloedige wijze opdraagt, mijner ziel ten eeuwigen leven verstrekken. Ik bid U, o Heer, dat gij uwen dienaar onzen Paus, alle Bisschoppen, Herders en Zielzorgers, verlichten en besturen wilt, opdat degenen, die hun aanbevolen zijn, door hunne leer en hun voorbeeld met uwe uitverkoornen mogen vereenigd worden.

Dat Gij de vorsten der aarde, de christen-mogendheden en prinsen, die de eer van uwen goddelijken Naam tegen alle boosaardig vergrijp beschermen en bevorderen, in hunne magt gelieft te versterken,

en in genade, vrede en eenigheid, welke de wereld niet geven kan, te bewaren.

Dat Gij mijne geliefde ouders, bloedverwanten, vrienden, weldoeners, en alle hier op aarde nog omwandelenden, voor wie ik verschuldigd ben te bidden, tijdelijke en eeuwige welvaart wilt verleenē. Geef hun, o Heer, door uwe milde goedheid, wat zij begeeren, wanneer het met uwe eer niet strijdig, en hun heilzaam is.

Verder bid ik U, dat Gij alle zondaren tot ware boetvaardigheid brengen, en allen, die in zware bekoring zijn, met uwe krachtige genade sterken, en voor den val behoeden wilt.

Dat Gij alle in het geloof dwalenden, Heidenen en Joden, tot de kennis van het ware geloof wilt roepen en brengen. Gedenk, o hemelsche Vader, dat uw eengeboren Zoon Jesus Christus ook voor deze allen den bitteren dood heeft geleden, en vooral om de zondaren in deze wereld gekomen is; leid ze allen tot de gemeenschap der geloovigen, opdat zij uwe vaderlijke genade en goedheid deelachtig worden, en uw Naam te meer in eeuwigheid zij geprezen. Door denzelfden onzen Heer Jesus Christus, uwen Zoon, die met U en den Heiligen Geest leeft en regeert, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

BL
V
Zali
toev
Vad
Gij
aan
gee
waa
Sac
doc

blo
He
H.
is.
van
wa
nee
lev

wr
U,

BIJ DE OPHEFFING VAN DE H. HOSTIE.

Wees gegroet, o Gij, mijn Verlosser en Zaligmaker, Jesus Christus, mijne hoop en toevlugt. Gij zijt het eeuwig woord des Vaders, Gij, mijn God en mijn al. O Jesus, Gij, die aan het heilig kruishout U-zelfen aan uwen hemelsche Vader hebt opgedragen, geef mij deel aan uw H. Lijden, aan uw waarachtig lichaam en bloed in dit H. Sacrament, nu en in de ure van mijnen dood. Amen.

BIJ DE OPHEFFING VAN DEN H. KELK.

Wees gegroet, o Gij waarachtig en levend bloed, dat uit de heilige wonden mijns Heeren Jesus Christus gevloten en met zijn H. Lichaam in dit H. Sacrament vereenigd is. O dierbare schat, o edele badstroom van het kostbaarste en zuiverste bloed, wasch en reinig mij van al mijne zonden, genees en versterk mijne ziel ten eeuwigen leven. Amen.

GEBED NA DE CONSECRATIE.

O allerbeminnelijkste Jesus, met een onwrikbaar geloof belijd, vereer en aanbid ik U, onder de hier tegenwoordige gedaante

van brood en wijn. Ik smeek ootmoedig, laat mij ten jongsten dage U onverhuld met een vrolijk oog aanschouwen, bij het aantal uwer uitverkoornen medegeteld worden en in de hoogste vreugde uwe liefelijke stem hooren: kom, gij gezegend! — Ontferm U mijner, o Jesus, en laat uw bitter lijden en sterven voor mij niet verloren zijn; laat uw kostelijk bloed voor mij niet te vergeefs vergoten wezen, maar laat het mij, gelijk al uwe uitverkoornen, tot eeuwige vreugde en zaligheid verstreken. Amen.

DE GEDACHTENIS DER OVERLEDENEN.

Gedenk ook, genaderijke Jesus, allen, die in het ware geloof uit dit leven zijn verscheiden, vooral de ziele van..... Laat de kracht en uitwerking dezer allerheiligste offerande en de voorbedding uwer H. Kerk hun te hulp komen; geef hen deel aan uwe eindelooze verdiensten. Stort den milden zegen der genade van uw heilig bloed overvloedig op hen neder. Neem ze op uit de tijdelijke strafplaats in de eeuwige rust en zaligheid, opdat zij met alle Heiligen (en na mijn verscheiden ook ik met hen) in uw Rijk U loven en prijzen mogen. Gij, die met den Vader en den Heiligen Geest

leeft en regeert, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

BIJ HET PATER NOSTER.

Bid hier het Onze Vader en zeg daarna :

Verlos ons, bidden wij U, o Heer, van alle kwaad dat voorleden, dat tegenwoordig, dat nog aanstaande is, en verleen ons, door de voorbede van de zalige en roemwaardige altoos Maagd en Moeder Gods Maria, van de heilige Apostelen Petrus en Paulus en Andreas en alle Heiligen, genadig vrede in onze dagen, opdat wij, door den bijstand uwer barmhartigheid geholpen, ten allen tijde vrij mogen blijven van zonden en gerust zijn van alle kwellingen. Door denzelfden Jesus Christus onzen Heer, uwen Zoon, die met U en den Heiligen Geest leeft en regeert van eeuwigheid tot eeuwigheid Amen.

De vrede des Heeren zij en blijve altijd met ons. Amen.

BIJ HET AGNUS DEI.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, geef ons den vrede.

VOORBEREIDING DER GEESTELIJKE COMMUNIE.

Zachtmoedigste en allerrootmoedigste Jesus, daar Gij ons bij U roept met de woorden: Komt allen tot Mij, die vermoeid en beladen zijt, Ik wil u verkwikken! zoo tred ik met een rouwmoedig hart, maar vol vertrouwen U nader, begeerig om zoo-veel mogelijk aan Uw H. Lichaam en Bloed bij dit H. Offer en Sacrament deelachtig te worden, en deze Engelenspijs geestelijker wijze te kunnen genieten. Kom, o Jesus, kom binnen in mijn hart, verkwik en vervul het met uwen geest en uwe genade. O Gij, zoete vreugd mijns harten, o Gij, leven mijner ziel, schenk mij de vergiffenis van al mijne zonden en gebreken; neem alles van mij weg, wat mij van U afkeerig maakt. O dierbare Jesus, leid mij tot U en regeer over mij, bereid U eene aangename woning in mijn binnenste, zoodat Gij steeds blijven moogt in mij en ik in U, die leeft en regeert met den Vader en den Heiligen Geest van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

O Heer, ik ben niet waardig dat gij ingaat onder mijn dak, maar spreek slechts

één woord, en mijne ziel zal gezond worden. (*drie maal.*)

Denk hier, dat gij met den Pricster communiceert, en zeg: Het lichaam onzes Heeren Jesus Christus beware mijne ziel ten eeuwigen leven. Amen.

DANKZEGGING NA DE GEESTELIJKE COMMUNIE.

O Jesus, licht mijns harten, vreugde en blijdschap van mijne ziel, U zeg ik dank in eeuwigheid, U loof ik uit al mijn vermogen, dewijl Gij mij, uw onwaardig schepsel, met uw H. Lichaam en Bloed geestelijkerwijze hebt gespijzigd. O Gij, mijn Zaligmaker, mijn God en mijn al, neem door deze uwe onbegrensde liefde alles van mij weg, wat U mishagen kan; vernieuw mijnen geest in mijn binnenste, en vervul mijne ziel met uwe genade; ontsteek mijnen wil met het vuur uwer liefde, en maak dien geheel en al gelijkvormig en ondergeschikt aan den uwe, opdat ik voortaan zeggen moge: Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij.

BIJ DE LAATSTE COLLECTEN.

Hoe zal ik U, o beminde Jesus, voor de groote weldaad danken, dat gij mij

deelachtig hebt gemaakt aan dit allerheiligste Offer, waarbij ik de gedachtenis van uw bitter lijden en sterven vernieuwd heb! O Jesus, alles wat in mij is, zal uwen H. Naam in eeuwigheid loven en prijzen. Ach, mogt ik steeds de kracht en werking van dit allerheiligst Sacrament ontwaren! Verleen mij genadiglijk, o Jesus, dat ik aan het einde mijns levens, met dit en de andere H. Sacramenten voorzien en gesterkt, in het ware Geloof, in de troostvolle Hoop en in de volmaakte Liefde, deze wereld verlate, en U, mijnen Heer, te samen met den Vader en den Heiligen Geest, eeuwig loven, prijzen en dankzeggen moge. Amen.

BIJ DEN ZEGEN.

Zegen, o God, mijne heilige voornemens; zegen ons allen door de hand van uwen dienaar, en dat de uitwerkselen van uwen zegen eeuwig op ons rusten.

In den Naam des Vaders, en des Zoons, en des H. Geestes. Amen.

EVANGELIE VAN DEN H. JOANNES.

In den beginne was het Woord; en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God.

Alle dingen zijn er door gemaakt; en zonder dat is er niets gemaakt van hetgeen er gemaakt is. Daarin was het leven, en het leven was het licht der menschen; en het licht scheen in de duisternissen, en de duisternissen hebben het niet begrepen. Er was een mensch van God gezonden, wiens naam was Joannes. Deze kwam tot getuigenis, om getuigenis van het licht te geven; opdat allen door hem gelooven zouden.

Hij zelf was het licht niet; maar om getuigenis van het licht te geven. Dit was het waarachtig licht, hetwelk alle menschen verlicht, die in deze wereld komen. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam onder de zijnen, doch de zijnen hebben Hem niet aangenomen; maar allen, die Hem aangenomen hebben, heeft hij de magt gegeven, om kinderen Gods te worden. Dengenen die in zijnen Naam gelooven, die niet uit den bloede, noch uit den wille des vleesches, noch uit den wille des mans, maar uit God geboren zijn. *En het woord is vleesch geworden*, en het heeft onder ons gewoond, en wij hebben zijne heerlijkheid gezien, eene heerlijkheid, als van den eengeborene des Vaders, vol genade en waarheid.

NA DE H. MIS.

O hemelsche Vader, neem van mij aan dit U verschuldigd dienstoffer, dat ik U door de bijwoning dezer H. Mis heb toegebracht, en vergeef mij alle daarbij bedrevene zonden, verstrooiing en nalatigheid. Ik beveel mij uwer aan, nu en ten allen tijde, terwijl ik mij in de hand uwer goddelijke barmhartigheid geheel en al overgeef. Laat uw heilige wil steeds aan mij voltrokken worden, en moge ik eenmaal, na een zaligen dood, Uw eeuwig Rijk en eindelooze heerlijkheid verwerven. Dit bid ik voor mij en al de mijnen door de verdiensten van uwen eengeboren Zoon Jesus Christus, en door de voorspraak der zaligste Maagd Maria, zijne allerliefste Moeder. Amen.

GEBEDEN.

Kinderlijk gebed van den H. Franciscus van Sales tot de allerheiligste Maagd Maria.

Ik groet u, zeer zoete Maagd Maria, Moeder van God, en kies u voor mijne lieve Moeder; ik bid u, gelief mij voor uwen zoon en dienaar (of dochter en dienares) aan te nemen. Ik begeer geene andere Moeder en Meesteres dan u. Ik smEEK u dus, mijne goede, goedgunstige en zoete Moeder, dat het u moge behagen indachtig te wezen, dat ik uw zoon (uwe dochter) ben, dat gij zeer machtig, en dat ik een arm, nietig en zwak schepsel ben. Ik smEEK u ook, zeer zoete en lieve Moeder, mij te bestieren en te beschermen bij al mijne verrigtingen, want zie, ik ben een arme, behoeftige en hulpbehoevende, die uwen heiligen bijstand en voorspraak noodig heb. Welaan dan, allerheiligste Maagd, mijne zoete en lieve Moeder, ik bid u, maak mij deelachtig aan uwe goederen en aan uwe deugden, voornamelijk aan uwe

heilige ootmoedigheid, aan uwe uitmuntende zuiverheid en vurige liefdadigheid; maar verwerf en geef mij vooral de genade eener ware en regtzinnige boetvaardigheid; (*verder hier in te voegen zijne eeuwige en tijdelijke belangen*); zeg mij niet, liefderijke maagd, dat gij het vermogen niet bezit, want uw Zoon, uw lieve Zoon, heeft u alle vermogen, zoowel in den hemel als op de aarde, gegeven: zeg ook niet, dat gij het niet verschuldigd zijt te doen, want gij zijt de algemeene Moeder van alle arme kinderen van Adam en bijzonderlijk de mijne. Aan-gezien dan, lieve en zoete Moeder, dat gij vermogend zijt, wat zoude u kunnen verschoonen, indien gij mij uwe bescherming niet verleendet? Zie dus, lieve Moeder! zie dus hoezeer gij verplicht zijt, mij te verleenen, wat ik afsmeeke, en mijne verzuchtingen te verhooren; wees dan verheerlijkt onder de Hemelen, o lieve Moeder Gods, Maria! en schenk mij door uwe vermogende voorspraak al de goederen en al de genaden, die behagelijk zijn aan de allerheiligste DRIEËNHEID: den Vader, Zoon en Heiligen Geest, het voorwerp van al mijne liefde, voor den tijd en voor de eeuwigheid. Amen.

Gebed tot de Moeder van Zeven Smarten

(in groote droefheid en nood).

O allerheiligste Maagd en bedrukte Moeder Gods Maria! ik.... allergrootst en onwaardigst zondig mensch, neem mijne toevlucht tot u, en met een kinderlijk vertrouwen buig ik mijne knieën voor uw beeld, en bid met een bedrukt gemoed, al zuchtende, kermende, weenende, dat gij, o verhevenste, nogtans ootmoedigste Vrouw en medelijdende Moeder, mij, arm schepsel, op dit uur in mijne benauwdheid verhoort; wees dan voor mij eene allerkrachtigste Verzoenster bij God den Vader, wiens beminde Dochter gij zijt; eene gewenschte Voorspraak bij God den Zoon, die u niets weigert, als zijne teedere Moeder; eene krachtige Middelaress bij God den Heiligen Geest, die u tot zijne waardige Bruid verkozen heeft.

Beschouw, o verhevene, uit het hoogste des Hemels, met een meêdoogend oog, niet mijne zonden, maar den druk mijns harten; niet mijne verdiende straffen, maar mijne noodwendigheid; niet mijne onwaardigheid, maar mijnen akeligen toestand; behoed mij dan, die anders moet verloren

gaan; ondersteun mij, die anders moet vallen; troost mij, die van een ieder verlaten ben.

Ach, liefdevolle Moeder! tot u zal ik mij in mijne bedruktheid wenden, als een kind tot zijne moeder, wanneer de vader vergramd is. Ja, tot u, als de oorzaak onzer blijdschap, het heil der zieken, de toevlugt der zondaren, de troost der bedrukten, de hoop der kleinmoedigen en de hulp der christenen!

O allerheiligste Maagd! gij kunt mij helpen, gij wilt mij helpen, ja, ik hoop, gij zult mij helpen.

Gij kunt mij helpen: want gij zijt de machtigste na God, en een zucht uit uw maagdelijk hart voor den zondaar doet meer af dan de gebeden der andere Heiligen; gij wilt mij helpen: want gij zijt vol liefde voor de menschen en bijzonder voor de zondaren.

Ik hoop, gij zult mij helpen, want dit is u altijd bevolen.

Ik hoop, gij zult mij helpen, als zijnde onze Moeder.

Ik hoop, gij zult mij helpen, daar gij zoo menigen zondaar geholpen hebt, en daar is niets, o machtige Koningin van Hemel en aarde, of gij kunt het tot ons welzijn verkrijgen.

Waarom zoudt gij mij, nietigen aardworm, dan ook niet bijstaan? ik ben mijn aanwezigheid aan denzelfden God verschuldigd, en door hetzelfde dierbaar Bloed verlost; gij zijt zoowel de voorspraak en Moeder voor mij als voor anderen. Gij zijt nu dezelfde die gij altoos waart, uwe liefde is onveranderd, uwe barmhartigheid jegens het menschedom is niet afgenomen, uwe bereidvaardigheid tot hulp is niet verminderd; waarom zoudt gij mij dan niet bijstaan?

Gij zondert geene personen uit; iedereen, klein en groot, rijk en arm, regtvaardigen en zondaars mogen uwen bijstand vragen. Nooit is het te laat, want gij zijt altijd gereed. Altijd staan uwe armen open, om de zondaars te ontvangen. Ziedaar dan, o Koningin, allerreinste Maagd! waarop ik mijn vertrouwen stel, terwijl ik nederig bid om troost, hulp, bijstand en verlossing, in en van deze mijne ellenden.....

Ach, allergenadigste Maagd, keer uw aanschijn niet van deze mijne gebeden af, maar verhoor ze, ofschoon ik zonder verdienste ben, en laat mij niet ongetroost heengaan. Moge de blijdschap u hiertoe bewegen, die uw maagdelijk hart in de boodschap des Engels, in de bezoeking van uwe nicht Elizabeth, in de geboorte, opdracht en vinding van Jesus in den tempel,

gevoeldet. Heb toch medelijden met mijne tegenwoordige droefheid, door al uwe onuitsprekelijke smarten en tranen, die uwe teedere ziel geleden heeft in de nooit gehoorde mishandelingen, uwen Jesus aangedaan. Verheug mij, o Maria, door al de glorie, waarmede u de allerheiligste Drie-vuldigheid heeft vereerd in de heerlijke Verrijzenis, de wonderbare Hemelvaart, de troostrijke nederdaling van den Heiligen Geest, in uw opvaren ten Hemel met ziel en lichaam, en uwe verhevene krooning: ik bid, ik zucht, ik smeek, o Maria! ik verzoek uit geheel mijn hart geholpen te worden, door de liefde van Jesus voor u, en door uwe liefde voor Hem. O Maria, ik houd niet op met bidden, of gij zult mij helpen. Allerheiligste, allerverhevenste, allerrootmoedigste, allermêdoogendste, allerliefste Moeder! verhoor mij: ik loof, groet en prijs u. Dat alle redelijke schepselen u kennen, beminnen en dienen. Ik verheug mij over al uwe zoo geestelijke als lichamelijke gaven, en verzoek van u minnelijk verhoord te worden.

Waarom zoudt gij langer vertoeven? weerhouden u mijne zonden?... ach! deze zijn mij van harte leed, en ik verzaak die met al mijn verstand en mijnen wil. Heb ik u voorheen te flauw gediend? zie, ik neem

mij voor, u al de overige levensdagen getrouw te dienen.

Aanzie dan mijn bekneld hart. Zal uw moederlijk hart gedoogen, dat ik, ellendige, ongetroost blijve?.... En dat mijne ziel buiten het Hemelrijk gesloten worde?.... O, neen, lieve Moeder, dit strookt niet met uwe grenzelooze liefde.

Ik blijf dan tot u zuchten, o Maria!... ontferm u dan ten laatste over mijn rouwmoedig hart. Verwerf mij, door uw voorbidden, een levendig geloof, eene standvastige hoop, eene volmaakte liefde tot God, tot u en alle menschen om God; verkrijg voor mij een volmaakt christelijk leven naar het onbevlekt leven van uwen lieven Zoon en het uwe; vergun mij genade, bewaring en bescherming in alle voorvallen naar ziel en lichaam; schenk mij de deugd van volharding en alle goed, tot het einde mijns levens; bewerk voor mij een gelukkig sterven in uwe beschermende tegenwoordigheid, opdat mijne ziel u voor eeuwig bij uwen Zoon moge aanschouwen. Amen.

ZEVEN GEBEDEN TOT DE H. MAAGD

VOOR ELKEN DAG DER WEEK.

Deze gebeden zijn getrokken uit de werken van den

H. ALPHONSUS DE LIGUORI.

Paus PIUS VII heeft, den 21sten Junij 1808, de volgende aflaten verleend aan allen, die op elken dag der week met een berouwvol hart een der volgende gebeden zullen verrigten en driemaal het Wees-Gegroet er bijvoegen, tot vergoeding van den smaad, die door de ongeloofigen, de ketters en slechte christenen der H. Maagd wordt aangedaan.

- 1°. Een aflat van honderd dagen, eenmaal daags.
- 2°. Een vollen aflat eenmaal in de maand, op een dag naar goedvinden, aan allen, die gedurende eene maand die gebeden zullen verrigt hebben, mits zij biechten, communiceeren en volgens de meening der H. Kerk bidden.

Deze aflaten kunnen ook aan de geloovige zielen worden toegevoegd.

GEBEDEN.

I. ZONDAG.

* GEBED OM VERGEVING DER ZONDEN.

Zie, o Moeder Gods, hier voor uwe voeten geknield een ellendigen zondaar, die tot u zijne toevlucht neemt en op u zijn geheel vertrouwen stelt. Ik verdien zelfs niet een uwer bliken, maar ik weet dat uw hart, sedert gij uwen Zoon voor de zondaren zaagt sterven, vurig verlangt hen bij te staan. O Moeder van barmhartigheid! beschouw mijne ellende en wees mijner genadig. Ik hoor u door allen de toevlucht der zondaren, de hoop der ongelukkigen en wanhopenden, den steun der verlatenen noemen: wees dan ook mijne toevlucht, mijne hoop en mijn steun: het is aan u om mij door uwe bemiddeling te redden. Help mij om de liefde van Jesus Christus; reik uwe hulpvaardige hand aan een ongelukkige, die na zijn val zich uwer aanbeveelt, opdat gij hem zoudt opbeuren. Ik weet dat gij vermaak scheidt een zondaar te helpen, indien zulks mogelijk is; help mij dan nu, wijl het in uw vermogen is. Ik heb door mijne zonden de goddelijke genade en tevens mijne ziel verloren; maar

zie, heden werp ik mij in uwe armen; zeg mij wat ik doen moet om die goddelijke genade weder te vinden, en zonder verwijl zal ik 't volbrengen. Het is de Heer-zelf, die mij tot u zendt, opdat gij mij zoudt bijstaan. Hij wil dat ik tot uwe barmhartigheid mijne toevlucht neme, opdat ik, in de groote zaak mijner zaligheid, niet alleen door de verdiensten van uw Zoon, maar ook door uwe gebeden zou geholpen worden. Welaan, ik neem mijne toevlucht tot u; bid voor mij uw goddelijken Zoon, en toon mij al het goede, dat gij hen bewijst, die op u vertrouwen; ik durf hopen door u verhoord te worden. Amen.

Hierna leze men driemaal een *Wees gegroet*, tot vergoeding van den smaad, die de H. Maagd wordt aangedaan.

II. MAANDAG.

* GEBED OM VOLHARDING IN 'T GOEDE.

O allerheiligste Maria, Koningin des Hemels! weleer was ik een slaaf des duivels, maar nu kom ik mij voor altijd aan uwe dienst toewijden. Ja zoo lang ik leef, zal ik u vereeren en beminnen: neem mij tot uw dienaar aan en verstoot mij niet zoo als ik zou verdienen. O mijne Moeder, ik

heb op u al mijne hoop gevestigd! Ik dank den Heer, die mij, in zijne barmhartigheid, zulk een groot vertrouwen op u heeft ingestort. Het is waar, vroeger was ik ongelukkig in de zonden vervallen, maar ik hoop door de verdiensten van Jesus Christus en uwe gebeden daarvan reeds vergeving te hebben erlangd. Maar, o mijne teedere Moeder, dit is niet voldoende!... De gedachte pijnigt mij, dat ik op nieuw de heiligmakende genade zou kunnen verliezen. De gevaren duren voort, mijn vijand sluimert nooit, en nieuwe bekoringen zullen mij bestormen. Ach, bescherm mij daarom! ondersteun mij tegen de aanvallen der hel, en gedoog niet, dat ik ooit weder zondige of uwen goddelijken Zoon op nieuw beleedige! Neen, laat ik mij nimmer blootstellen, God, den Hemel en mijne ziel te verliezen! Dit is de genade die ik u, o Maria, afsmeek: dit begeer ik en hoop ik door uwe voorspraak te verwerven. Amen.

Driemaal een *Wees gegroet*, als boven.

III. DINSDAG.

* GEBED TER VERKRIJGING VAN EEN ZALIGEN DOOD.

O allerheiligste Maagd Maria, Moeder

van goedheid en barmhartigheid! wanneer ik mij de zonden voor den geest roep en aan 't oogenblik van mijn dood denk, — dan bevangt mij eene inwendige huivering. Moeder, vol van goedheid, al mijn hoop berust op de verdiensten van Jesus Christus en op uwe bemiddeling. O troost der bedroefden, verlaat mij niet in dat oogenblik; houd niet op mij in die groote droefheid te troosten. Indien de wroeging, de onzekerheid der vergeving, het gevaar van in de zonde te vervallen en de strengheid van Gods oordeel mij reeds nu zoo zeer beknelt, — hoe zal het dan in die laatste oogenblikken zijn! Verwerf mij genade vóór dat de dood nadert; verwerf mij een innig leedwezen over mijne zonden, eene waarachtige verbetering en standvastige trouw aan God gedurende al de overige dagen mijns levens... En wanneer ik mijne laatste stonde zal bereikt hebben, o Maria, mijne hoop! help mij in de wreede benauwdheden, waarin ik mij dan zal bevinden; versterk mij, opdat ik niet tot wanhoop vervalle bij den aanblik mijner overtredingen, die de duivel mij steeds voor de oogen zal houden; doe mij u steeds aanroepen, ten einde ik onder het uitspreken van uwen heiligen Naam en dien van uwen goddelijken Zoon mijn laatsten adem uitblaze.

De
tus
get
haa
we

ho
hel
zor
geb
het
ge
he
mij
we
len
mij
ge
ter
gu
eer
u
he

Deze genade hebt gij door uwe machtige tusschenkomst aan een groot deel uwer getrouwe dienaren verleend: ook ik begeer haar vurig en hoop haar door u te verwerven. Amen.

Driemaal een *Wees gegroet*, als boven.

IV. WOENSDAG.

* GEBED OM BEVRIJDING VAN DE
VERDOEMENIS.

Allerheiligste Maagd Maria, Moeder Gods! hoe dikwerf heb ik door mijne zonden de hel verdiend! Mogelijk zoude mijne eerste zonde reeds het eeuwig vonnis over mij gebracht hebben, zoo gij in uwe goedheid het goddelijk oordeel niet van mij hadt afgewend. Vervolgens hebt gij de verstoktheid van mijn gemoed verwijderd; gij hebt mij op u doen vertrouwen: en ach! wie weet hoe dikwerf ik tot de zonde hervallen zou zijn, te midden der gevaren, die mij omringen, zoo gij mij niet door uwe genade bewaard hadt! Maar, o mijne Meesteres, waartoe zouden uwe overvloedige gunsten en gaven mij baten, indien ik toch eenmaal ter helle gedoemd werd. Mocht ik u vroeger niet bemind hebben, — van heden af zal ik u, naast God, bovenal

liefhebben. Ach! duld niet dat ik u ontrouw worde, dat ik de dienst des Heeren verlate, die mij door u zoo vele genaden toekent; laat niet toe, o mijne beminnelijke Meesteres, dat ik u in de hel voor eeuwig zou moeten haten en vervloeken.... Zoudt gij gedoogen, dat een uwer dienaren ooit verloren ging? En toch zal het geschieden, indien ik u verlaat. Dan wie zou u kunnen verlaten, wie zou eene liefde als de uwe kunnen vergeten? Neen, hij zal niet verloren gaan, die zich uwer aanbeveelt, die tot u zijne toevlucht neemt! Ach, teedere Moeder, laat mij niet aan mij-zelfen over, want dan zou ik verloren gaan: laat mij altijd met vertrouwen tot u vluchten. Red mij, gij die mijne hoop zijt, red mij van de hel, en vooral behoed mij tegen de zonde, die er mij alleen toe zal brengen. Amen.

Driemaal een *Wees gegroet*, als boven.

V. DONDERDAG.

* GEBED OM DEN HEMEL TE VERWERVEN.

O Koningin des Hemels, die boven al de koren der Engelen verheven, het naast bij den troon van God staat! uit den afgrond van dit tranendal, durf ik, ellendige

zondaar, u mijne nederige lofzangen toe-
 brengen. en u smeeken een medelijdenden
 blik op mij neder te werpen. Bedenk, o
 Maria, in hoe vele gevaren ik mij thans
 bevind en zoo lang ik leef zal bevinden,
 onafgebroken blootgesteld, mijn God, mijne
 ziel en den Hemel te verliezen. Op u heb
 ik al mijne hoop gevestigd, ik bemin u, en
 smacht naar het oogenblik, waarop ik u in
 in 't Paradijs zal kunnen aanschouwen en
 verheerlijken. Ach, wanneer zal die dag
 komen, waarop ik, verzekerd van mijn eeuwig
 behoud, mij aan uwe voeten zal bevinden!
 Wanneer zal ik die hand kussen, die over
 mij zoo vele weldaden heeft uitgestort!...
 O mijne teedere Moeder! het is waar, dat
 ik gedurende mijn leven zeer ondankbaar
 jegens u geweest ben, maar wanneer ik den
 Hemel mag verwerven, zal ik nimmer on-
 dankbaar meer zijn; gedurende de geheele
 eeuwigheid zal ik u zonder ophouden be-
 minnen, en mijne vroegere ondankbaarheid
 door oneindige lofzangen en dankbetuigin-
 gen herstellen. Ik dank den Heer, die mij
 zulk een groot vertrouwen op de verdiensten
 van 't Bloed des Verlossers en op uwe
 machtige voorspraak heeft ingeboezemd.
 Uwe ware dienaren hebben al deze goe-
 deren verbeid, en geen hunner is ooit in
 zijne hoop bedrogen geworden: ook ik zal

het niet zijn. O Maria! bid uwen Zoon Jesus Christus door de verdiensten van zijn lijden, even als ik ook van mijne zijde zal bidden, dat Hij zonder ophouden die hoop in mij vermeerdere. Amen.

Driemaal een *Wees gegroet*, als boven.

VI. VRIJDAG.

* GEBED OM EENE VURIGE LIEFDE TOT DE
H. MAAGD EN TOT HAREN GODDELIJKEN
ZOON JESUS TE BEKOMEN.

O Maria, gij zijt de edelste, de verhevenste, de zuiverste, de schoonste, de heiligste van alle schepselen! Ach, mochten alle menschen u kennen en beminnen, zoo als gij 't verdient! Maar ik troost mij met de gedachte, dat zoo vele gezaligden en Heiligen in den Hemel, dat zoo vele rechtvaardigen hier op aarde bij 't gezicht uwer goedheid en schoonheid van liefde tot u blaken. Ik verheug mij vooral, dat God zelf u meer bemint dan alle Engelen en menschen samen. Ik, ongelukkige zondaar, bemin u, maar mijne liefde is veel te gering. Ik begeer u vurig en teeder te beminnen, en die liefde kunt gij mij verwerven, want u te beminnen is het voor-teeken der zaligheid, en eene genade, welke

God aan hen verleent, die Hij wil behouden. Van den anderen kant beken ik, mijne teederste Moeder, dat ik de allergrootste verplichtingen heb jegens uw goddelijken Zoon, en dat Hij eene onbegrensde, eindelooze liefde verdient. O gij, die niets anders begeert dan Hem bemind te zien, verwerf mij een brandende liefde voor Hem! Alles kunt gij van God erlangen: deze is dan de genade, die ik u smeeek voor mij te verbidden. Ik vraag van u geene goederen der aarde, geene eer, geene rijkdommen; ik smeeek slechts, dat ik God moge beminnen, 't geen gij evenzeer vurig begeert. Kan het mogelijk zijn, dat gij een verlangen, 't geen u zoo aangenaam is, niet zoudt willen toegeven? Neen, zonder twijfel. Reeds ondervind ik, dat gij mij te hulp snelt, reeds bidt gij voor mij. Bid dan, bid, o Maria, en houd niet op met bidden, voor dat gij mij den Hemel ziet ingaan, waar ik zeker zal zijn mijn God en u, mijne teedere Moeder, altijd te mogen bezitten en beminnen. Amen.

Driemaal een *Wees gegroet*, als boven.

VII. ZATURDAG.

* GEBED OM DE BESCHERMING DER H. MAAGD
TE VERWERVEN.

O Maria, allerheiligste Moeder Gods! wanneer ik de genade herdenk, die gij mij verworven hebt, en den ondank met welken ik haar vergold, dan zie ik in, dat de ondankbare uwe nieuwe weldaden onwaardig is; en evenwel wil ik aan uwe barmhartigheid niet wanhopen. O gij machtige beschermster, heb medelijden met mij! gij zijt de uitdeelster van alle genaden, die God ons toekent, en Hij heeft u zoo machtig, zoo rijk en zoo goed gemaakt, opdat gij ons zoudt bijstaan. Ik wil mij voor 't verderf behoeden, en daarom stel ik mijne ziel en eeuwige zaligheid in uwe handen. Ik wil tot het getal van uwe ijverigste dienaren behooren; verstoot mij daarom niet. Gij zocht immer de ongelukkigen om hen te troosten, verlaat dan geen ellendigen zondaar, die tot u zijne toevlucht neemt; gewaardig u, in zijn voordeel te spreken. Uw goddelijken Zoon is steeds bereid, om te doen al wat gij verlangt. Neem mij onder uwe bescherming, en die alleen is mij voldeende, want wanneer gij mij beschermt, zal niets mij kunnen verschrikken: noch

mijne zonden, omdat ik door u vergeving hoop te erlangen; noch de duivel, omdat gij machtiger zijt dan al de krachten der hel: en, ik nader mijn eeuwigen Rechter, uwen Zoon Jesus Christus, met meer vertrouwen, omdat een enkel uwer gebeden voldoende zal zijn Hem tot genade te stemmen. Bescherm mij dus, o mijne Moeder, en verwerf mij de vergeving mijner zonden, liefde tot Jesus, de heilige volharding, een zaligen dood en eindelijk de vreugde des Hemels. Het is waar, dat ik die genade niet verdien, maar ik zal ze verwerven, wanneer gij er den Heer om verzoekt: gewaardig u dus bij Jesus mijne voorspraak te zijn. O Maria, mijne Koningin, al mijn vertrouwen berust op u; in de hoop op u vind ik mijne rust, begeer ik te leven en te sterven. Amen.

Driemaal een *Wees gegroet*, als boven.

Gebed tot Maria onze Moeder.

O Maria! heilige Moeder, hoe is 't mogelijk, dat ik, die eene zoo heilige Moeder heb, zoo bedorven blijf; dat ik, die eene Moeder heb, altijd brandende van liefde tot God, nog altijd het schepsel aanhang en bemin; dat ik, die eene Moeder heb zoo rijk in deugden, daaraan zoo arm ben! O beminnelijke Moeder! het is waar, dat ik niet verdien, uw zoon (uwe dochter) te wezen; mijn slecht gedrag heeft mij deze gunst geheel onwaardig gemaakt; ik vraag u dus, neem mij slechts aan als den geringsten uwer dienaren. Verbied mij echter niet, u mijne Moeder te noemen; die naam vertroost, verteedert mij en herinnert mij de verplichting, die ik heb van u te beminnen; die naam moedigt mij aan, om mijn vertrouwen op u te stellen. Wanneer ik terug schrik bij het zien van mijne zonden en bij de gedachte aan de goddelijke gerechtigheid, dan voel ik mij bemoedigd en versterkt, als ik denk, dat gij mijne Moeder zijt. Ach! laat ik u dan

noemen : mijne Moeder, mijne lieve Moeder !
 zoo wil, zoo zal ik u altijd noemen. Na
 uw goddelijken Zoon zult gij altijd mijne
 hoop, mijne toevlucht, mijne liefde zijn in
 dit tranendal, en stervende hoop ik u nog
 toe te roepen : o mijne Moeder, mijne
 goede Moeder, kom mij te hulp, heb mede-
 lijden met mij en versterk mij. Amen.

Dagelijksch gebed tot de H. Maria en Joseph.

H. Maria en Joseph ! Gij aan wie God
 vergund heeft, zijn eenigen Zoon J. C.
 hier op aarde te bewaken, te bestieren en
 te verzorgen ; neemt mij, bid ik u, hoe
 onwaardig ik ook ben, onder het getal
 uwer beschermelingen op, en verwerft mij
 de genade, dat ik u steeds zoo moge ge-
 hoorzamen en liefhebben, zoo als uw eenige
 Zoon Jesus u gehoorzaamd en lief gehad
 heeft. Neemt mij aan tot uw zoon, en
 gewaardigt u mij heden en al de dagen
 mijns levens zoo te geleiden en te bewaren,
 dat ik elke doodzonde zorgvuldig vermijde,
 de heilige zuiverheid ongeschonden beware,
 de gehoorzaamheid aan ouders en oversten
 beoefene, en naar vermogen mijn staat vol-
 maakt beleve. Helpt door uwe voorspraak

de zwakheid van uwen dienaar, opdat ik mij dagelijks meer bevestig in een christelijken wandel, getrouw de deugden van geloof, hoop en liefde beoefene, en stipt de H. verplichtingen volbreng, die ik bij de toewijding aan uwe dienst op mij genomen heb.

Eindelijk doet steeds in mij meer en meer de liefde tot Jesus uw Zoon ontbranden, opdat dit H. liefdevuur mij versterke om een leven te leiden, dat Gode waardig is. Amen.

Gebed tot Jesus, Maria en Joseph.

Jesus, Maria, Joseph! Gij leefdet op aarde als geringe, arbeidzame lieden, onbekend en ongeacht bij de wereld, in een nederigen stand, in stille rust; en nochtans waart gij de heiligste personen op aarde. In u zie ik, dat de heiligheid niet bestaat in buitengewone, groote of gerucht makende daden, maar in, naar uw voorbeeld, den wil Gods en de plichten van mijnen staat getrouw te vervullen, in de zonde te vluchten en de deugd te beoefenen. Ook in mijnen staat kan ik U navolgen en Gode behagen. Elke nuttige of noodzakelijke arbeid, elke plichtsvervulling of liefdedienst om God verricht is tevens eene vereering

Gods. Het verrichten der huiselijke bezigheden kan met de ware godsvrucht zeer goed bestaan; bidden en werken kan vereenigd zijn, ja het behoort zelfs bij elkander, terwijl de handen arbeiden moet het hart aan God denken. Onder den arbeid wil ik bij mij zelve zeggen: „Mijn God! „ik doe dit, wijl Gij het wilt, en zóó Gij „het wilt; ofschoon mijn werk zwaar is, „en door de menschen slecht beloond wordt, „ziet en beloont Gij het toch; aan U offer „ik mijn werk op; Gij zult het zegenen.” Indien ik zoo denk en bid, dan geschiedt alles met meer moed en vlijt, en mijn werk gaat voorspoediger. Op deze wijze dien ik tegelijk God en de menschen, win ik mijn dagelijksch brood en den Hemel. Jesus, Maria, Joseph! in u zie ik, dat rijkdom, aanzien en welvaart het ware geluk niet uitmaken; want dit alles heeft God, hoe dierbaar Gij Hem ook waart, u niet gegeven. Gij hadt veel gebrek, rampen en vervolging te lijden, en echter waart Gij vergenoegd, tevreden en gelukkig. Dat kan ik ook zijn, indien ik een zuiver geweten, een kinderlijk vertrouwen op God heb, indien ik gaarne arbeid, indien ik tevreden ben met hetgeen Gij mij voor mijne vlijt gelieft te schenken, en mijn waar geluk in het andere leven zoek; indien ik

den vrede hemin, en door zachtmoedigheid, voorzichtigheid en dienstvaardigheid mij geacht en bemind maak bij mijne medemenschen. Jesus, Maria, Joseph! het uitmuntend voorbeeld uwer deugden zweve allen kinderen, ouders, echtgenooten en al uwen vereerders steeds voor oogen en spore ons tot navolging aan, opdat uw naam in het uur des doods dankbaar en tot troost door ons moge genoemd worden. Liefde en eendracht wone in alle huizen, gelijk ze in uwe zielen woonden. Dan zal overal de zegen nederdalen, tot dat wij eindelijk bij U in den hemel komen en eeuwig gelukkig zijn zullen. Amen.

Gebed voor onzen H. Vader den Paus.

Onze Vader, die in de Hemelen zijt, zie neder op uwe kinderen, die met gevouwen handen en een hart vol droefheid voor U liggen neêrgekniel. Jesus, uw Goddelijke Zoon, heeft aan zijne H. Kerk een plaatsvervanger op aarde gegeven, te weten: onzen H. Vader den Paus, den Vader onzer zielen en den herder van alle gelocvige Katholicken. O, almachtige God, werp een oogslag op dien heiligen Herder; zie, zijne ziel is bedroefd tot den dood toe, zijne

pauselijke kroon is eene kroon van doornen geworden; ondankbare kinderen zijn tegen hem opgestaan en de machtigen der aarde komen hem niet te hulp. Beschouw in hem den vertegenwoordiger van Jesus, uwen eenigen Zoon. Gelijk die goddelijke Verlosser, bewandelt ook hij den pijnlijken weg des kruises. O, gewaardig U hem in zijne benauwdheden te versterken, en hem op den stoel van den H. Petrus nog gelukkige en rustige dagen te geven, door de ootmoedige onderwerping van al zijne kinderen. Eeuwige Vader, verhoor ons kinderlijk gebed, verhoor het door de verdiensten van uw goddelijken Zoon, die tijdens zijn sterfelijk leven de kleine kinderen zoo liefderijk bij zich riep en zegende. Verhoor ons, eeuwige Vader, en ter liefde van Jesus, ter liefde van de Onbevleete Maagd Maria, geef den vrede aan de kerk, geef den vrede aan de wereld. Amen.

Wij verleen en 40 dagen afaat aan allen, die dit gebed godvruchtig zullen bidden.

† J. ZWIJSEN,

Aartsbisschop van Utrecht, Apost. Admin. van 's Bosch.

Huize Gerra onder Haaren, den 15 Julij 1860.

Gebed tot het H. Hart van Maria (*).

O Hart van Maria, Moeder van God en onze Moeder, minnelijkst Hart, voorwerp van het welbehagen der aanbiddelijke Drievuldigheid, waardig van de Engelen en menschen geëerd en bemind te worden! Hart het meest gelijkvormig aan dat van Jesus, van wien gij het volmaaktste afbeeldsel zijt! Hart vol goedheid en zoo medelijdend met onze ellenden, gewaardig u onze koude harten te verwarmen; bewerk, dat zij alleen met het Hart van hunnen goddelijken Zaligmaker zich bezig houden; stort daarin de liefde uwer deugden, ontsteek ze door dat zalig vuur, waardoor het uwe onophoudelijk gebrand heeft. Waak over de H. Kerk, verdedig haar, wees hare toevlucht en bescherming tegen alle aanvallen harer vijanden. Wees onze weg om tot Jesus te gaan, als de bronader, waardoor wij al de genaden, die ter zaligheid noodig zijn, moeten ontvangen. Wees onze bijstand in onze noodwendigheden, onze steun in onze kwellingen, onze sterkte in de bekoringen, onze toevlucht in

---

(*) Pius VII heeft bij rescript van 18 Augustus 1807 en 1 Febr. 1816, verleend 100 dagen aflat eenmaal daags aan hen, die dit gebed godvruchtig zullen bidden; toepasselijk aan de geloovige zielen.

de vervolgingen, onze hulp in al de gevaren, maar bijzonder in den laatsten strijd onzes levens, het uur des doods, als de gansche hel, als ontketend, onze zielen zal trachten te rooven; dat vreeselijk oogenblik, waarvan onze eeuwigheid afhangt! Ach, laat ons dan, o medelijdende Maagd, de goedheid van uw moederlijk Hart en de kracht van uw vermogen op het Hart van Jesus gewaar worden, met ons in de bron van barmhartigheid eene heilige reddingsplaats te openen, opdat wij tot Hem mogen komen, en Hem met u in den Hemel zegenen, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Gekend, geloofd, bemind, geëerd en verheerlijkt zij altijd en overal het goddelijk Hart van Jesus en het onbevlekt Hart van Maria! Amen.

Uitbreiding van het Memorare voor alle vereerders van Maria.

Gedenk, o goedertierenste Maagd Maria, loe het nooit is gehoord, dat iemand, die tot u zijne toevlucht nam, uwen bijstand verzocht, of uwe voorspraak inriep, door u is verlaten. Bemoedigd door dit vertrouwen, snellen wij eenparig tot u, o Maagd der Maagden, en zuchtende onder

het gewicht onzer zonden, werpen wij ons rouwmoedig voor uwe voeten neder. O Moeder van het eeuwige Woord! versmaad onze vereenigde gebeden niet, maar neem die genadig aan en gewaardig u die te verhooren. Duizende en duizende stemmen gaan er over de geheele aarde in zoo vele vereenigingen eenparig tot u op: o barmhartige Moeder, zult gij zulk een gebed verstooten?... Verwerf ons dan, o toevlucht der zondaren! bij uwen Goddelijken Zoon vergiffenis van al onze zonden, en de genade van in zijne heilige liefde te volharden ten einde toe. Bewaar ons in ons leven voor alle kwaad, en verkrijg ons den goddelijken zegen over al onze handelingen. Draag gij daarom, o lieve moeder! al onze gedachten, woorden en werken, ons leven en onzen dood, als een offer op aan uwen Goddelijken Zoon, tot glorie van zijnen naam, tot herstel van alle oneer Hem aangedaan, en tot zaligheid van onze en alle ongelukkige zielen. Met broederlijke gebeden komen wij tot uwen Zoon, die onze Broeder geworden en voor ons aller zaligheid aan het kruis gestorven is; met broederlijke gebeden komen wij tot u, die aan allen tot Moeder zijt gegeven, opdat ons gebed, in zoo krachtige vereeniging ge-

stort, aan uwen Goddelijken Zoon des te behagelijker moge wezen, en voor allen genade, vergiffenis en volharding verwerve. Laat dan niet toe, o goede Moeder! dat één onzer verloren ga, of door een haastigen dood worde verrast; maar bid voor ons, dat wij in het stervensuur den zoeten troost der H. Sacramenten mogen ontvangen; o Jesus, Maria, Joseph! dan vooral, en nu reeds stellen wij onze zielen in uwe handen, want o! hoe beangst zullen wij wezen in dat allerbeslissendst oogenblik. Als dan de helsche vijand eene laatste poging op onze ziel zal wagen, wanneer wij op het punt staan van voor Gods vreeselijken rechterstoel te verschijnen, o Moeder! o lieve Moeder! verlaat ons dan niet, maar spreek voor ons, dat wij met de zoete namen van Jesus, Maria, Joseph op de lippen, den laatsten adem geven, en onze ziel in de blijdschap des Hemels worde opgenomen, om met u en alle Engelen en Heiligen zijne barmhartigheid in eeuwigheid lofte zingen. Amen.

Maria! 'k zie uw Zoon aan 't bloedig kruishout
 (hangen,
 U zevenmaal gewond, aan zijne voeten staan.
 Gij stondt daar, om voor 't laatst zijn zuchten op
 (te vangen,
 Zie, Moeder! naar uw Kind, Hij ziet u stervend
 (aan.

—
 O Vrouw, zie daar uw Zoon! o Zoon, zie daar uw
 (Moeder!
 Zoo sprak Hij; en zijn oog daalt zeggend op ons
 (neêr.

U, Moeder! gaf Hij ons; zich zelve ons tot Broeder:
 Helaas! wat geven wij voor zoo veel liefde weer?

—
 Toen, Moeder! hebt gij ons tot kindren aangenomen.
 O draag met ons Hem op wat 't dankend harte
 (biedt.

Zie, duizenden tot u, bij duizendtallen stroomen,
 Versmaad, o teedre Maagd, ons aller bede niet.

—
 Wil, Moeder, bij uw Zoon voor ons genâ verwerven,
 Ons troosten in den nood, ons sterken in den strijd;
 En in ons stervensuur: denk, hoe ge uw Kind
 zaagt sterven,
 Maria, toon ons dan, dat ge onze Moeder zijt!

Gebed tot Maria voor de overledenen.

O Maria! Moeder van barmhartigheid, wij bidden ook met vereende harten voor onze afgestorvenene broeders, die nog in de plaats van zuivering worden opgehouden; want wij weten dat de band der liefde, die ons op aarde verbond, door den dood niet is verbroken. Uit de diepte klagen zij ons toe: Ontferm u onzer, ontferm u onzer, ten minste gij, onze vrienden, want de hand des Heeren heeft ons getroffen. O Moeder! hunne en onze Moeder! sla een meêdoogend oog op hun pijnlijk lijden, zij verlangen zoo vurig om uwen Goddelijken Zoon te aanschouwen; gedenk, hoe zij in hun leven uwe kinderen waren, en tot het einde huns levens u getrouwelijk hebben bemind en gediend. Zij hadden een zoo groot betrouwen op u; laat hunne hoop niet beschaamd worden, maar verwerf voor hen, dat zij spoedig uit hunnen kerker verlost, en door het eeuwig licht verblijd mogen worden; stel te dien einde aan uwen Goddelijken Zoon voor, al wat Hij op aarde uit liefde tot ons heeft geleden, zijn bloedig kruis, zijne wijdgeopende wonden. Ach! dale zijn kostbaar bloed, in overvloed voor allen

gestort, op hunne dorstende zielen af: dan,
 o lieve Moeder! zullen zij in hunne smarten
 verkwikt, van hunne schulden ge-
 zuiverd wezen; dan, o lieve Moeder!
 snellen zij de glorie des Hemels binnen,
 om met u en alle Heiligen, het Lam zon-
 der vlekken te aanbidden en in eeuwigheid
 te loven. Amen.

O, teedre Moedermaagd! klimt tot u in den hoogen,
 Der zielen roepstem niet om laafnis in heur straf?
 Heb, Moeder! zuchten zij, heb, Moeder! mededoogen,
 En sla door uwe beê de kluisters van ons af.

Zie, Moeder! hunne smart, — hoor, Moeder! hoe
 (zij smeeken,
 Hoe blijde noemden ze u, hoe eerden ze u op aard;
 O, laat een straal van licht hun kerkernacht door-
 (breken...
 Hebt gij, bij 't kruishout niet in smarten hen
 (gebaard!

Maria, zijn ze u niet tot kinderen gegeven,
 Toen 't zeventvoudig zwaard u 't moederhart door-
 (sneed?
 En, nu gij naast uw Zoon ten zetel zijt verheven,
 Neen Moeder!... 't kan niet zijn, dat gij hen nu
 (vergeet.

Hoor, Moeder, dan de beê vereend u toegezongen,
 En voeg er de uwe bij; uw Zoon versmaadt u niet;
 Geëind is dan hun smart, hun boeijen zijn ontbonden,
 En juichend zingen zij het eeuwig vreugdelied.

Gebed om zich de H. Maagd tot beschermster te kiezen.

Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria, ofschoon ik geheel onwaardig ben, mij onder het getal uwer dienaren te plaatsen, zoo vertrouw ik echter op uwe onbepaalde goedheid. Ik nader dan tot u met een brandend verlangen om u te dienen, terwijl ik heden, in tegenwoordigheid van uw kuischen bruidegom den H. Joseph, van mijn Engelbewaarder en van alle Heiligen, u tot mijne Moeder, beschermster en meesteres verkiez. Ik maak het vaste voornemen u voor geheel mijn leven te loven, te dienen, na te volgen en door woorden en daden anderen tot uwe heilige dienst op te wekken. O, mocht ik kunnen bewerken, dat ieder u vereerde, zoo als gij het verdient! Heden smeek ik u ootmoedig, goedertieren Maagd, door het H. Bloed, 't welk uw goddelijken Zoon Jesus Christus, onze Heer, ook voor mijne zonden aan 't kruis vergoten heeft, dat gij mij onder de schare uwer kinderen wilt opnemen, en mij bij God de genade verwerven, die ik behoef, om al mijne gedachten, begeerten woorden en werken naar zijn heiligen wil in te richten, om naar de veredeling en

volmaking mijns harten te streven. Leer mij God en u meer en meer beminnen, en ontdaan van de gehechtheid aan al het aardsche, mijn eenig uitzicht op den Hemel vestigen, opdat eenmaal mijn hoogst verlangen vervuld en ik welbehagelijk voor 't oog van God en voor het uwe moge worden. Geleid mij aan de hand op den weg, dien ik moet bewandelen; laat mij geen enkel oogentlik alleen, maar ondersteun mij nu en in het uur van mijnen dood. Amen.

Toewijding aan Maria.

O mijne Moeder, beschermster en meesteres, allerheiligste Maagd Maria! ik geef mij onbepaald aan uwe bijzondere bescherming over; ik draag mij zelve, mijne ziel en mijn lichaam, al wat mijn hart bemint, al wat ik bezit, geheel aan u op. Wees mijne sterkte in den strijd des levens, mijn troost in de droefheid, mijn balsem in de pijn. Schenk mijner ziele eene heilige vreugde, wanneer God mij zegen en barmhartigheid doet gevoelen: eene onbepaalde gelatenheid te midden van ongeluk en tegenspoed. Verwijder van mij de lauwheid in het geloof, in 't vervullen mijner godsdienstplichten; verwarm mijn hart, wan-

neer het koud is voor God, voor deugd en plichtbetrachting, en stort in mij een onverdeeld vertrouwen op de goddelijke genade, bijstand en barmhartigheid. Zie, mijn geluk en mijne ellende, mijn leven en mijn dood wijd ik u toe, opdat door uwe alles vermogende voorbede en door uwe verdiensten, mijn smeeken verhoord worde, en opdat mijne werken mogen strekken ter verheerlijking Gods, tot verheffing van uwen H. Naam, tot heil en stichting mijner naasten en ter bevordering van mijne eigene zaligheid. Amen.

LITANIE

TER EERE DER

ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.

God, H. Geest, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid, één God, ontferm U
onzer.

H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods,

H. Maagd der Maagden,

Moeder van Christus,

Moeder der goddelijke genade,

Allerreinste Moeder,

Allerzuiverste Moeder,

Ongeschonden Moeder,

Onbevleete Moeder,

Bid voor ons.

Beminnelijke Moeder, bid voor ons.
 Wondervolle Moeder,
 Moeder des Scheppers,
 Moeder des Zaligmakers,
 Allervoorzichtigste Maagd,
 Eerwaardige Maagd,
 Lofwaardige Maagd,
 Machtige Maagd,
 Goedertierene Maagd,
 Getrouwe Maagd,
 Spiegel der rechtvaardigheid,
 Zetel der wijsheid,
 Oorzaak onzer blijdschap,
 Geestelijk vat,
 Eerwaardig vat,
 Uitmuntend vat van godsvrucht,
 Geheimzinnige roos,
 Toren van David,
 Ivoren toren,
 Gulden huis,
 Ark des Verbonds,
 Deur des Hemels,
 Morgenster,
 Behoud der zieken,
 Toevlucht der zondaren,
 Troosteres de bedrukten,
 Hulp der Christenen,
 Koningin der Engelen,
 Koningin der Aartsvaderen,
 Koningin der Profeten,

Bid voor ons.

Koningin der Apostelen, bid voor ons.
 Koningin der Martelaren,
 Koningin der Belijders,
 Koningin der Maagden,
 Koningin van alle Heiligen,
 Koningin zonder erfsmet ontvangen,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ons, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons, Heer.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm U onzer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.

Bid voor ons.

Onze Vader, enz.

Onder uwe bescherming nemen wij onze
 toevlucht, o H. Moeder Gods, verstoot
 onze gebeden niet in onzen nood; maar
 verlos ons altijd van alle gevaren, o glo-
 rierijke en gezegende Maagd, onze Vrouwe,
 onze middelares, onze voorspreekster, ver-
 zoen ons met uwten Zoon, beveel ons
 aan uwten Zoon, vertoon ons aan uwten
 Zoon.

Bid voor ons, H. Moeder Gods. - Op-
 dat wij waardig worden de beloften van
 Christus.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels, de menschwording van Christus, Uwen Zoon, hebben leeren kennen, door zijn lijden en kruis tot de glorie der verrijzenis mogen geraken. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

 L I T A N I E

VAN

 HET HEILIGE HART VAN MARIA.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader! ontferm U onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.

God, heilige Geest, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm
U onzer.

Hart van Maria, allerzuiverst van af uwen
oorsprong, verwerf ons de genade der
goddelijke liefde.

Hart van Maria, vol genade.

Hart van Maria, gezegend boven alle
harten,

Hart van Maria, levend beeld van het
H. Hart van Jesus,

Hart van Maria, voorwerp van het wel-
behagen des Heeren,

Hart van Maria, bron van ootmoedigheid,

Hart van Maria, zetel der barmhartig-
heid,

Hart van Maria, vuur der goddelijke
liefde,

Hart van Maria, oceaan der goedheid,

Hart van Maria, wonder van onschuld
en heiligheid,

Hart van Maria, spiegel van al de god-
delijke volmaaktheden,

Hart van Maria, waarin het bloed
van Jesus, de prijs onzer verlossing,
gevormd is,

Hart van Maria, dat, door uwe vurige
verlangens, de zaligheid der wereld
hebt bespoedigd,

Hart van Maria, dat voor de zondaars
genade verwerft,

Hart van Maria, dat de woorden van
Jesus getrouw bewaardet,

Verwerf ons de genade der goddelijke liefde.

Hart van Maria, met een zwaard van
droefheid doorstoken,

Hart van Maria, door het lijden van
Jesus met bitterheid vervuld,

Hart van Maria, met den gekruisigden
Jesus aan het kruis gehecht,

Hart van Maria, met Jesus in het graf
gedaald,

Hart van Maria, bij de verrijzenis
van Jesus een nieuw leven aan-
nemende,

Hart van Maria, bij de hemelvaart
van Jesus met eene onuitsprekelijke
vreugde overstelpt,

Hart van Maria, dat bij de nederda-
ling van den H. Geest een nieuwen
overvloed van genade ontvangt,

Hart van Maria, troost der bedroefden,

Hart van Maria, toevlucht der zondaren,

Hart van Maria, hoop en schuilplaats
van allen, die U toegenegen zijn,

Hart van Maria, hulp en steun der
stervenden,

Hart van Maria, vreugde en genoegten
der Engelen en Heiligen in den
Hemel,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, verhoor ons, Heer.

Verwerf ons de genade der goddelijke liefde.

ven
der

Verwerf ons de genade der goddelijke liefde

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Wees gegroet, enz.:

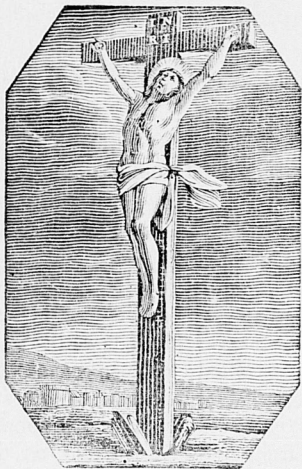
G E B E D.

Oneindig goedertieren God, die tot zaligheid der zondaren en tot troost der bedroefden aan de gelukzalige Maagd Maria een Hart gegeven hebt gelijkvormig aan dat van uw goddelijken Zoon, verleen aan diegenen, die dit zuiver en onbevlekt Hart vereeren, de genade van, door hare voorpraak en verdiensten, gelijkvormig te worden met het H. Hart van Jesus. Amen.

GEBED MET VOLLEN AFLAAT.

Al wie, na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, het volgende gebed godvruchtig voor EENIG BEELD VAN DEN GEKRUISTE leest en daarenboven eenigen tijd naar de meening van Z. H. den Paus bidt, verdient EEN VOLLEN AFLAAT, welke ook aan de zielen in het Vagevuur kan worden toegevoegd. (Door Paus Pius IX bekrachtigd, 31 Juli 1858).

GEBED.

Zie, o goede en allerzoetste Jesus, ik werp mij voor uw aangezicht op mijne knieën neder en bid en smeeK U met al den gloed mijner ziel, dat Gij levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde, een waar berouw over mijne zonden en een vasten wil, om ze te verbeteren, in mijn hart wilt drukken; terwijl ik met groote aandoening en smart uwe vijf wonden bij mij zelve overdenk en in den geest beschouw, voor oogen hebbende, wat reeds de profeet David, van U, o goede Jesus, in den mond nam: Zij hebben mijne handen en mijne voeten doorboord, zij hebben al mijne beenderen geteld, (Ps. XXI, 17—18.)

AFLAAT - GEBEDEN.

VOORBEREIDEND GEBED.

Almachtige en eeuwige God, ik betrouw, dat mijne zonden mij in het Sacrament van boetvaardigheid zijn vergeven, wat de schuld en de eeuwige straffen betreft. Maar daar ik aan uwe rechtvaardigheid wellicht nog door tijdelijke straffen voldoening moet geven, neem ik mijne toevlucht tot den schat der overvloedige voldoeningen van onzen Heer Jesus Christus, de H. Maagd en de Heiligen. Uwe Kerk, die daarvan de uitdeelster is, veroorlooft mij heden uit die onuitputtelijke bron te genieten, om aan te vullen, wat aan mijne werken ontbreekt. Laat mij deelen, o barmhartige God, in dien kostbaren aflaat, welken ik afsmeek. Ik verfoei op nieuw mijne zonden en ik neem mij vast voor, met de hulp uwer genade, daarin niet meer te hervallen.

GEBED TOT GOD DEN VADER.

VOOR DE VERHEFFING DER H. KERK.

Gedenk, o eeuwige Vader, uwe Kerk, welke Gij van den beginne hebt bezeten. Verheerlijk haar als de Bruid van Jesus Christus, uw eenigen Zoon, die al zijn bloed voor haar gestort heeft. Wil, bid ik U, haar verheffen, met zulk een glans van heiligheid doen schitteren en met zulk een overvloed van genade vervullen, dat zij in haar strijden en lijden steeds overwinne en meer en meer haren goddelijken Bruidegom gelijkvormig worde. Geef, dat al hare kinderen U door een levendig geloof kennen, U met een vast betrouwen aanroepen en met altijd toenemende liefde beminnen.

Onze Vader; Wees gegroet; Glorie zij den Vader.

GEBED TOT GOD DEN ZOON,

VOOR DE UITROEIJING DER KETTERIJEN.

O Jesus, waarachtig licht dat allen mensch, die in deze wereld komt, verlicht, ik smeeek U de duisternis, de dwaling en de scheuring te doen verdwijnen. Geef, dat allen het licht der waarheid volgen en zich haas-

ten, in den schoot der Kerk terug te keeren. O goede Herder, breng de verdwaalde schapen tot den schaapstal terug, opdat er maar ééne kudde en één Herder zij.

Onze Vader; Wees gegroet; Glorie zij den Vader.

GEBED TOT DEN H. GEEST.

VOOR DEN VREDE TUSSCHEN DE CHRISTENVORSTEN.

O goddelijke Geest, Geest van liefde en vrede, die zoo vele volken in de eenheid des geloofs hebt vereenigd, stort de volheid uwer genade uit over de vorsten en hunne dienaren. Vervul hunne harten met dien geest van liefde, welken Gij op deze aarde gebracht hebt. Geef, dat zij zich nooit door eenigen hartstocht laten vervoeren; dat zij nimmer iets ondernemen tegen uwe glorie en de eensgezindheid uwer Kerk, maar zich integendeel beijveren, om de volken, die Gij hun hebt toevertrouwd, naar de vreugde des eeuwigen levens te geleiden.

Onze Vader; Wees gegroet; Glorie zij den Vader.

GEBED TOT DE H. DRIEVULDIGHEID.

VOOR DE VERBREIDING DES GELOOFS.

H. Drievuldigheid, Vader, Zoon en H. Geest, gedenk, dat de zielen der ongeloo- vigen het werk uwer handen zijn en Gij ze naar uw beeld hebt geschapen. Dat uwe rechtvaardige toorn bevredigd worde door de gebeden der godvruchtige zielen en der H. Kerk. Maak een einde aan hunne blind- heid, zend tot de heidensche volken aposto- lische mannen, die zich in uwe liefde be- ijveren, om het geloof onder hen te ver- breiden, U te doen aanbidden en beminnen.

Onze Vader; Wees gegroet; Glorie zij den Vader.

GEBED VOOR ONZEN H. VADER, DEN PAUS.

O God, Herder en Bestuurder van alle geloovigen, zie op uwen dienaar N, dien Gij tot Herder uwer Kerk hebt willen aan- stellen, genadig neder; geef hem, bidden wij U, dengenen over wie hij gesteld is, door woord en voorbeeld tot heil te ver- strekken, opdat hij samen met de hem toe- vertrouwde kudde tot het eeuwig leven moge geraken. Door onzen Heer, Jesus Christus, uwen Zoon.

Onze Vader; Wees gegroet; Glorie zij den Vader.

GEZANGEN.

I.

Wees gegroet.

1.

Wees gegroet op kindertoon,
Wees gegroet, MARIA Moeder,
Van Gods eengeboren Zoon,
Onzen Heiland en Behoeder,
U, die onze Moeder zijt, } *bis.*
U zij ook mijn lied gewijd. }

2.

Vol van gratie noemde u God,
Vol van gunsten en genaden;
O waar' dit ook hier mijn lot
Op de smalle levenspaden!
Moeder Gods! o bid voor mij, } *bis.*
Dat ik die steeds waardig zij. }

3.

God is met u, welk eene eer!
Wie zal u dan tegenstreven?
O mocht ik ook God den Heer,
Als gij, recht ter eere leven!
Bid, MARIA! bid voor mij, } *bis.*
Dat Gods eer mijn streven zij. }

4.

Heerlijk blonk reeds in uw jeugd
 Uw volständig Godsvertrouwen:
 God beloonde uw stille deugd
 Zeegnend boven alle vrouwen.

Bid, MARIA! bid voor mij, } *bis.*
 Dat ook ik gezegend zij.

5.

Ook uw goddelijke Zoon,
 Onze Heer, zij mij ten zegen;
 Stroom' zijn liefde en gunstbetoon
 Op uw smeekgebed mij tegen.

Moeder Gods! o bid voor mij, } *bis.*
 Dat uw Zoon mijn Heiland zij.

6.

Lieve Moeder, o mijn vreugd,
 Bid voor mij, o bid voor allen,
 Die door godsdienst, reine deugd,
 Streven naar uw welgevallen;

Bid voor ons in allen nood, } *bis.*
 En in 't uur van onzen dood.

II.

Hulde en Bede aan de heilige Maagd Maria.

1.

Komt, heffen wij een loflied aan,
 Ons hart klimme op van de aard,
 Tot voor Gods troon, waar de Engelen staan,
 't Zij met hun lied gepaard.
 Wij zingen met den toon van 't stof
 En knielen zingend neêr;
 Wij staamlen dankbaar uwen lof,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

2.

Dat onze lof u niet mishag',
 O Hemel-Koningin!
 Al is de toon van 't stof wat laag,
 Hij dring' ten Hemel in.
 Geen mensch, die ooit zoo veel vermocht;
 Niets evenaart uwe eer;
 Uw hulp is nooit vergeefs verzocht,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

3.

Uw ootmoed was zoo gadeloos,
 Zoo kostbaar in Gods oog,
 Dat u zija Zoon tot Moeder koos,
 Toen Hem ons lot bewoog.

O Morgenster der zaligheid,
 Hij daalde in u ter neêr,
 Uw deugd had u dat heil bereid,
 O Moeder van den Heer! (*bis*)

4.

Verbaasd en woedend was de hel,
 Om 'theil van ons geslacht,
 Toen u de Aartsengel Gabriël
 De hemel-boodschap bracht.
 Nu spanne Satan strik en net,
 Wij vreezen hem niet meer;
 Uw Zoon heeft hem den kop verplet,
 O Moeder van den Heer! (*bis*.)

5.

Hoe lieflijk klonk der Engelen toon
 Voor de eerste maal op aard',
 Toen gij, o Zuivere Maagd, Gods Zoon
 Hebt in een stal gebaard.
 Het Engelenkoor juichte in ons lot
 En daalde aanbeddend neêr;
 Het zag — een mensch geworden God —
 U — Moeder van den Heer! (*bis*.)

6.

Wij roepen u met heel de Kerk,
 Als hulp en voorspraak aan.
 Heeft JESUS 't eerste wonderwerk
 Niet op uw beê gedaan?

Ach! zie dan gunstig van omhoog
 Op uwe kindren neêr;
 Beschouw ons met een moederoog,
 O Moeder van den Heer!

7.

Uw Zoon, toen Hij aan 't kruishout hing,
 Ons 't eeuw'ig heil verwierf,
 Beval u aan zijn lieveling,
 Eer Hij voor 't menschedom stierf.
 Joannes' liefde ontving dit loon,
 Wij deelden in die eer;
 Gij werdt zijn Moeder, Hij uw zoon,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

8.

Wil zóó ook onze Moeder zijn;
 Ons hart, dat JESUS mint,
 Roept tot u, uit deez' raapwoestijn:
 „Ach! Moeder! zie uw kind!
 Zie, lieve Moeder van genâ!
 Toch gunstig op ons neêr;
 Uw liefde is zonder wedergâ,
 O Moeder van den Heer!” (*bis.*)

9.

Ach! Moeder van barmhartigheid!
 Onttrek uw hulp ons niet,
 Als ons de wereld lokt en vleit,
 Als gij ons wanklen ziet;

Als ze ons door wellust strikken zet,
 Of streelt door lof en eer,
 Ach! dat uw voorspraak ons dan redd',
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

10.

Wanneer ons armoê dreigt of drukt,
 Als ziekte of pijn ons kwelt,
 Als alles, wat wij doen, mislukt,
 Als ramp op ramp ons knelt,
 Als niets op aarde ons troosten kan,
 Ach! zie dan op ons neer;
 Troost gij ons door uw voorspraak dan,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

11.

Als eenmaal 't bange sterfuur slaat,
 Als de aard geen vreugd meer heeft,
 Als geld en roem ons niet meer baat,
 Wellicht slechts wroeging geeft;
 Als grootheid klein wordt in ons oog,
 Met 's werelds ijdele eer;
 Wees onze voorspraak dan omhoog,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

12.

Bescherm ons zóó in elken nood,
 En sta ons altoos bij;
 Vooral in 't uur van onzen dood,
 Opdat het zalig zij,

En wij, om 't heil voor ons bereid,
 Met u, Gods lof en eer
 Verheffen tot in eeuwigheid,
 O Moeder van den Heer! (*bis.*)

III.

Aan Maria, onbevlekt ontvangen.

1.

Voor u klinken onze zangen,
 Moeder zonder zonde ontvangen!
 Maagd van ADAMS erfsmet vrij,
 O MARIA, enkel gij! (*bis.*)

2.

Onbevleete! zij geprezen;
 Lelie door God uitgelezen,
 Blinkend boven de Engelenrij,
 O MARIA, enkel gij! (*bis.*)

3.

Maagd, bestemd een God te baren,
 JESUS' Kerk kwam 't ons verklaren,
 Dat gij waart van de erfschuld vrij,
 O MARIA, enkel gij! (*bis.*)

4.

Nu verkonden 't lofgezangen:
 Vlekloos is een Maagd ontvangen;
 En ook wij, wij juichen blij:
 Lieve Moeder dat zijt gij! (*bis.*)

5.

Bid, o bid in 't zalig Eden
 Voor uw kindren hier beneden,
 Worde ons hart zoo rein als gij,
 Moeder, Moeder, sta ons bij! (*bis.*)

IV.

O Moeder Gods.

1.

O, Moeder Gods, o reinste Maagd!
 Naar 't voorbeeld onzer vadren,
 Vertrouwen wij, nooit vruchteloos,
 U smeekende te nadren. (*bis.*)

2.

Wij bidden u, o Koningin!
 Wend minzaam toch uwe oogen,
 Van 't glorielicht, waarin gij troont,
 Op ons, in 't stof gebogen (*bis.*)

3.

Wij zuchten in dit tranendal,
 Van zielsgevaar omgeven,
 En moeten vaak in druk en smart
 En bange zorgen leven. (*bis.*)

4.

Maar gij, o troost, o hulp in nood,
 Wil onzer u erbarmen,
 En berg ons, voor 't gevaar beschut,
 In uwe Moederarmen. (*bis.*)

5.

De duivel zoekt ons ten verderf,
 Zijn strikken uit te zetten;
 Maar gij, o kom, wil met uw voet
 Zijn helschen kop verpletten. (*bis.*)

6.

De wereld tracht door schijn geluk
 Ons aan de deugd te onttrekken;
 Maar geef dat wij nooit onze ziel
 Door 't aardsche slijk bevleeken. (*bis.*)

7.

Het vleesch is zwak en steeds geneigd
 Om schijnvreugd na te jagen;
 Maar bid, dat wij als 't hoogst geluk
 God zoeken te behagen. (*bis.*)

8.

MARIA, bid, bid uwen Zoon,
 Dat wij, hoezeer omgeven
 Van zonde en kwaad, toch immer rein
 Voor Godes aanschijn leven. (*bis.*)

9.

O bid, dat wij aan 's levens eind,
 In JESUS liefde sterven,
 En na den dood, met u vereend,
 Het rijk des Hemels erven. (*bis.*)

V.

Maria leve!

1.

MARIA leev'! wat glans en luister mengen
 Zich in dit hart van alle vlekken vrij!
 MARIA leev'! de Koningin der Engelen,
 De Moedermaagd aan 't hoofd der maag-
 denrij.

MARIA *leve met God, haar kind!* } *bis.*
Leve MARIA! die ons als moeder mint }

2.

MARIA leev'! kom laat ons voor haar knielen,
 Ze is dochter Gods, Gods Moeder, Godes
 bruid ;

MARIA leev'! ze is 't heilverbond der zielen,
 Door hare hand stort God zijn gunsten uit.

MARIA *leve*, enz.

3.

MARIA leev'! zou ik haar ooit verlaten?
 'k Was liever dood en lag in 't duister
 graf:

Wat, zonder haar, zou mij het leven baten?
 Neen, God, breek eer den draad mijns
 levens af.

MARIA *leve*, enz.

4.

MARIA leev'! laat me in haar liefde leven,
 Met haar vereend, vrees ik noch dood,
 noch pijn ;

De laatste zucht, die op mijn lip zal zweven,
 Zal liefdezucht voor u, MARIA, zijn.

MARIA *leve*, enz.

VII.

L O F Z A N G

TER EERE VAN HET

Heilig en Onbevlekt Hart van Maria.*(WIJZE: Wees gegroet op kindertoon).*

I.

Laat nu de aarde op blijden toon
 't Duizendstemmig feestlied zingen,
 Reeds weerklinkt om 's Heeren troon
 't Lofgezag der hemellingen,
 't Ruisch der Moeder van den Heer, } *bis.*
 En haar heilig Hart ter eer!

—
 Spiegel, gij, van Godes macht,
 Die voor de erfsmet u beveiligd,
 U uit heel het aardsch geslacht
 Zich ten woontent heeft geheiligd,
 Heiligdom van Gods gena! } *bis.*
 Tempel zonder wederga!

—
 Vlekloos Hart! wie zal uw lof,
 Wie uw zaligheid bezingen?
 De Englen van het hemelsch hof
 Spreken in hun hooge kringen,
 Neen, zij spreken nimmer uit, } *bis.*
 Wat dit heilig Hart omsluit.

Voor het machtig zonnelicht
 Wijkt de stille sterrenluister,
 Maar de zon haalt 't aangezicht
 En haar stralen weg in 't duister
 Voor de glorie van de Maagd, } *bis.*
 Die aan 't Hart van God behaagt. }

Reiner dan ooit sneeuwvlok viel,
 Waardig hier haar God te aanschouwen,
 Was de hemelreine ziel
 Der gezegendste aller vrouwen;
 Op die schoonheid zag de Heer } *bis.*
 Van zijn hoogen zetel neêr. }

II.

Toen nu 't Woord in uwen schoot,
 Moedermaagd! was neêrgekomen,
 En, bereid ten offerdood,
 Knechtsgestalt had aangenomen,
 O wat hebt ge een liefdegloed } *bis.*
 In uw Moederhart gevoed! }

Hoe was toen uw Hart verheugd,
 En in liefdevuur verslonden!
 Want gij droegt der heemlen vreugd;
 Maar, o Moeder! eens oock wonden
 Al de schichten van de smart } *bis.*
 Uw beminnend Moederhart. }

U doorgriefde wond bij wond
 Door geheel uw lijdend leven;
 Maar toen ge onder 't kruishout stondt,
 En uw Zoon den geest zaagt geven,
 En een speer zijn zij' doorstak, } *bis.*
 Ach! wie meldt, hoe 't Hart u brak. }

—
 Uit dat lichaam, zoo verscheurd,
 Vloeit een bloedstroom voor haar neder;
 Wie, wie is er die niet treurt
 Met een moederhart, zoo teeder;
 Maatloos als de onmeetbre zee } *bis.*
 Is MARIA's boezemwee. }

—
 Ach! droog hare tranen af,
 Rijs, o Koning van het leven!
 Rijs weêr op uit 't duister graf,
 En van glorielicht omgeven,
 Trooste uw aangezicht de smart } *bis.*
 Van 't gebroken Moederhart. }

III.

Wees, MARIA! wees getroost,
 Lang zal 't lijdensuur niet wezen:
 Eer de derde morgen bloost,
 Ziet ge uw Zoon, uit 't graf verzezen,
 Vrij van smart en vrij van smaad, } *bis.*
 In 't onsterflijk lichtgewaad. }

Dáár, dáár ziet zij reeds haar God,
 Haar beminden Zoon genaken,
 En een nameloos genot
 Voelt zij nu haar Hart doorblaken,
 Tot Hij, in triumf gekeerd,
 Aan des Vaders zij' regeert. } *bis.*

Rustloos zucht haar minnend Hart,
 Nu ze op aard nog moet verwijlen;
 O zij wil van liefdesmart
 Opwaarts naar heur JESUS ijlen,
 Die in 's Vaders heerlijkheid
 Reeds haar zetel toebereidt. } *bis.*

Als het maagdlijk was voor 't vuur,
 Voelde zij haar Hart verteren,
 Zij versmacht naar 't zalig uur
 Dat de stem haar roep' des Heeren.
 JESUS komt haar te gemoet
 En zij sterft van liefdegloed. } *bis.*

Heilig Harte! vrij van smet,
 Troost voor wie op u vertrouwen,
 Hoor ons kinderlijk gebed,
 O gezegendste aller vrouwen,
 Vraag nu, vraag van 't godlijk Lam,
 Dat zijn liefde ons hart ontvlamm' } *bis.*

Lofzang aan Maria.

1.

Juublend wil ik u bezingen,
Moedermæagd! die op den troon
In het hoogst der hemelkringen
Zijt gezeten naast uw Zoon;
De Engelen om u opgevaren
Blijven, met verrukt gemoed,
In 't geheim der liefde staren,
Waar uw beider hart van gloedt.

2.

't Vloekwoord op ons uitgesproken,
Klevend aan den schoot der vrouw,
Werd voor u alleen verbroken,
In wie God eens wonen zou;
Vóór die heilzon op ging varen,
Schoot voor 's werelds wachtend oog,
Vlekloos, uit den nacht der jaren,
Uwe morgenster omhoog.

3.

's Heeren Engel werd gezonden,
Die, met zwanger licht omhuld,
U de boodschap kwam verkonden,
Die 't erbarmingsplan vervult.

Ja, de hemel huwde aan de aarde,
 En Dien gij in Bethlems stal
 Zonder pijn of smarte baarde
 Was de schepper van 't heelal!...

4.

Dan wat zang komt hier te stade,
 Meldt MARIA's liefdevuur:
 Hoogste liefde der genade,
 Hoogste liefde der natuur!...
 Neen, geen tong heeft dit vermogen:
 Christenen! zoo ge 't wilt verstaan,
 Wendt dan naar het kruis uwe oogen,
 En ziet dáár uw Moeder aan.

5.

Dáár is 't dat ze in liefdesmarte
 't Offer van haar JESUS deelt,
 Dáár dat aan haar moederharte
 Hij als kindren ons beveelt.
 Moeder dan, van God gegeven!
 Bid voor ons, bid uwen Zoon,
 Dat Hij eens in 't eeuwig leven
 Ons zijn heerlijkheid vertoon'.

VIII.

Maria-Lied.

1.

Ziet gij daar de wolken zweven
 En de zon in vollen glans,
 Hooger, hooger nog verheven,
 Schittren aan den hemeltrans?
 Nog veel hooger, ver daarboven,
 Zetelt op haar liefdetroon,
 In het hoogst der Hemelhoven, } *bis.*
 JESUS' Moeder naast haar Zoon }

2.

O wat luister! o wat stralen!
 O wat hartverblijdend licht
 Stroomt door 's Hemels wijde zalen
 Van haar maagdelijk aangezicht.
 's Vader eeuwig alvermogen
 Stort zijn heilvloed op haar uit,
 's Heilands glans bezielt hare oogen, } *bis.*
 's Geestes gloed ontvlamt zijn Bruid. }

3.

Maagdenrijen, Englenscharen,
 Cherubs, Serafs zonder tal,
 Menglen stem en citersnaren
 Met het blijdst bazuingeschal.

Allen juublen, God ter eere,
 Om MARIA's heil verheugd,
 En de Moeder van den Heere
 Is de tweede Hemelvreugd.

} *bis.*

4.

Needrig kind in Salem's Tempel,
 Arme Maagd in Nazareth!
 Vrouw, verschopt van Bethlems drempel,
 Moeder, onder 't kruis verplet!
 Liefste Moeder, in uw leven
 Zoo gemarteld, zoo gehoond,
 En zoo roemrijk thans verheven,
 En zoo glorierijk gekroond!

} *bis.*

5.

Moeder, ach! door al uw smarten,
 En door al uw heerlijkheên,
 Zie de wenschen onzer harten,
 Hoor, verhoor die kinderbeên:
 Moeder, ja, wij gaan verloren;
 Stelt gij Satans macht geen perk,
 Moeder, Moeder, leen uwe ooren,
 Red ons, en bescherm de Kerk.

} *bis.*

Lofzang en Opdracht aan de H. Maagd.

1.

O Maagd, o schoonheid nooit volprezen!
 O kunstgewrocht van 't Opperwezen!
 Wat luister schittert om uw troon;
 De Seraf, aan zich zelv' onttoogen,
 Juicht, voor uw grootheid neêrgebogen,
 O Koningin, wat zijt gij schoon! (*bis.*)

2.

Al mist, *MARJA!* 't aardsehe duister
 Het schouwspel van uw grootschen luister,
 Ons koestert toch uw liefdegloed.
 De Hemel roemt uw heerlijkheden,
 Wij juichen juublend hier beneden;
 O Moedermaagd! wat zijt gij goed! (*bis.*)

3.

Voorwaar wij hebben 't ondervonden,
 O! dat wij 't toch vermelden konden,
 Wat balsem ge ons in 't harte giet;
 Uw mildheid kent voor ons geen palen,
 Geen kleur kan uwe teêrheid malen;
 Neen, beter Moeder is er niet! (*bis.*)

4.

Dank, dank voor zoo veel liefdedaden,
 Voor zoo veel duizende genaden,
 Ontvloed aan uwe Moederhand.
 Ontvang voor al die zegeningen,
 O Moeder! van uw lievelingen
 Hun hart tot eeuwig onderpand. (*bis.*)

5.

O Moeder, altoos even teeder,
 O zie met welbehagen neder
 Op 't offer van uw dierbaar kroost!
 Schrijf in uw hand ons aller namen,
 Neem in uw hart ons harte samen;
 Dan, Moederlief, zijn wij getroost! (*bis.*)

6.

Dan mogen vrij de winden tieren,
 De bliksems door het luchtruim gieren,
 En monsters woelen in de zee:
 Vergeefs hun razen, hunne woede,
 Wij zeilen, onder uwe hoede
 Beveiligd, naar de hemelreê! (*bis.*)

7.

Daar zal geen vrees ons hart meer klemmen,
 Daar zingen wij met blijder stemmen,
 Geschaard om uwen zegentoon,
 Uw Naam tot lof en God ter eere;
 Maria, Moeder van den Heere,
 Wat zijt gij goed! wat zijt gij schoon! (*bis.*)

Maria, wees gegroet.

(KEERZANG) *Maria, wees gegroet. (bis.)*

(*Twee*) Kom nog een tweede maal!

Komaan, nog honderdmaal!

(*Allen*) *Maria, wees gegroet. (bis.)*

Welaan nog duizendmaal!

Neen, zonder eind of paal:

Maria, wees gegroet. (bis.)

Van elken Serafijn,

Van elken Cherubijn:

Maria, wees gegroet. (bis.)

Van gansch het Englenkoor

Klink' 't heel den hemel door:

Maria, wees gegroet. (bis.)

Van ieder steen, hoe klein,

Van elken korengrein:

Maria, wees gegroet. (bis.)

Van 't bloempje langs den stroom,

Van 't blaadjen op den boom:

Maria, wees gegroet. (bis.)

Van 't kleinste spiertje gras,
 Van 't diertje uit 't kleinste ras:
Maria, wees gegroet (bis.)

Van heel het vooglenheer
 Van 't kleinste vischje in 't meer:
Maria, wees gegroet. (bis.)

Van alles wat er leeft.
 Van alles wat er zweeft:
Maria, wees gegroet. (bis.)

Van ieder kruid en vrucht,
 Van water, vuur en lucht:
Maria, wees gegroet. (bis.)

Van al wat is in mij,
 Dat u behaaglijk zij:
Maria, wees gegroet. (bis.)

Dan hoop ik, na mijn dood,
 Te zingen in uw schoot:
Maria wees gegroet (bis.)

XI.

JUBELLIED

aan Maria, onbevlekt ontvangen.

1.

Lieve Moeder van den Heer!
 Laat ons om uw zetel dringen,
 Laat uw kindren, u ter eer,
 't Zielverrukkend feestlied zingen,
 't Moet weêrklinken luid en blij: } *bis.*
 MOEDER ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

2.

't Heeft reeds 't wijde wereldrond
 En herscheppend overklonken
 't Woord door PIUS mond verkond;
 En uw kindren, vreugdedronken,
 Juublen op uw feestgetij; } *bis.*
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ.

3.

Neen, dat loflied zwijgt niet meer:
 Tot aan 's werelds verste palen
 Zullen, met het hemelsch heer,
 Al uw kindren 't luid herhalen,
 't Woord van 't zalig Jubeltij: } *bis.*
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ.

4.

En we voegen dank en beê
 Aan de blijde feestgezangen;
 Wie, wie dankt niet met ons meê
 Voor al 't heil door u ontvangen
 In het zalig Jubeltij, } *bis.*
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

5.

Zonnezuivre Moedermaagd!
 Om de glorie u gegeven,
 Hoor ook wat ons hart u vraagt:
 Dat we, na een schuldloos leven,
 Eeuwig juublen aan uw zij: } *bis.*
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

XII.

Avondgroet aan Maria.

1.

MARIA's beeld te midden
 Van vrolijk schittrend licht.
 Noodt ons te komen bidden
 Bij 't altaar Haar gesticht.
 Komt, laat ons tot Haar ijlen,
 Een kleine poos daar wijlen.
 MARIA, MARIA, Moeder zegen ons.

2.

Wij vallen u te voeten,
 Neem ons genadig aan.
 Ontvang eerst onze groeten,
 Vóór dat wij huiswaarts gaan;
 Dan gaan we blij te moede,
 Vertrouwend op uw hoede.
 MARIA, enz.

3.

U wijden we onze harten,
 Voor 't goede dat ge ons doet,
 In blijdschap en in smarten,
 In voor- en tegenspoed,
 Steeds willen we u vereeren,
 En uwen roem vermeêren,
 MARIA, enz.

4.

Stort met uw moederhanden
 Uw zegen op ons neer;
 Verbreek des zondaars banden
 En breng tot God hem weer.
 Dan ziet ge ons morgen weder,
 O Moeder goed en teeder!
 MARIA, enz.

XIII.

Avondlied.

1.

De stille nacht daalt neder, (*bis.*)
God schonk een dag ons weer:
Gods gunsten vloeiden weder, (*bis.*)
Wij danken U, o Heer!
Ontvang, o Albehoeder!
Dien dank van ons gemoed,
En dat uw lieve Moeder (*bis.*)
Ons dezen nacht behoed'.

2.

O Moeder vol erbarmen, (*bis.*)
Verheven Hemelbruid!
O strek uw open armen (*bis.*)
Al zegnend naar ons uit;
Wil onze rust bewaken,
Verdrijf des vijands macht;
En als de dood zal naken, (*bis.*)
Hoed ons voor d'eeuwgen nacht.

XIV.

**Smeekezang tot de Moeder der zeven
Smarten.**

(Wijze: *Stabat Mater*).

1.

Zie, gezegendste aller vrouwen!
Uwe kind'ren vol vertrouwen
    Weêr eenstemmig tot u gaan,
Smeekend naar uw beêhuis trekken,
Smeekend tot u de armen strekken,
    Hoor, ach, hoor uw kindren aan.

Hoor, ach, hoor ons om de smarte,
Die u sneed door 't moederharte,
    Bij het woord van SIMEON;
Hoe doorgriefde u 't vreeslijk lijden,
Dat uw JESUS door moest strijden,
    Eer hij dood en hel verwon.

3.

Hoor, ach, hoor ons om de smarte,
Die u sneed door 't moederharte,
    Toen gij Bethlem om den dood
Van zijn wichtjes hoorde karmen,
En gij met uw kindje in de armen
    Bevend naar Egypte vloodt.

4.

Hoor, ach, hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Bij 't verliezen van uw Kind,
 Dat ge eerst na drie lange dagen,
 Na veel vragen en veel klagen,
 In den tempel wedervindt.

5.

Hoor, ach, hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen ge uw Zoon ter dood zaagt gaan,
 En Hem onder 't kruishout hijgend,
 Afgemarteld, nederziggend,
 't Smartelijk oog op u zaagt slaan.

6.

Hoor, ach, hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte.
 Toen gij met uw Zoon gewond,
 Met Hem al zijn pijnen lijdend,
 En den wreedten doodkamp strijdend,
 Onder 't bloedig kruishout stondt.

7.

Hoor, ach, hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen, als alles was volbracht,
 Gij uw Zoon, van 't kruis genomen,
 In uw armen neêr zaagt komen,
 Toen aan al uw kindren dacht.

8.

Hoor, ach. hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte,
 Toen ge uw Zoon, in 't graf geleid.
 Aan uwe oogen heel onttoegen,
 Diep bewogen neêrgebogen,
 Eenzaam, Moeder! hebt beschreid.

9.

Moeder dan der Zeven Smarten!
 Trouwe troost der droeve harten,
 Sta, o sta uw kindren bij,
 Dat we dragen al de dagen
 's Levens plagen zonder klagen,
 Leer ons lijden zooals gij.

10.

Maar o Moeder! mag het wezen,
 Dat zij van het ziekbed rezen,
 Zij, die ons ter harte gaan,
 Dat we ons innigst zielsverlangen
 In die schoone maand ontvangen;
 Hoor dan, hoor uw kindren aan.

11.

Ach, dat ik genezing vonde
 Van de wonde mijner zonde,
 Die ik pleegde keer op keer;
 Voer, o Moeder van erbarmen,
 Voer mij in de broederarmen
 Van uw lieven JESUS weêr!

12.

En dat mij uw beê verwerve,
 Dat ik leve, dat ik sterve
 In de liefde van uw Zoon,
 En, o zegenrijkste Vrouwe!
 Eens uw heerlijkheid aanschouwe,
 Waar gij zetelt naast zijn troon!

XV.

Ter eere van Maria.

1.

<i>Eenigen</i>	}	O Beeld der schoone liefde,
		MARIA, Josephs bruid!
<i>Allen</i>	}	Gij vraagt mij wederliefde
		En stort uw gunsten uit.
		<i>'k Wil eeuwig u beminnen,</i>
		<i>O Hemel-Koningin!</i>
		<i>Prent diep in hart en zinnen</i>
		<i>Mij uw gedachtnis in.</i>

2.

O Josephs bruid, mijn Moeder!
 Mijn troost, mijn toevluchtsoord;
 Uw Zoon is mijn behoeder,
 Die immer u verhoort.
'k Wil eeuwig, enz.

3.

O Had ik zooveel monden
 Als sterren in de lucht,
 Ik zou uw lof verkonden,
 Voor geen gevaar beducht.
'k Wil eeuwig, enz.

4.

O Had ik zoo veel zielen
 Als korrels zijn op 't strand;
 Als immer druppels vielen,
'k Schonk ze u met milde hand.
'k Wil eeuwig, enz.

5.

Hoe moet ik mij beklagen,
 Daar ik, ellendig mensch,
 U zoo niet kan behagen
 Als ik het vurig wensch.
'k Wil eeuwig, enz.

6.

Ik zal mij alle dagen,
 Tot uwe vreugd en eer,
 Godvruchtiger gedragen,
 En dienen mijnen Heer.
'k Wil eeuwig, enz.

XVI.

De Meimaand.

1.

Juicht nu, blijde Sions koren,
 Laat uw jubelzangen hooren
 Door het ruim der hemelwoon!
 Meimaand stijgt ten bloementroon;
 Om de heilige Maagd te tooïen,
 Wï ze blad en bloem ontplooïen,
 Gansch natuur vereert de Maagd,
 Die het kleed der onschuld draagt. (*bis.*)

2.

Gulden Zonne! doe uw stralen
 Van 't azuur des hemels dalen;
 Bloemengeur, doorzweef den hof,
 Tot MARIA's eer en lof.
 't Heilig Kind, — heur roem en eere,
 Nu haar Zoon nog, — eens haar Heere,
 Drukt zij aan het vroom gemoed.....
 Moeder Gods, o wees gegroet. (*bis.*)

3.

Voorbeeld van de moederliefde,
 Zelfs nog toen zijn kruis u griede,
 Op u staren wij met vreugd,
 Leidsvrouw op het pad der deugd.
 Ja, uw vlekloos heilig leven
 Is ten gids aan ons gegeven,
 't Zij in vrede of bangen strijd,
 U zij steeds ons hart gewijd. (*bis.*)

4.

Laat ons, met een zoet verrukken,
 't Schoonst gebleemt der meimaand plukken,
 En u, met verheugden geest,
 De offers biên van 't lentefeest.
 Zie, wij nadren, om te toonen,
 Hoe we u, 's Heilands Moeder, kroonen,
 Gij, die de uitverkoorne waart,
 En den Redder schenkt aan de aard'. (*bis.*)

XVII.

Maria Salve.

1.

MARIA, Koningin,
 Ons aller zielsvriendin,
Maria Salve!
 Die troost en vreugd bereidt,
 O hoop, barmhartigheid,
Maria Salve!

2.

Wij zuchten zonder tal
 In 't droevig tranendal:
Maria Salve!
 Wij roepen 't elken stond,
 Tot u met hart en mond:
Maria Salve!

3.

In alle leed en smart,
In rouw en druk van 't hart:

Maria Salve!

In leven en in dood,
En in den laatsten nood:

Maria Salve!

4.

Kom, heel het hemelsch hof,
Zing mede tot haar lof:

Maria Salve!

En ook het Englenkoor,
Zing' rustloos immer door:

Maria Salve!

5.

O menschen, zingt te gaâr,
Tot eer en lof van haar:

Maria Salve!

En dat uw tong herhaal'
Tot honderdduizend maal:

Maria Salve!

XVIII.

Salve Regina.

1.

(Eenigen) Gegroet o Hemels Koningin,
 (Allen) O MARIA!

(Eenigen) Der menschen hulp en zielsvriendin,
 (Allen) O MARIA!

(Eenigen) } *Wees blij, o Engelenrij.*
 } *En 't Heiligen koor daarbij,*
 } *Looft Haar in het feestgetij:*
 (Allen) } *Salve-salve-salve, Regina!*

2.

O Moeder der barmhartigheid,
 O MARIA!
 Des levens vreugde en zoetheid,
 O MARIA!

Wees blij, enz.

3.

Wij kindren Eva's smeeken luid,
 O MARIA!
 En zien naar u om voorspraak uit,
 O MARIA!

Wees blij, enz.

4.

Zie, wat al tranen zonder tal,
 O MARIA!
 Steeds vloeien in dit jammerdal,
 O MARIA!
Wees blij, enz.

5.

Zie, Moeder, hier uw kindren staan,
 O MARIA!
 En neem hun bede gunstig aan,
 O MARIA!
Wees blij, enz.

6.

Zie vol erbarmen op ons neer,
 O MARIA!
 Van uit den hoogen hemelsfeer,
 O MARIA!
Wees blij, enz.

7.

En toon ons eens door deugd bereid,
 O MARIA!
 Uw Zoon, den Heer der heerlijkheid,
 O MARIA!
Wees blij, enz.

8.

En als ge ons voor Gods vierschaar ziet,
 O MARIA!
 Ach, Moeder! dan verlaat ons niet,
 O MARIA!
Wees blij, enz.

XIX.

Maria, onze hulp in allen nood.

1.

(*Eenigen*) Moedermaagd, wij groeten
 (*Allen*) U, MARIA teêr!
 (*Eenigen*) Vallen u te voeten,
 (*Allen*) Moeder van den Heer.
O Maria, help toch al,
Wat hier zucht in 't tranendal!

2.

Wil door uw erbarmen,
 Moeder van den Heer?
 Liefdrijk ons beschermen,
 Zie toch op ons neêr.
O Maria, enz.

3.

Trek ons ongeschonden,
 Moeder van den Heer!
 Uit het slijk der zonden,
 Zie toch op ons neêr.
O Maria, enz.

4.

Wil van lijfsgevaren,
 Moeder van den Heer!
 Liefdrijk ons bewaren,
 Zie toch op ons neer.
O Maria, enz.

5.

Vruchten schenke ons de aarde,
 Moeder van den Heer,
 Op uw beê vol waarde!
 Zie toch op ons neer.
O Maria, enz.

6.

Kwelt de nood ons 't leven,
 Moeder van den Heer!
 Wil dan spijs ons geven,
 Zie toch op ons neêr.
O Maria, enz.

En in oorlogstijden,
 Moeder van den Heer!
 Wil dan voor ons strijden,
 Zie toch op ons neêr.
O Maria, enz.

7.

En als wij eens sterven,
 Moeder van den Heer!
 Ons genâ verwerven:
 Zie dan op ons neêr.
O Maria, enz.

9.

Als de ziel gaat scheiden,
 Moeder van den heer!
 Wil haar dan geleiden,
 Zie dan op ons neêr!
O Maria, enz!

10.

En na 't aardsche lijden
 Moeder van den Heer!
 Eeuwig ons verblijden,
 Zie dus op ons neêr.
O Maria, enz.

Wees gegroet, Maria.

Wees gegroet, o reine Maagd!
 Wees gegroet, MARIA!
 Hoop en troost van 't hart dat klaagt,
 Hoop en troost, MARIA!
*O! Maria, vol genade,
 Help, dat ons geen vijand schade,
 Wees gegroet, Maria!*

2.

Voor u wijkt de glans der maan,
 Koningin der eere!
 Moet de zon zelve achterstaan,
 En het starrenheere.
*Moeder Gods, zoo hoog verheven,
 't Hart verlangt u na te streven,
 Wees gegroet, Maria!*

3.

Bron der hoogste minlijkheid!
 Wie zou u niet minnen?
 U, die ons steeds heil bereidt,
 Troost en vreugd van binnen.
*O gij Koningin! daarboven
 Door geen tong genoeg te loven,
 Wees gegroet, Maria!*

4.

Onverdeeld en t' allen tijd,

Steun en hoop, MARIA!

Zijn wij innig u gewijd,

Onze hulp, MARIA.

Bid, dat God ons na dit leven

Moog' den schoonen Hemel geven;

Wees gegroet, Maria!

Imprimatur.

RAALTE,
2 Aprilis 1872.

C. PAS,
Libr. Cens.

INHOUD.

Voorrede	Blz.	v
De maand Mei, bijzonder aan de vereering gewijd der Allerheiligste Maagd Maria.	"	1
Opdracht der Meimaand aan Maria	"	5
Korte aanwijzing om deze overweging met vrucht te doen.....	"	6
Gebed vóór elke overweging.....	"	8
Gebed ná elke overweging.....	"	9

OVERWEGINGEN VOOR ELKEN DAG DER MEIMAAND.

I. DAG. — <i>Maria's onbevleete Ontvangenis.</i> — <i>Vrucht:</i> verlangen naar grootere reinheid des harten. — Gebed	"	11
II. DAG. — <i>Geboorte van Maria.</i> — <i>Vrucht:</i> verlangen om de genade des Doopsels, de liefde Gods niet meer te verliezen. — Gebed	"	14
III. DAG. <i>Naam van Maria.</i> — <i>Vrucht:</i> verlangen om den naam van <i>Christen</i> waardig te dragen. — Gebed.....	"	18
IV. DAG. — <i>Opoffering van Maria in den Tempel.</i> — <i>Vrucht:</i> opwekking om den tijd wel te besteden. — Gebed	"	22

V. DAG. — <i>Jeugd van Maria.</i> — <i>Vrucht</i> : heilige voorbereiding tot of beantwoor- ding aan onze roeping. — Gebed.....	Blz. 25	XV
VI. DAG. — <i>Verloving van Maria.</i> — <i>Vrucht</i> : zorg voor eene ware en heilige vriend- schap. — Gebed.....	" 27	XV
VII. DAG. — <i>Boodschap des Engels aan Maria.</i> — <i>Vrucht</i> : liefde tot God. — Gebed.....	" 29	XV
VIII. DAG. — <i>Bezoek van Maria bij hare nicht Elisabeth.</i> — <i>Vrucht</i> : liefde tot den naaste. — Gebed.....	" 32	XV
IX. DAG. — <i>Reis van Maria naar Beth- lehem.</i> — <i>Vrucht</i> : gehoorzaamheid. — Gebed.....	" 35	XV
X. DAG. — <i>Geboorte van Christus.</i> — <i>Vrucht</i> : onthechting aan de goederen dezer aarde. — Gebed.....	" 38	XV
XI. DAG. — <i>De H. drie Koningen.</i> — <i>Vrucht</i> : bereidvaardigheid om die offers te brengen, welke God van ons vordert. — Gebed.....	" 40	XV
XII. DAG. — <i>Maria-Zuivering.</i> — <i>Vrucht</i> : ootmoed. — Gebed.....	" 43	XV
XIII. DAG. — <i>Voorzegging van Simeon.</i> — <i>Vrucht</i> : haat tegen de zonde. — Gebed	" 46	XV
XIV. DAG. — <i>Vlucht naar Egypte.</i> — <i>Vrucht</i> : gehechtheid aan Jesus en ver- achting der wereld. — Gebed.....	" 49	XV
XV. DAG. — <i>Verblijf in Egypte.</i> — <i>Vrucht</i> :		XV

	vertrouwen op Jesus. — Gebed.....	Blz. 52
	XVI. DAG. — <i>Terugkeer naar Nazareth.</i> —	
25	<i>Vrucht</i> : bekeering en boete. — Gebed	" 55
	XVII. DAG. — <i>Bedevaart naar Jerusalem.</i> —	
27	<i>Vrucht</i> : kinderlijke gehoorzaamheid en	
	liefde jegens de H. Kerk. — Gebed.....	" 53
	XVIII. DAG. — <i>Verlies van Jesus.</i> —	
9	<i>Vrucht</i> : vrees van Jesus ooit door de	
	zonde te verliezen. — Gebed.....	" 60
	XIX. DAG. — <i>Angstig zoeken van Maria</i>	
2	<i>naar Jesus.</i> — <i>Vrucht</i> : volhardende moed	
	in strijd en bekoring. — Gebed.....	" 63
	XX. DAG. — <i>Wedervinden van Jesus in</i>	
5	<i>den tempel.</i> — <i>Vrucht</i> : vreugde der zond-	
	daren, die zich bekeeren. — Gebed.....	" 66
	XXI. DAG. — <i>Huiselijk leven te Nazareth.</i> —	
8	<i>Vrucht</i> : godsdienstzin in de huishou-	
	ding. — Gebed.....	" 70
	XXII. DAG. — <i>Dood van den H. Joseph.</i> —	
	<i>Vrucht</i> : verlangen naar een zaligen	
	dood. — Gebed.....	" 72
	XXIII. DAG. — <i>Maria op de bruiloft te</i>	
0	<i>Cana.</i> — <i>Vrucht</i> : kinderlijk vertrouwen	
3	op Maria's machtige voorbede. — Gebed	" 75
	XXIV. DAG. — <i>Maria bij het lijden van</i>	
6	<i>Jesus.</i> — <i>Vrucht</i> : medelijden met de	
	smarten van Jesus en Maria en haat	
	tegen de zonde als oorzaak van dat	
	lijden. — Gebed.....	" 78
	XXV. DAG. — <i>Maria bij den dood van</i>	

<i>Jesus.</i> — <i>Vrucht</i> : erkenning van de groote waarde onzer ziel. — Gebed.....	Blz. 82
XXVI. DAG. — <i>Maria bij de begrafenis van Jesus.</i> — <i>Vrucht</i> : geloovige onderwerping bij den dood onzer dierbaren en ijver om aan de zielen der afgestorvenen te hulp te komen. — Gebed.....	„ 86
XXVII. DAG. — <i>Maria bij de Verrijzenis van Jesus.</i> — <i>Vrucht</i> : verlevendiging van ons geloof in de verrijzenis des vleesches. — Gebed.....	„ 89
XXVIII. DAG. — <i>Maria's sterven.</i> - <i>Vrucht</i> : opwekking om steeds zoo te leven, dat ons aandenken in zegening blijft. — Gebed.....	„ 92
XXIX. DAG. — <i>Ten Hemel Opneming van Maria.</i> — <i>Vrucht</i> : verlangen naar den Hemel. — Gebed.....	„ 96
XXX. DAG. — <i>Het Rozenkransfeest.</i> — <i>Vrucht</i> : devotie tot de H. Maagd, als machtige verdedigster der Kerk tegen hare vijanden. — Gebed.....	„ 99
XXXI. DAG. — <i>Feest van het H. Hart van Maria.</i> — <i>Vrucht</i> : wederliefde en toewijding aan Maria. — Gebed.....	„ 103

GEBEDEN.

Gebeden bij de H. Mis.....	„ 107
Kinderlijk gebed van den H. Franciscus van Sales tot de allerheiligste Maagd Maria.....	„ 125

Gebed tot de Moeder van Zeven Smarten
(in groote droefheid en nood)..... Blz. 127

ZEVEN GEBEDEN TOT DE H. MAAGD VOOR ELKEN
DAG DER WEEK.

I. ZONDAG. — Gebed om vergeving der zonden.....	Blz. 133
II. MAANDAG. — Gebed om volharding in 't goede.....	" 134
III. DINSDAG. — Gebed ter verkrijging van een zaligen dood.....	" 135
IV. WOENSDAG. — Gebed om bevrijding van de verdoemenis.....	" 137
V. DONDERDAG. — Gebed om den hemel te verwerven.....	" 138
VI. VRIJDAG. — Gebed om eene vurige liefde tot de H. Maagd en tot haren goddelijken Zoon Jesus te bekomen.....	" 140
VII. ZATERDAG. — Gebed om de bescherming der H. Maagd te verwerven.....	" 142
Gebed tot Maria onze Moeder.....	" 144
Dagelijksch gebed tot de H. Maria en Joseph.....	" 145
Gebed tot Jesus, Maria en Joseph.....	" 146
Gebed voor onzen H. Vader den Paus.....	" 148
Gebed tot het H. Hart van Maria.....	" 150
Uitbreiding van het Memorare voor alle vereerders van Maria.....	" 151
Gebed tot Maria voor de overledenen.....	" 155
Gebed om zich de H. Maagd tot beschermster te kiezen.....	" 157

Toewijding aan Maria.....	Blz. 158
Litanie ter eere der Allerheiligste Maagd Maria.....	" 160
Litanie van het H. Hart van Maria.....	" 163
Gebed met vollen afaat.....	" 166
Afaatgebeden.....	" 168

GEZANGEN.

I. Wees gegroet.....	" 172
II. Hulde en bede aan de H. Maagd Maria	" 174
III. Aan Maria, onbevlekt ontvangen.....	" 178
IV. O Moeder Gods.....	" 179
V. Maria leve.....	" 181
Lofzang ter eere van het Heilig en Onbe- vlekt Hart van Maria.....	" 183
VII. Lofzang aan Maria.....	" 187
VIII. Maria-Lied.....	" 189
IX. Lofzang en Opdracht aan de H. Maagd	" 191
X. Maria, wees gegroet.....	" 193
XI. Jubellied aan Maria, onbevlekt ontvangen	" 195
XII. Avondgroet aan Maria.....	" 196
XIII. Avondlied.....	" 198
XIV. Smeekzang tot de Moeder der zeven Smarten.....	" 199
XV. Ter eere van Maria.....	" 202
XVI. De Meimaand.....	" 204
XVII. Maria Salve.....	" 205
XVIII. Salve Regina.....	" 207
XIX. Maria, onze hulp in allen nood.....	" 209
XX. Wees gegroet, Maria.....	" 212

3
0
3

